

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen samt till lagar om ändring av straffregisterlagen och av lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att det stiftas en lag om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen. Dessutom föreslås det i propositionen ändringar i straffregisterlagen och lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden. Genom lagarna genomförs rådets rambeslut om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll.

Lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen innehåller de bestämmelser om utbyte av kriminalregisteruppgifter som förutsätts i rambeslutet. I lagen föreskrivs såväl om lagring av straffregisteruppgifter som om utbyte av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen. För hela förfarandets del är det centralt att effektivisera samarbetet så att uppgifter kan utbytas mellan medlemsstaterna i Europeiska unionen i elektronisk form. Bestämmelserna om det elektroniska informationsutbytessystemet ingår i rådets beslut om inrättande av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris). Beslutet kompletterar rambeslutet.

I det rambeslut som ska genomföras förutsätts det att kriminalregisteruppgifterna överförs till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare. Också för närvarande ska uppgifterna överföras till den stat där den dömda personen är medborgare, men nytt i förhållande till det tidigare är att registeruppgifterna, med tanke på andra medlemsstaters ansökningar om rättslig hjälp, ska lagras i den stat där den dömda personen är medbor-

gare sådana som den dömande staten har överfört dem till den förstnämnda staten. Det föreslås att denna skyldighet fullgörs genom bestämmelser om ett lagringsregister som inrättas med tanke på de situationer för utlämnande av straffregisteruppgifter som avses i rambeslutet. I propositionen föreslås det ingen ändring av det nationella straffregistersystemet.

Lagen ska också innehålla bestämmelser om utlämnande av uppgifter till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare om sådana bötesstraff som en domstol har dömt ut. Inte heller i fråga om de uppgifter som antecknas i bötesregistret föreslås det någon ändring av det nationella systemet.

I lagen ska ytterligare ingå bestämmelse om sådant utlämnande av uppgifter om straffdomar mellan Finland och de övriga medlemsstaterna som sker med anledning av en enskild begäran. Uppgifterna lämnas ut för straffrättsliga förfaranden. Till skillnad från förut ska det bli möjligt att lämna ut uppgifter om straffdomar till en annan medlemsstat också för att uppfylla en enskild persons begäran om sina straffregisteruppgifter.

Det uppgiftsutbyte som avses i rambeslutet ska ske via medlemsstaternas centralmyndigheter. I Finland ska centralmyndigheten vara Rättsregistercentralen, som redan för närvarande har en central ställning i det samarbete mellan medlemsstaterna som gäller utbyte av straffregisteruppgifter.

I propositionen föreslås det dessutom en ändring av straffregisterlagen. Också till straffregisterlagen fogas bestämmelser om möjligheten att lämna ut straffregisteruppgifter till en annan medlemsstat i Europeiska unionen för att uppfylla en enskild persons

begäran om uppgifter om sig själv. Dessutom ändras straffregisterlagens bestämmelse om de uppgifter som antecknas i straffregistret. I lagen tas det också in mer detaljerade bestämmelser om utplåning av straffregisteruppgifter.

Det föreslås att lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden ändras närmast i tekniskt hänseende för genomförandet av rambeslutet.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft i april 2012, när rambeslutet senast ska genomföras i medlemsstaterna.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	3
ALLMÅN MOTIVERING	5
1 INLEDNING.....	5
2 NULÄGE	6
2.1 Lagstiftning och internationella förpliktelser.....	6
2.2 Praxis.....	9
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	10
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	12
4.1 Ekonomiska konsekvenser	12
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	12
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	13
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	14
DETALJMOTIVERING	15
1 RAMBESLUTETS INNEHÅLL OCH FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND	15
2 LAGFÖRSLAG	57
2.1 Lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen	57
1 kap. Allmänna bestämmelser	57
2 kap. Överföring av registeruppgifter från Finland till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare.....	59
3 kap. Lagring av sådana uppgifter om finska medborgare som har överförts till Finland	59
4 kap. Utlämnande av uppgifter på begäran	62
5 kap. Framställande av begäran till en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter	64
6 kap. Ikraftträdande	66
2.2 Lagen om ändring av straffregisterlagen.....	66
2.3 Lagen om upphävande av lagen om ändring av 4 a och 6 § i straffregisterlagen	68
2.4 Lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden	68
3 DE MEDDELANDE SOM SKA LÄMNAS MED STÖD AV RAMBESLUTET	69
4 IKRAFTTRÄDANDE	69
5 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	69
LAGFÖRSLAGEN.....	71
1. Lag om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen....	71
2. Lag om ändring av straffregisterlagen.....	77
3. Lag om upphävande av lagen om ändring av 4 a och 6 § i straffregisterlagen ...	80
4. Lag om ändring av 24 § i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden	81
BILAGA	82
PARALLELLELTEXTER	82
2. Lag om ändring av straffregisterlagen.....	82
4. Lag om ändring av 24 § i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden	88

BILAGA	89
FÖRORDNINGSUTKAST	89
Statsrådets förordning om ändring av 3 § i förordningen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden	89
Statsrådets förordning om upphävande av vissa bestämmelser i straffregisterförordningen.....	89

BILAGA: RÅDETS RAMBESLUT 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Propositionen innehåller ett förslag till det nationella genomförandet av rådets rambeslut om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (2009/315/RIF, EUT L 93, 7.4.2009, nedan *rambeslutet*). Rambeslutet godkändes i Europeiska unionens råd den 26 februari 2009. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i rambeslutet senast den 27 april 2012.

Rambeslutet är en del av det rättsliga samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater i straffrättsliga ärenden. Samarbetet har tidigare grundat sig på bestämmelserna i avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen vilket gällde före den 1 december 2009 (nedan *unionsfördraget*). Enligt artikel 34 i unionsfördraget kan rådet fatta rambeslut för att tillnärma medlemsstaternas lagstiftning. Ett rambeslut förpliktar i förhållande till det resultat som ska uppnås, men lämnar formerna och medlen till de nationella myndigheternas prövning. Av ett rambeslut följer inte direkta rättsverkningar och det genomförs genom nationell lagstiftning.

Fördraget om Europeiska unionen och om ändring av grundfördraget om Europeiska gemenskapen, *Lissabonfördraget*, slöts den 13 december i Lissabon och trädde i kraft den 1 december 2009. Genom Lissabonfördraget överfördes set rättsliga samarbetet i straffrättsliga ärenden till en del av den allmänna rättsliga referensramen och i stället för de särskilda rättsliga verktyg som har använts har kommit gemensamma typer av rättsakter som används i all politik i unionen. Efter det att Lissabonfördraget trädde i kraft används inte längre som rättsliga verktyg, men de rambeslut som redan har godkänts genomförs utan särskilda förfaranden.

Initiativet till rambeslutet har tagits av såväl kommissionen som Konungariket Belgien. Kommissionens initiativ grundar sig på kommissionens vitbok om utbyte av uppgifter om brottmålsdomar och verkningarna av sådana domar i Europeiska unionen (KOM

(2005) 10 slutlig). Rambeslutet grundar sig på slutsatserna av Europeiska rådet som sammanträdde i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1996. Enligt slutsatserna ska principen om ömsesidigt erkännande vara en hörnsten i det rättsliga samarbetet såväl när det gäller civilrättsliga som straffrättsliga ärenden. I enlighet med Europeiska rådets slutsatser godkände rådet den 29 november 2000 en åtgärdsplan för att genomföra principen om ömsesidigt erkännande av avgöranden i brottmål. I åtgärd 3 i åtgärdsprogrammet uppmanas det att det ska fastställas ett standardformulär för att begära straffregisteruppgifter. Europeiska rådet som sammanträdde i Haag den 4 och 5 december 2004 godkände ett program för att stärka friheten, tryggheten och rättigheterna i Europeiska unionen. I programmet uppmanas det att öka utbytet av nationella registeruppgifter om domar och rättsförluster. I åtgärd 3 i åtgärdsprogrammet uppmanas det att det ska fastställas ett standardformulär för att begära straffregisteruppgifter. I programmet uppmanas det att öka utbytet av nationella registeruppgifter om domar och rättsförluster.

Rambeslutet effektiviserar samarbetet mellan medlemsstaterna i fråga om utbytet av straffregisteruppgifter särskilt på det sättet att det möjliggör informationsutbyte med hjälp av datasystem som är baserade på adb. Dessutom fastslås i rambeslutet närmare och noggrannare än i de gällande avtalsförpliktelserna medlemsstaternas skyldigheter att tillhandahålla en annan medlemsstat straffregisteruppgifter samt att lagra och överföra uppgifterna. I rambeslutet förutsätts att en medlemsstat som har meddelat en annan medlemsstats medborgare en dom meddelar detta den medlemsstat vars medborgare den dömda personen är. Domarna tillhandahålls i den form som de har antecknats i det nationella straffregistret (artikel 4). Den medlemsstat vars medborgare den dömda personen är har igen skyldighet att lagra straffregisteruppgifterna som andra medlemsstater har tillhandahållit (artikel 5). Syftet är att säkerställa att det för medlemsstaternas medborgares del de uppgifter som har antecknats i straffregistret

lagras koncentrerat i den medlemsstat där den dömda personen är medborgare. Rambeslutet innehåller också bestämmelser om de förutsättningar under vilka en ansökan om översändande av straffregisteruppgifter besvaras (artikel 7). Centralmyndigheterna som har utsetts av varje medlemsstat har en central ställning i samarbetet i enlighet med rambeslutet (artikel 3).

Det föreslås i propositionen att rambeslutet genomförs genom att det stiftas en särskild lag om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen, nedan *EU-straffregisterlagen*. Dessutom föreslås det i propositionen en ändring av straffregisterlagen och av lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden.

Rambeslutet kompletterar rådets beslut 2009/316/RIF om inrättande av det europeiska för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2009/315/RIF, nedan *ECRIS-beslutet* (EUT L 93, 7.4.2009). Beslutet godkändes i Europeiska unionens råd den 6 april, 2009. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att följa rambeslutet senast den 7 april 2012.

De beslut som rådet har fattat med stöd av artikel 34.2 c i unionsfördraget är bindande men har inte direkt effekt. Till den del besluten inte kräver preciserande reglering i den nationella lagstiftningen förpliktar de direkt de nationella myndigheterna.

ECRIS-beslutet kompletterar rambeslutets principer i tekniskt hänseende och dess syfte är att i praktiken möjliggöra att det inrättas ett adb-baserat system för utbyte av uppgifter. Genom beslutet grundas för det första ett system för ett europeiskt register för straffregisteruppgifter (European Criminal Records Information System), nedan *ECRIS*. Syftet med systemet är att i ett standardiserat format elektroniskt utbyta uppgifter. Det centrala är att ECRIS är ett decentraliserat datatekniksystem och avsikten är inte att inrätta ett centraliserat straffregister för medlemsstaterna. Straffregisteruppgifterna lagras endast i sådana databaser som drivs av medlemsstaterna och det får inte finnas elektronisk tillgång till andra medlemsstaters straffregister (artikel

2.2 och 2.3) ECRIS består av en anslutningsprogramvara som medger utbyte av uppgifter mellan medlemsstaternas datoriserade straffregister samt en gemensam kommunikationsinfrastruktur med ett krypterat nät. Den berörda medlemsstaten ska ansvara för anslutningsprogramvaran och de databaser som lagrar, sänder och tar emot uppgifter ur kriminalregistret. Kommissionen igen ansvarar för den gemensamma kommunikationsinfrastrukturen. Det förutsätts i ECRIS-beslutet att när medlemsstaterna i enlighet med rambeslutet översänder straffregisteruppgifter till en annan medlemsstat ska uppgifterna vara kodade (artikel 4). ECRIS-beslutet innehåller referenstabeller och koder för såväl brottsbenämningar som klassificering för påföljder och åtgärder. Avsikten är att tabellerna ska underlätta maskinell översättning och på detta sätt med hjälp av kodsystelet möjliggöra en gemensam tolkning av de förmedlade uppgifterna. Dessutom avser man utarbeta en icke bindande handbok som ska underlätta samarbetet (artikel 6).

ECRIS-beslutet kräver inte ändringar i lagstiftningen. Dess innehåll har dock en central betydelse för genomförandet av rambeslutet i praktiken.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning och internationella förpliktelser.

Utlämnning av straffregisteruppgifter till en annan stat och begäran om uppgifter regleras av regelverket om internationell straffrättslig rättshjälp.

Den centrala regleringen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden ingår i lagen om rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994), nedan *straffrättshjälpslagen*. Straffrättshjälpslagen är ett enhetligt regelverk för internationell rättslig hjälp i straffrättsliga ärenden. Med stöd av lagen kan de finska myndigheterna lämna och begära rättslig hjälp av myndigheterna i en annan stat. Principen i lagen är att de finska myndigheterna med stöd av lagen kan lämna myndigheterna i en annan stat rättslig hjälp oberoende av om det finns ett gällande fördrag mellan Finland och den stat som har be-

gärt rättslig hjälp. De internationella förpliktelseerna mellan Finland och andra stater om att lämna varandra rättslig hjälp grundar sig dock på fördrag och andra juridiskt bindande förpliktelser. Om straffrättshjälpslagens förhållande till internationella avtal föreskrivs i 30 § i lagen. Enligt paragrafen lämnas trots bestämmelserna i lagen rättshjälp också enligt vad som särskilt har avtalats eller föreskrivits om lämnande av rättshjälp

Bestämmelser om utbyte av straffregisteruppgifter ingår förutom i straffrättshjälpslagen också i straffregisterlagen (770/1993), straffregisterförordningen samt i förordningen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (13/1994), nedan *straffrättshjälpsförordningen*.

För de internationella förpliktelseernas del ingår det bestämmelser om utbyte av straffregisteruppgifter i 1959 års europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål (FördrS 30/81), nedan *den europeiska rättshjälpskonventionen samt i tilläggsprotokollet av den 17 mars 1978 till konventionen (FördrS 14/1985), nedan tilläggsprotokollet till den europeiska rättshjälpskonventionen*.

I fråga om samarbetet i Europeiska unionen finns det bestämmelser om utbyte av straffregisteruppgifter i den år 2000 ingångna konventionen om ömsesidigt lämnande av rättslig hjälp mellan Europeiska unionens medlemsstater (FördrS 88/2005) nedan *konventionen från år 2000* samt rådets beslut 2005/876/RIF om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret (EUT L 322, 9.12.2005). Dessutom innehåller rådets rambeslut 2008/675/RIF bestämmelser om beaktande i en brottsrättegång av domar som har meddelats i Europeiska unionens medlemsstater (EUT L 220, 15.8.2008).

Den gällande lagstiftningen avser endast utbyte av straffregisteruppgifter. Rättsregistercentralen upprätthåller också ett bötesregister i enlighet med 5 kap. i lagen om verkställighet av böter (672/2002), men de uppgifter som ingår i det omfattas inte av tillämpningsområdet för gällande reglering

I fråga om de internationella förpliktelseerna ingår de centrala bestämmelserna i artiklarna 13 och 22 i den europeiska rättshjälpskonventionen. Bestämmelserna i artiklarna gäller samarbete av två olika typer. Nämda artikel

13 innehåller bestämmelser om uppfyllande av en enskild begäran om rättslig hjälp som gäller straffregisteruppgifter. Artikel 22 innehåller däremot bestämmelser om ett allmänt utbyte av uppgifter om straffdomar. Det är då alltså inte fråga om en enskild begäran om rättshjälp.

Enligt artikel 13 stycke 1 i den europeiska rättshjälpskonventionen ska den anmodade parten översända utdrag ur straffregistret som en fördragsslutande parts judiciella myndigheter begär för handläggningen av ett brottmål. Straffregisterutdrag ska översändas i samma utsträckning som den anmodade partens egna judiciella myndigheter kan få uppgifter i liknande fall. Enligt stycke 2 i artikeln ska i andra fall än de som avses i punkt 1, dvs. för andra fall än för handläggningen av ett brottmål, en begäran efterkommas på de villkor som gäller enligt den anmodade statens lagstiftnings föreskrifter eller praxis.

Straffrättshjälpslagens 24 § innehåller en bestämmelse som motsvarar nämnda artikel 13. Paragrafen gäller utlämnande av straffregisteruppgifter för behandlingen av ett enskilt straffrättsligt ärende på begäran av en annan stat. Enligt paragrafen kan på begäran av en främmande stats myndighet straffregisteruppgifter lämnas ut under samma förutsättningar som gäller för utlämnande till finska myndigheter. Beslut om utlämnandet av straffregisteruppgifter fattas av justitieministeriet. Straffrättshjälpslagen ställer dock inte en skyldighet för justitieministeriet att lämna ut straffregisteruppgifter, utan utlämnandet är beroende av prövning. Om dock den stat som har framställt begäran är part i den europeiska rättshjälpskonventionen, är också justitieministeriet skyldigt att lämna ut straffregisteruppgifter under de förutsättningar som bestäms i konventionen. Skyldigheten att lämna ut uppgifter kan också grunda sig på någon annan internationell förpliktelse eller särskild lagbestämmelse.

I 4 § 2 mom. i straffregisterlagen ingår en kompletterande hänvisningsbestämmelse till det samarbete som avses i artikel 13 i den europeiska rättshjälpskonventionen. Enligt den lämnas straffregisteruppgifter ut för behandling av brottmål enligt vad som bestäms i den europeiska rättshjälpskonventionen eller särskilt avtalas eller föreskrivs.

Samarbetet enligt artikel 22 i den europeiska rättshjälpkonventionen gäller däremot endast ett allmänt utbyte av straffregisteruppgifter. Enligt stycke 1 i artikeln ska en fördragsslutande part underrätta varje annan part om sådana straffdomar och av dem föranledda åtgärder som införs i dess straffregister och som sistnämnda parter medborgare. Sagda underrättelser ska genom justitieministeriernas försorg översändas minst en gång om året. Om en person anses vara medborgare i två eller flera fördragsslutande stater, ska var och en av dessa underrättas, om inte personen är medborgare i det land där han eller hon har dömts.

Enligt det stycke 2 i artikel 22 som har fogats till den europeiska rättshjälpkonventionen genom artikel 4 i tilläggsprotokollet till konventionen ska den fördragsslutande part som lämnat ovannämnda uppgifter tillstålla den berörda parten, på dennes begäran, i vart och ett fall en avskrift av ifrågavarande straffdomar och åtgärder samt därmed sammanhängande uppgifter för att denna sistnämnda part ska kunna överväga om dessa föranleder åtgärder på det nationella planet. Också detta utbyte av uppgifter sker mellan de berörda justitieministerierna. Dessutom har Finland till den europeiska rättshjälpkonventionen gett en förklaring enligt vilken Finland underrättar övriga fördragsslutande parter om sådana straffdomar som avses i artikel 22 endast om nämnda uppgifter kan fås med stöd av straffregisterlagen. Finland underrättar inte om åtgärder som har följt på straffdomen (förordning 287/1981).

Straffrättshjälpagen innehåller ingen särskild bestämmelse om ett samarbete i enlighet med artikel 22 i den europeiska människorättskonventionen, utan nämnda konventionsartikel tillämpas direkt. Straffregisterlagens 8 § innehåller dock en kompletterande hänvisningsbestämmelse enligt vilken en stat som är part i den europeiska rättshjälpkonventionen får uppgifter ur straffregistret enligt artikel 22 i konventionen. Dessutom ska enligt 12 § i straffregisterförordningen efter det att en anteckning om en medborgare i en stat som är part i den europeiska rättshjälpkonventionen har gjorts i straffregistret den statens myndigheter utan dröjsmål lämnas uppgifter om anteckningen.

I 2 § 2 mom. i straffregisterlagen och 3 § i straffregisterförordningen ingår dessutom bestämmelser under vilka förutsättningar uppgifter om en utomlands meddelad dom antecknas i registret. I straffregistret antecknas uppgifter om domstolsavgöranden genom vilka finska medborgare eller utlänningar som stadigvarande bor i Finland har dömt till en straffpåföljd som motsvarar en påföljd som ska antecknas i straffregistret. Enligt 3 § i straffregisterförordningen ska den registeransvarige pröva om straffet motsvarar en sådan påföljd som enligt 2 § i straffregisterlagen ska antecknas i straffregistret i Finland. I 10 § 3 mom. i straffregisterlagen ingår igen bestämmelser under vilka förutsättningar uppgifter om en utomlands utdömda påföljder utplånas ur straffregistret. Enligt momentet utplånas uppgifter om påföljder som har dömts ut i utlandet så att principerna om påföljder som har dömts ut i Finland i tillämpliga delar följs.

Konventionen från år 2000 innehåller en bestämmelse som särskilt gäller straffregisteruppgifter. Enligt artikel 6 punkt 8 underpunkt b i konventionen föreskrivs det att sådana straffdomar som avses i artikel 22 i den europeiska rättshjälpkonventionen översänds via de centrala myndigheterna. Detta motsvarar vad som redan har avtalats i den europeiska rättshjälpkonventionen. På grund av samarbetets natur utgör föreskriften ett motiverat undantag från den princip i konventionen från år 2000 enligt vilken man ska anlita direkta kontakter. Enligt nämnda underpunkt b får dock sådana framställningar om kopior av straffregisterutdrag och av beslut riktas direkt till den behöriga myndigheten. I enlighet med artikel 6 punkt 1 i konventionen från år 2000 får också framställningar som gäller enskilda straffuppgifter göras direkt till den behöriga myndigheten. Också artikel 15 stycke 3 i den europeiska rättshjälpkonventionen innehåller en bestämmelse om hur framställningar ska översändas.

Rådets beslut 2005/876/RIF om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret som har fattats inom ramen för samarbetet inom Europeiska unionen innehåller bestämmelser om att EU:s medlemsstater ska utse en centralmyndighet. För det samarbete som avses i beslutet har Finland till centralmyndighet utsett justitie-

ministeriet/Rättsregistercentralen. För centralmyndigheten har ställts en skyldighet att underrätta centralmyndigheten i övriga medlemsstater om brottmålsdomar som har införts i kriminalregistret och som avser medborgare i dessa medlemsstater. Den ovan nämnda 12 § i straffregisterförordningen har ändrats att motsvara beslutets innehåll. Beslutet innehåller också bestämmelser om framställningar om uppgifter mellan centralmyndigheterna, användning av formulär och tidsfrister som ska iakttas. Straffrättshjälpsförordningens 3 § har ändrats att motsvara innehållet i dessa bestämmelser. Beslutet kompletterar gällande internationella avtal.

För de nordiska ländernas del ingår bestämmelserna om utbyte av straffregisteruppgifter i förordningen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid förande av straffregister (598/1963). Enligt 5 § i förordningen ska den som för straffregistret i Finland meddela den straffregisterförande myndigheten i Danmark, Island, Norge eller Sverige de uppgifter som antecknats i straffregistret om de påföljder som medborgare som bor i landet i fråga eller utlänningar som stadigvarande bor i fråga har dömts till, samt om verkställigheten av dessa påföljder. Förordningen innehåller också bestämmelser om under vilka förutsättningar uppgifter om en finsk medborgare eller en utlänning som är stadigvarande bosatt i Finland införs i det finska straffregistret.

Utgångspunkten i rambeslut 2008/675/RIF, som har fattats inom ramen för samarbetet i Europeiska unionen, är att en dom som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat i enlighet med nationell lagstiftning ska beaktas i samma grad som motsvarande nationella domar. De ändringar i lagstiftningen som genomförandet av det nämnda rambeslutet kräver har gjorts utifrån vad som föreslagits i regeringens proposition 261/2009 rd. Genom det effektiva adb-baserade informationsutbyte som krävs i det rambeslut som nu ska genomföras görs det möjligt att tillförlitligt få information om en tidigare dom som har meddelats i en annan medlemsstat så att den kan beaktas på det sätt som beaktande av domar krävs i rambeslut 2008/675 RIF.

2.2 Praxis

År 2010 översände Rättsregistercentralen till medlemsstaternas straffregistermyndigheter sammanlagt 2 114 underrättelser om sådana domar som har antecknats i straffregistret om deras medborgare. Underrättelserna översändes i enlighet med artikel 22 i den europeiska rättshjälpskonventionen och rådets beslut 2005/876/RIF. Flest underrättelser översändes till Estland (703), Sverige (137) och Rumänien (132).

På motsvarande sätt kom det till Rättsregistercentralen in 2 374 underrättelser om domar som hade meddelats finska medborgare. Flest underrättelser översändes från Sverige (2 156), Tyskland (67) och Förenade kungadömet (47).

Uppgifter om domar som har meddelats utomlands och som är utanför underrättelseförfarandet fås i betydande grad utifrån de beslut om överföring av verkställighet som justitieministeriet och Brottspåföljdsverket har fattat. Särskilt domar som har meddelats finländare i Estland fås denna väg antecknade i straffregistret.

I Finland grundar sig översändandet av underrättelserna på en anteckning av domstolen om den dömdes medborgarskap i domstolens domslutsformulär. Från straffregistret tas det ut utdrag om de domar som har meddelats utländska medborgare och de postas tillsammans med ett foljebrev till den stat där den dömda är medborgare inom två veckor efter det att uppgiften om den lagakraftvunna domen har registrerats i straffregistret.

Praxis vid utbytet av straffregisteruppgifter mellan Finland och de övriga nordiska länderna är inarbetad och fungerar väl. Från det finska straffregistret översänds det underrättelser om straffdomar som har meddelats svenska medborgare ca en gång per vecka. På motsvarande sätt fås det uppgifter från Sverige om straff som har utdömts till finska medborgare eller utlänningar som stadigvarande bor i Finland. I de övriga nordiska länderna motsvarar de utdömda påföljderna i allmänhet de påföljder som antecknas i det finska straffregistret. Uppgifterna om domen kan därför i allmänhet antecknas i straffregistret. Av de nordiska straffregisteruppgif-

terna antecknas i registret i Finland också uppgifter om att straffet har avtjänats.

Den största delen av uppgifterna i domar som har sänts från utlandet antecknas med undantag av nordiska domar inte i straffregistret, eftersom de påföljder som i dem har meddelats inte motsvarar de uppgifter som antecknas i straffregistret i Finland. Också att anteckna sådana påföljder som motsvarar påföljder som har dömts ut i Finland är slumpartat förutom på grund av att underrättelserna uteblivit dessutom av den orsaken att de översända uppgifterna i övrigt är bristfälliga eller deras form inte motsvarar det finska straffregistersystemets krav.

År 2005 översände centralmyndigheterna i medlemsstaterna till Rättsregistercentralen på formulär i enlighet med rambeslut 2005/876/RIF 31 framställningar om uppgifter ur straffregistret. Antalet framställningar har årligen vuxit medan beslutet varit i kraft. I Finland är det inte centralmyndigheten som gör framställningar. Det finns ingen statistik över antalet framställningar som görs av åklagarna och domstolarna.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Propositionens målsättning är att rambeslutet genomförs nationellt. Det har ansetts vara ändamålsenligt att rambeslutet genomförs genom det stiftas en särskild EU-straffregisterlag som innehåller den reglering som gäller EU:s medlemsstater som krävs av rambeslutet. Eftersom rambeslutet inte är direkt tillämplig rätt, innehåller EU-straffregisterlagen en heltäckande en reglering som motsvarar rambeslutets innehåll. Rambeslutet förpliktar i förhållande till det resultat som ska uppnås, men lämnar formerna och medlen för genomförande till nationell prövning.

Lösningen motsvarar grundlagsutskottets övervägande enligt viket de Europeiska unionens rättsakter som förutsätter nationella genomförandeåtgärder i regel ska tas in i den nationella lagstiftningen genom bestämmelser som i fråga om sitt sakinnehåll motsvarar EU-rättsakterna (GrUU 50/2006 rd och GrUU 23/2007 rd).

I fråga om genomförandet av flera rambeslut som gäller det straffrättsliga samarbetet (RP 142/1/2006 rd, RP 47/2007 rd och RP 268/2009 rd) har det använts en s.k. blandad genomförandelag, där det för det för det första föreskrivs att de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen ska iakttas som lag i Finland. Dessutom innehåller en sådan genomförandelag genomförandet av rambeslutet och behövliga materiella bestämmelser med hänsyn till tillämpningen. I fråga om det internationella straffrättsjälpssamarbetet har lagutskottet i sitt betänkande LaUB 7/2010 rd konstaterat att det är skäl att ty sig till blandade genomförandelagar endast med eftertanke och beaktande bl.a. rättsskyddsaspekternas centrala ställning i visst rättshjälps-samarbete.

Man har i propositionen stannat för att inte använda en blandad genomförandelag närmast för att den reglering som har samband med genomförandet av rambeslutet är spridd på flera olika lagar och internationella avtal. En blandad genomförandelag hade då lett till att regleringen hade blivit mycket svår att gestalta. Dessutom skulle en förhållandevis stor del av rambeslutets bestämmelser ha krävt också nationell reglering och det hade inte blivit en klar helhet av bestämmelser reserverad endast för rambeslutets tillämpning.

Så som det ovan har konstaterats ingår i den gällande lagstiftningen regleringen om utbyte av straffregisteruppgifter i straffrätts-hjälpslagen och –förordningen. Enligt propositionen ska bestämmelserna som gäller medlemsstaterna i fortsättningen ingå i EU-straffregisterlagen. För övriga staters del än medlemsstaternas bevaras regleringen i straffrätts-hjälpslagen och –förordningen Till straffregisterlagens bestämmelser om utbyte av straffregisteruppgifter fogas behövliga hänvisningar till EU-straffregisterlagen. Dessutom föreslås det i propositionen att straffregisterförordningens bestämmelser om utbyte av straffregisteruppgifter överförs till straffregisterlagen och på detta sätt lyfts upp på lagnivå.

Rambeslutet ersätter bestämmelserna om ett allmänt utbyte av straffregisteruppgifter i den ovan nämnda artikel 22 i den europeiska rättshjälpskonventionen (artikel 12.3) I fråga om enskilda framställningar om rättslig hjälp

ersätter rambeslutet däremot inte förfarandet i enlighet med artikel 13 i den europeiska rättshjälpskonventionen utan kompletterar det (artikel 12.1 och 12.2). Rambeslutet innehåller alltså inte heltäckande bestämmelser om utbyte av straffregisteruppgifter mellan medlemsstaterna, utan i fråga om enskilda framställningar iakttas också gällande internationella förpliktelser och nationell lagstiftning.

För EU-straffregisterlagens del är det centrala att Rättsregistercentralen fungerar som den centralmyndighet som avses i lagen (1 §) som sköter de lagstadgade uppgifter som har samband med lagring och utlämnande av straffregisteruppgifter.

EU-straffregisterlagen innehåller bestämmelser för det första om överföring av registeruppgifter från Finland till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare (2 kap.) Bestämmelserna om överföring av uppgifter är mera detaljerade än de nuvarande. Området för det gällande samarbetet ändras dock inte i betydande grad, eftersom straffregisteruppgifterna redan för närvarande med stöd av artikel 22 i den europeiska rättshjälpskonventionen överförs till den stat där personen är medborgare. Överföringen av uppgifter från en medlemsstat till en annan blir dock effektivare särskilt av att uppgifterna på det sätt som förutsätts i rambeslutet överförs i elektronisk form. En central reform är också att det från Finland också överförs uppgifter till en annan medlemsstat som ingår i bötesregistret. Dessa uppgifter har tidigare inte tillhandahållits en andra medlemsstat. I propositionen föreslås det inte en ändring av det nationella systemet för bötesregistret. I 3 § i EU-straffregisterlagen fastslås i detalj vilka uppgifter ur straffregistret och bötesregistret som överförs till en annan medlemsstat. Särskilt för bötesregistrets del finns det en betydande avgränsning enligt vilken uppgifter som ingår i bötesregistret överförs till en annan medlemsstat endast om det gäller lagakraftvunna beslut av en domstol om straff för brott som har begåtts av en fysisk person.

Dessutom innehåller EU-straffregisterlagen bestämmelser om lagring av sådana uppgifter om finska medborgare som har överförts till Finland (3 kap.). Till denna del är det centra-

la att det i Finland inrättas ett lagringsregister i vilket lagras uppgifter som andra medlemsstater har överfört och som gäller lagakraftvunna straffdomar som i nämnda medlemsstater har meddelats finska medborgare och som har antecknats i ett register. Inrättandet av lagringsregistret uppfyller den i rambeslutet för medlemsstaterna uppställd nya skyldigheten enligt vilken registeruppgifterna ska lagras i den stat där den dömda är medborgare sådana som den dömande staten har överfört dem till den stat där personen är medborgare. Fastän det i den gällande regleringen inte krävs att uppgifter från andra medlemsstater lagras, antecknas uppgifter från andra stater vid det nuvarande förfarandet i straffregistret när förutsättningarna enligt 2 § 2 mom. i straffregisterlagen uppfylls. Också i fortsättningen antecknas uppgifterna i lagringsregistret också i straffregistret, om de villkor som anges i straffregisterlagen uppfylls (10 § i EU-straffregisterlagen). Skillnaden mellan det föreslagna nya förfarandet och det nuvarande förfarandet är alltså inte betydande. Det centrala är att uppgifterna lämnas ut på begäran till en annan medlemsstat. Dessutom lämnas ut uppgifter om bötesstraff som har antecknats i lagringsregistret till åklagar- och förundersökningsmyndigheter under samma förutsättningar som det lämnas ut uppgifter ur bötesregistret till dem. Uppgifter om bötesstraff som har antecknats i lagringsregistret lämnas också ut för att antecknas i ett straffregisterutdrag när det är fråga om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med minderåriga (11 § i EU-straffregisterlagen). En central grund för att inrätta lagringsregistret har varit att genomförandet av rambeslutet i Finland inte ska ändra på det gällande straffregistersystemet. Också lagutskottet har i sitt betänkande 6/2007 rd ansett att genomförandet av rambeslutet inte får ha som följd att grunderna för det nationella systemet bryts ned.

EU-straffregisterlagen ska innehålla bestämmelser såväl om utlämnande av uppgifter på basis av en begäran (4 kap.) som om framställande av begäran till en annan medlemsstat om utlämnande av uppgifter (5 kap.). I fråga om dessa bestämmelser är det centrala att Rättsregistercentralen förutom straffregisteruppgifter lämnar ut också

uppgifter ur bötesregistret och lagringsregistret till andra medlemsstater. Uppgifterna överläts för straffrättsliga förfaranden och dessutom i situationer där en enskild person i en annan medlemsstat har begärt uppgifter om sig själv ur straffregistret. På motsvarande sätt framställer Rättsregistercentralen en begäran om överföring av registeruppgifter från en annan medlemsstat till Finland för straffrättsliga förfaranden. En förutsättning är att en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottspåföljdsmyndigheten har begärt att en framställan görs.

En förändring i förhållande till gällande reglering är att Rättsregistercentralen är skyldig att framställa en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om överföring av registeruppgifter i en situation där en enskild person som är medborgare i en annan medlemsstat begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1—5 mom. i straffregisterlagen. Begäran framställs till centralmyndigheten i den medlemsstat vars medborgare den person som har lagt fram ansökan är. Syftet med bestämmelsen är särskilt att säkerställa att en person som har dömts för sexualbrott mot barn inte längre ska kunna dölja denna dom och därmed utöva yrkesverksamhet med anknytning till tillsyn över barn i en annan medlemsstat.

EU-straffregisterlagen innehåller också strängare bestämmelser än gällande reglering om begränsning för användning av uppgifter som har fåtts på basis av en enskild begäran (22 §) samt om villkoren för användningen av övriga uppgifter (6 §, 9 § 4 mom., 10 § 2 mom., 11 § 4 mom., och 17 § 2 mom.). I de föreslagna lagarna finns också närmare bestämmelser än tidigare om utplåning av uppgifter ur lagringsregistret och ändring av dem i registret (12 § i EU-straffregisterlagen) och om utplåning ur straffregistret (10 § 3 mom. i straffregisterlagen).

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen har ekonomiska konsekvenser särskilt till den del att ibruktagandet av ett förfarande enligt rambeslutet kräver datatekniska ändringar av straffregistersystemet.

Kommissionen har beviljat Finland understöd för detta arbete och med understödet har man huvudsakligen förmått täcka de kostnader som har uppstått. Slutförandet av de datatekniska ändringarna innebär dock ännu kostnader av ca 50 000 euro för Rättsregistercentralen.

Vid en bedömning av vilka uppgifter som med stöd av rambeslutet överförs till en annan medlemsstat har man i propositionen eftersträvat att komma till lösningar där det för det första beaktas rambeslutets förpliktelser. Om rambeslutet inte har uppställt en klar skyldighet att överföra uppgifter, har man i propositionen eftersträvat att bedöma de ekonomiska kostnadernas förhållande som översändandet av uppgifter medför till den nytta som man får av översändandet av uppgifter för samarbetet enligt rambeslutet.

I fråga om ändringen av de uppgifter som antecknas i straffregistret och bötesregistret är det av betydelse att man står i beråd att förnya datasystemet för straffregistret. I detta sammanhang har det varit ändamålsenligt att genomföra förändringar i de uppgifter som antecknas i straffregistret. En ändring av de uppgifter som antecknas i bötesregistret hade däremot medfört betydande tilläggskostnader, och en ändring har inte heller i övrigt ansetts motiverad. Det samarbete som förutsätts av rambeslutet förutsätter inte en ändring av de uppgifter som antecknas i bötesregistret, eftersom de behövliga uppgifterna kan översändas oberoende av om de har antecknats i bötesregistret.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen har konsekvenser för Rättsregistercentralens arbete som registeransvarig för straffregistret och det kommande lagringsregistret. Övergången till ett elektroniskt förfarande förväntas effektivisera meddelanden om straffdomar till den medlemsstat där personen är medborgare. Det kan bedömas att antalet översända och inkomna meddelanden i praktiken också ökas av att man vid utplåningen av de uppgifter som har antecknats i registret vid sidan av de nationella bestämmelserna också måste beakta utplåningsbestämmelserna i den dömande staten.

Det antas att den elektroniska överföringen av uppgifter mellan medlemsstaterna fungerar felbundet och uppdaterat. Överföringen av uppgifter som har mottagits i lagringsregistret till straffregistret kräver dock förutom programrelaterade justeringar också ett kontrollarbete som ska utföras vid Rättsregistercentralen.

Meddelandena om de straff som medlemsstaternas medborgare har dömts till och som har antecknats i straffregistret bedöms inte utöka personarbetet mera än för närvarande, men meddelandena om bötesregisteruppgifter är en ny uppgift vars konsekvenser är svåra att uppskatta för att antalet straff som ska meddelas är okänt. Antalet meddelanden till medlemsstaterna mångfaldigas i varje fall för att utplåningen av uppgifter särskilt måste meddelas i fråga om var och en registrerad dom.

Framställningarna från medlemsstaterna till Rättsregistercentralen om uppgifter ur straffregistret bedöms öka efter övergången till det elektroniska informationsutbytet. Enligt Rättsregistercentralens uppskattning kommer dock framställningarna om uppgifter från Finland till de övriga medlemsstaterna att medföra mera tilläggsarbete än detta. En ny uppgift för Rättsregistercentralen kommer att varar att förmedla en utländsk medborgares begäran om uppgifter om sig själv till den medlemsstat där personen är medborgare eller tidigare var bosatt. De uppgifter som fås som svar från en annan medlemsstat ska fogas till det straffregisterutdrag som ges personen. Man har inte bedömt utlänningarnas andel av de enskilda personer som gör en brottbakgrundsansökan, men med stöd av 6 § 2 mom. i straffregisterlagen ges det årligen ca 70 000 straffregisterutdrag som har begärts det för att kontrollera den brottsliga bakgrunden av personer som arbetar med barn.

Enligt Rättsregistercentralens uppskattning medför förslaget en ökning på 2–3 årsverken i anslutning till de uppgifter som har samband med utbyte av straffregisteruppgifter.

Propositionen har också konsekvenser för åklagarnas arbete och domstolarnas verksamhet. I fortsättningen är uppgifterna om domar som gäller finska medborgare bosatta

i andra medlemsstater lättare tillgängliga. I fråga om övriga än de egna medborgarna ökar sannolikt ansökningarna om uppgifter från andra medlemsstater. När samarbetet ökar och blir effektivare beaktas i Finland domar som meddelat i en annan medlemsstat oftare än tidigare och slumpmässigheten när det gäller att beakta domar minskar. Å andra sidan måste särskilt domstolarna i fortsättningen noggrannare sörja för att uppgifter om domar antecknas i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystemets register över avgöranden och meddelanden om avgöranden för att uppgifterna på ett behörigt sätt ska kunna vidarebefordras till den medlemsstat där personen är medborgare.

5 Beredningen av propositionen

I det skede rambeslutet bereddes översände statsrådet till riksdagen skrivelse U 27/2006 rd samt dessutom kompletterande information om ärendets behandling i Europeiska unionen. Lagutskottet har gett utlåtandena LaUU 17/2006 rd och LaUU 6/2007 rd om ärendet.

Justitieministeriet tillsatte den 1 september 2010 en arbetsgrupp för att bereda lagstiftning om genomförandet av rambeslutet och beslutet. I arbetsgruppen var representerade justitieministeriets lagberedningsavdelning och förvaltningsenhet, Rättsregistercentralen samt Helsingfors tingsrätt. Arbetsgruppen skulle avfatta sitt förslag i form av en regeringsproposition.

Man begärde in ett utlåtande om arbetsgruppens betänkande från 30 olika myndigheter, organisationer och sakkunniga. Dessutom gavs högsta domstolen en möjlighet att yttra sig om betänkandet. Sammanlagt 17 remissinstanser yttrade sig. Ett utlåtande gavs av inrikesministeriet, finansministeriet, riksdagens biträdande justitieombudsman, biträdande justitiekanslern i statsrådet, Riksåklagarämbetet, Helsingfors, Uleåborgs och Birkalands tingsrätter, åklagarämbetena i Helsingfors och Östra Finland, Finlands domareförbund, Centralförbundet för barnskydd och Mannerheims Barnskyddsförbund. En del remissinstanser förhöll sig misstänksamt till ett utlämnande av bötesutgifter till övriga medlemsstater. Dessutom fäste

man uppmärksamhet vid att också vissa nationella myndigheter ska ha rätt att få uppgifter ur lagringsregistret. Propositionen har beretts vid justitieministeriet som tjänsteuppdrag utifrån betänkandet och utlåtandena om det och den har granskats av laggranskningsenheten vid justitieministeriet.

6 Samband med andra propositioner

Propositionen har samband med revideringen av lagstiftningen om säkerhetsutredningar som avses ett betänkande från en arbetsgrupp som är tillsatt av justitieministeriet. (betänkanden och utlåtanden 8/2011) Avsikten är att en regeringsproposition på basis av betänkandet ska överlämnas under år 2012.

Dessutom har propositionen samband med rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personupp-

gifter som behandlas inom ramen för polis-samarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, nedan *dataskyddsrambeslutet*). Utgångspunkten är att dataskyddsrambeslutets allmänna bestämmelser om skydd av personuppgifter tillämpas också på situationer när straffregisteruppgifter lämnas ut. Dessa allmänna bestämmelser kompletteras genom bestämmelser som fastslås i rambeslutet. Dataskyddsrambeslutet hade bort genomföras i medlemsstaterna senast den 22 november 2010. Genomförandet har dock fördröjts i alla medlemsstater, även i Finland. I Finland pågår genomförandeåtgärderna vid inrikesministeriet, justitieministeriet och finansministeriet. Den nationella lagstiftningen motsvarar merparten av bestämmelserna i dataskyddsrambeslutet.

Det praktiska genomförandet av propositionen har samband med flera olika pågående nationella datasystemprojekt.

DETALJMOTIVERING

1 Rambeslutets innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

Artikel 1. Syfte. Artikelns fastslår rambeslutets syften. Enligt punkt a i artikeln är syftet med rambeslutet för det första att definiera på vilket sätt en medlemsstat, i vilken en dom mot en medborgare i en annan medlemsstat (nedan *den dömande medlemsstaten*), ska överföra uppgifter om en sådan dom till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare (nedan *den medlemsstat där personen är medborgare*).

För det andra är syftet med rambeslutet att definiera vilka skyldigheter som åligger den medlemsstat där personen är medborgare angående lagring av uppgifter och att ange vilka metoder som ska användas för att besvara en ansökan om uppgifter ur straffregistret (punkt b).

För det tredje syftar rambeslutet till att skapa en ram med vars hjälp man inrätta och utveckla ett adb-baserat system för utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna med stöd av det senare beslut som avses i artikel 11.4 i detta rambeslut (punkt c).

Så som det har anförts i den allmänna motiveringen innehåller redan artikel 22 i den europeiska rättshjälpkonventionen en förpliktelse enligt vilken den stat där en dom har meddelats underrätta en annan fördragsslutande part om sådana straffdomar som införs i dess straffregister och som rör den sistnämnda partens medborgare. Fastän artikel 22 upphävs genom rambeslutet, ändras denna princip inte i ett förfarande i enlighet med rambeslutet, och rambeslutet orsakar alltså inte betydande förändringar i samarbetet. I rambeslutet kommer det dock närmare att fastslås på vilket sätt det underrättas om domen.

Syftena med punkterna b och c i artikeln är nya i förhållande till gällande reglering. Rambeslutet utökar skyldigheten för den stat där personen är medborgare att lagra överförda uppgifter och definierar mera detaljerat hur man ger svar på ansökningar om straffregisteruppgifter. Nytt är också inrättandet av

ett adb-baserat system vilket naturligtvis märkbart effektiviserar samarbetet.

Artikelns definierar rambeslutets syften och det krävs därför ingen reglering i EU-straffregisterlagen.

Artikel 2. Definitioner. Artikelns innehåller definitioner för de tre centrala begrepp i rambeslutet. Med en *dom* avses ett lagakraftvunnet avgörande av en brottmålsdomstol mot en fysisk person med avseende på en brottslig gärning om detta införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister (punkt a) Med *brottmålsförfarande* avses förundersökningsskedet, själva rättegången och verkställigheten av domen (punkt b) och med *kriminalregister* ett eller flera nationella register för domar som avkunnats enligt nationell lagstiftning (punkt c).

I Finland anses med det kriminalregister som avses i artikeln för det första straffregistret i enlighet med straffregisterlagen. Enligt 2 § 1 mom. i straffregisterlagen antecknas i det finska straffregistret avgöranden genom vilka någon i Finland har dömts till ovillkorligt fängelsestraff, övervakningsstraff, samhällstjänst, villkorligt fängelse eller till böter, samhällstjänst eller övervakning utöver villkorligt fängelse, till ungdomsstraff, böter i stället för ungdomsstraff eller till avsättning eller genom vilka någon lämnats obesträffad med stöd av 3 kap. 4 § 1 eller 2 mom. i strafflagen (39/1889). I straffregistret antecknas dock inte uppgifter om förvandlingsstraff för böter eller fängelsestraff som har dömts ut med stöd av civiltjänstlagen (1446/2007) eller värnpliktslagen (1438/2007). I straffregistret antecknas också uppgifter om avgöranden genom vilka en juridisk person har dömts till samfundsbot.

I enlighet med 2 § i straffregisterlagen antecknas som huvudregel inte bötesstraff i straffregistret. Ett bötesstraff antecknas i straffregistret endast i vissa fall där böter döms ut i stället för eller vid sidan av ett strängare straff.

Rättsregistercentrale upprätthåller dock ett bötesregister i enlighet med 5 kap. i lagen om verkställighet av böter. Bötesregistret förs och används i första hand för verkställighet

av ärenden som ska verkställas i den ordning som föreskrivs i nämnda lag (46 §). Rättsregistercentralen också till utsoknings-, polis- och fängvårdsmyndighetsmyndigheterna samt till stämningsberättigade tjänstemän lämna ut sekretessbelagda uppgifter ur bötesregistret för skötseln av verkställighetsuppdrag enligt nämnda lag (50 § 3 mom.).

Fastän bötesregistret i första hand är ett register som betjänar verkställigheten av påföljder, får Rättsregistercentralen enligt 50 § 2 mom. i lagen om verkställighet av böter trots sekretessbestämmelserna på begäran lämna ut uppgifter till dem vilkas rätt att få uppgifter regleras särskilt genom lag. Om rätten att få uppgifter ur bötesregistret föreskrivs bl.a. i fall som gäller utredning och bedömning av en persons lämplighet och tillförlitlighet. För rambeslutets del kan det anses vara av betydelse att åklagaren enligt 25 § 4 mom. i lagen om åklagarväsendet (439/2011) har rätt att ur bötesregistret få sådana upplysningar om bötesstraff och verkställighet av bötesstraff som behövs vid åtalsprövningen.

Också polisen har rätt att ur bötesregistret få de uppgifter om bötesstraff och verkställigheten av dem som har införts i bötesregistret och som den behöver för att sköta sina uppgifter och föra sina personregister (13 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet, 761/2003). Dessutom har försvarsmaktens huvudstab (6 § i lagen om fullgörande av polisuppgifter inom försvarsmakten, 1251/1991) och gränsbevakningsväsendet (22 § i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet, 579/2005) bl.a. för brottsutredning och förundersökning, samt tullmyndigheten för skötseln av tullverkets åligganden (28 § i tullagen, 1466/1994).

I fråga om användningen av bötesregistret kan det också anses vara av betydelse att 6 § 2 mom. i straffregisterlagen har ändrats genom lag 543/2011 på det sättet att i ett straffregisterutdrag som ska användas för kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn också antecknas uppgifter i bötesregistret om avgöranden till den del det är fråga om en sedlighetssärående gärning enligt 17 kap. 18, 18 a eller 19 § i strafflagen och ett sexualbrott enligt 20 kap. i strafflagen.

Den aktuella ändringen av straffregisterlagen har trätt i kraft den 1 oktober 2011.

Dessutom täcker det i punkt b i artikeln definierande brottsmålsförfarandet också verkställigheten av domen. I enlighet med denna kan man rikta en ansökan om straffregisteruppgifter till en annan medlemsstat också för verkställigheten av en dom.

Fastän bötesregistret primärt är ett register som betjänar verkställigheten av påföljder och uppfyller de förutsättningar för ett kriminalregister som ställs i punkt c i artikeln, eftersom lagstiftningen på det sätt som det ovan har redogjorts för en användning av bötesregistret också för andra ändamål än för skötseln av verkställighetsuppdrag. Å andra sidan kan man enligt rambeslutet ansöka om uppgifter ur kriminalregistret också för verkställigheten av en dom. Bötesregistret ska alltså vid sidan av straffregistret enligt straffregisterlagen betraktas som ett sådant nationellt register i enlighet med punkt c i artikeln i vilket det införs uppgifter om domar i enlighet med den nationella lagstiftningen. Också enligt ordalydelsen i punkt c i artikeln kan det finnas flera nationella register som avses i rambeslutet.

Enligt 46 § i lagen om verkställighet av böter innehåller bötesregistret uppgifter om verkställighet av ärenden som föreskrivs i nämnda lag. Dessa fastslås i 1 §. Enligt 1 mom. 1 punkten i paragrafen hör till lagens tillämpningsområde böter som har bestämts som dagsböter enligt 2 a kap. 3 § 1 mom. i strafflagen samt vite, samfundsbot, ordningsbot och disciplinbot. Vite utgör inte en sådan dom som avses i punkt c i artikeln, och inte heller samfundsbot gäller fysiska personer så som det förutsätts i punkt c i artikeln. Inte heller de övriga i nämnda 1 § 1 mom. 2—8 punkterna fastslagna påföljderna är straffdomar som avses i punkt c i artikeln. Ett sådant bötesstraff i enlighet med 1 § 1 mom. 9 punkten som avses i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området lagstiftningen i rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och tillämpning av rambeslutet (231/2007) är igen inte en sådan dom som har meddelats i den dömande medlemsstaten som avses i punkt c i artikeln och som hör till rambeslutets tillämpningsområde.

de. Vite, samfundsbot och övriga i 1 § fastslagna påföljder hör alltså inte till rambeslutets tillämpningsområde.

I fråga om de påföljder som ingår i bötesregistret hör alltså till rambeslutets tillämpningsområde böter som bestämts som dagsböter, ordningsbot och disciplinbot. Disciplinbot hör till rambeslutets tillämpningsområde till den del den har dömts ut med stöd av ett åtal som har behandlats i ett förfarande enligt militära rättegångslagen (326/1983).

Dessutom förutsätts det i punkt a i artikeln att de domar som avses i rambeslutet har meddelats av en brottmålsdomstol. I fråga om straffregistret är alla de avgöranden som har antecknas i registret meddelade av domstolar. Till denna del hör alltså samtliga de avgöranden som har antecknas i straffregistret till rambeslutets tillämpningsområde.

I bötesregistret antecknas däremot också böter som har förelagts i strafforderförfarande och som inte är domstolsdomar samt ordningsbot. En ordningsbot är utdömd av domstol endast om den som har fått ett ordningsbotsföreläggande har fört det att handläggas av domstolen. För bötesregistrets del omfattar rambeslutets tillämpningsområde böter som har bestämts som dagsböter samt ordningsbot och disciplinbot till den del de har dömts ut i domstol.

Lagstiftningen om föreläggande av böter och ordningsbot har reviderats genom lagen om föreläggande av böter och ordningsbot (754/2010). Den nya lagstiftningen träder i kraft uppskattningsvis år 2013 eller 2014, när de behövliga datasystemen fås förnyade. Den nya lagen ändrar dock inte på kretsen för de brott som avgörs i summariskt förfarande. Också domstolen kan dock i fortsättningen döma ut en ordningsbot för en ordningsbotsförseelse som förts att handläggas av domstol i vanlig behandlingsordning för brottmål. Ett bötesföreläggande, ordningsbotsföreläggande och strafföreläggande enligt den nya lagen får överklagas på vissa i lagen föreskrivna grunder. Överklagandet handläggs av tingsrätten. Som en följd av det nya besvärssystemet och i fråga om vissa ordningsbotsärenden kan domstolen i situationer som avviker från gällande lagstiftning meddela en bötes- eller ordningsbotsdom. Också efter det att den nya lagen trätt i kraft omfattar rambeslu-

tets tillämpningsområde för bötesregistrets del böter som har bestämts som dagsböter samt ordningsbot och disciplinbot till den del de har dömts ut i domstol.

Det att rambeslutets tillämpningsområde omfattar endast böter som har dömts ut av domstol innebär att i regel just de ärenden som har varit föremål för besvär förfarandet och som har överförts till domstolsbehandling är sådana i fråga om vilka uppgifter överförs till den medlemsstat personen är medborgare. Detta innebär att sådana böter till motsvarande belopp som en domstol inte har meddelat ett avgörande om inte omfattas av rambeslutets tillämpningsområde, och uppgifterna om dem överförs inte till den medlemsstat där personen är medborgare. I rambeslutet förutsätts det en sådan lösning enligt vilken till dess tillämpningsområde omfattar bötesstraff som har dömts ut av en domstol, om de antecknas i det nationella register där domar antecknas. Det att endast bötesstraff som har dömts ut av en domstol omfattas av rambeslutets tillämpningsområde måste anses motiverat särskilt därför att sådana böter har dömts ut med iakttagande av de rättsskyddsgarantier som gäller straffprocessen. En annan medlemsstat meddelas alltså alla de avgöranden som har meddelats som en följd av en domstolsprocess oberoende av om den utdömda påföljden har varit ett bötes- eller frihetsstraff. Böter som har dömts ut i summariskt förfarande meddelas inte en annan medlemsstat.

För bötesstraffens del kan ett överklagande hos domstol alltså leda till att en uppgift om straffet överförs till den stat personen är medborgare. En sådan dom syns i alla fall i bötesregistret i den dömande medlemsstaten, dvs. Finland.

Enligt punkt a i artikeln hör till rambeslutets tillämpningsområde endast lagakraftvunna avgöranden. I fråga om de avgöranden som antecknas i det finska straffregistret förutsätts det inte att domstolarnas avgöranden är lagakraftvunna. I 4 § i straffregisterförordningen bestäms hur en fullföljdsdomstol ska meddela uppgifter till straffregistret. Enligt 2 § i lagen om verkställighet av böter ska verkställigheten av böter som har dömts ut av domstol inledas, när avgörandet där påföljden i fråga har bestämts har vunnit laga kraft

eller när avgörandet kan verkställas som en lagakraftvunnen dom. Revideringen av bötesystemet ändrar intet till denna del innehållet i nämnda 2 §. Bestämmelsen innebär att det i vissa besvärssituationer i bötesregistret kan finnas uppgifter om domar som ännu inte har vunnit laga kraft. Då rambeslutet tillämpas på de avgöranden som införs i straffregistret och bötesregistret meddelas dock den andra medlemsstaten först när avgörandet har vunnit laga kraft.

Av bestämmelserna i punkt a i artikeln följer att domar som gäller juridiska personer inte hör till rambeslutets tillämpningsområde. Så som det ovan har konstaterats antecknas i straffregistret också uppgifter om avgöranden genom vilka en juridisk person har dömts till samfundsbot. Också bötesregistret innehåller uppgifter om samfundsbot. Vid tillämpningen av rambeslutet meddelas den andra medlemsstaten dock inte sådana avgöranden.

För artikelns del är den centrala ändring jämfört med gällande lagstiftning att man med stöd av artikeln börjar översända uppgifter om av domstol som dagsböter bestämda böter, ordningsbot och disciplinbot till den medlemsstat där personen är medborgare. Så som det ovan har konstaterats i den allmänna motiveringen har enligt gällande lagstiftning uppgifter ur bötesregistret inte översänts till andra stater i samarbetet enligt artikel 22 i den europeiska rättshjälpkonventionen. Ändringen inverkar dock inte på de nationella bötes- och straffregistersystemen.

Den i propositionen föreslagna definitionsbestämmelsen i 2 § i EU-straffregisterlagen beaktar artikelns krav på definitionerna för ett brottmålsförfarande och ett kriminalregister. Dessutom beaktar EU-straffregisterlagens 3 §, som fastslår de uppgifter som lämnas ut, definitionen för dom i enlighet med artikeln.

Artikel 3. Centralmyndighet. Artikeln innehåller bestämmelser om att utse en centralmyndighet. Enligt artikeln ska varje medlemsstat för det ändamål som avses i rambeslutet utse en centralmyndighet. Medlemsstaterna får emellertid utse en eller flera centralmyndigheter för överföring av uppgifter enligt artikel 4 och för svar enligt artikel 7 på ansökningar enligt artikel 6.

Enligt punkt 2 i artikeln ska varje medlemsstat underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om vilken eller vilka centralmyndigheter som utsetts enligt punkt 1. Rådets generalsekretariat ska meddela medlemsstaterna och Eurojust dessa uppgifter.

Det föreslås i propositionen att den centralmyndighet som avses i artikel 3 i Finland är Rättsregistercentralen. Enligt propositionen tas det in en bestämmelse i EU-straffregisterlagen om Rättsregistercentralens ställning som centralmyndighet (1 § 3 mom.).

Rättsregistercentralen upprätthåller straffregistret och bötesregistret och det är tydligt, om det har ställning som centralmyndighet i det samarbete som avses i rambeslutet. Det finns inget behov av att utse flera centralmyndigheter.

I den gällande nationella lagstiftningen har justitieministeriet fastställts vara den behöriga myndigheten när det gäller att svara på en enskild begäran om straffregisteruppgifter (24 § i straffrättshjälpslagen och 3 § i straffrättshjälpförordningen). Enligt propositionen svarar justitieministeriet också i fortsättningen på dessa begäranden för de stater del som inte är medlemsstater. Eftersom Rättsregistercentralen i enlighet med rambeslutet utses till centralmyndighet, svarar i fortsättningen Rättsregistercentralen i enlighet med 1 § i EU-straffregisterlagen på ansökningar för andra medlemsstaters del.

Dessutom tas det enligt propositionen i 24 § 2 mom. i EU-straffrättshjälpslagen för medlemsstaternas del in en hänvisning till EU-straffregisterlagen. Hänvisningsbestämmelsen anses nödvändig, eftersom såväl förutsättningarna för en utlämning av straffregisteruppgifter och centralmyndigheten avviker från det som är föreskrivet i 24 § i straffrättshjälpslagen. Enligt propositionen är det nödvändigt att ta in en motsvarande hänvisningsbestämmelse också i 3 § i straffrättshjälpförordningen.

Med stöd av artikel 15 stycke 3 i den europeiska rättshjälpkonventionen kan svar på framställningar om översändande av straffregisteruppgifter översändas direkt mellan de behöriga myndigheterna. Däremot är utgångspunkten i artikel 6 i konventionen från år 2000 att kontakterna sker direkt mellan de

behöriga myndigheterna. För medlemsstaternas del förblir vid sidan av rambeslutet i kraft bestämmelserna om kontaktsätten i artikel 6 i konventionen från år 2000. I det finska systemet är Rättsregistercentralen behörig myndighet att svara på andra medlemsstaters framställningar. Enligt artikel 6 i den nämnda konventionen från år 2000 kan framställningarna översändas till Finland förutom av centralmyndigheten i en annan medlemsstat också av en judiciell myndighet som avses i artikel 24 i den europeiska rättshjälpkonventionen såsom en åklagarmyndighet eller domstol. När Finland är den medlemsstat som begär utlämning av straffregisteruppgifter, får framställan motsvarande sätt riktas också av en sådan judiciell myndighet som avses i artikel 24 i den europeiska rättshjälpkonventionen. Enligt 5 § i straffrätts-hjälpslagen är sådana myndigheter justitieministeriet, en domstol, åklagarmyndighet och förundersökningsmyndighet.

I fråga om det allmänna utlämnandet av straffregisteruppgifter har det i 12 § i straffregisterförordningen bestämts att Rättsregistercentralen lämnar de meddelanden enligt artikel 22 i den europeiska rättshjälpkonventionen om anteckningar i straffregistret om en medborgare i en annan fördragsslutande stat. Enligt propositionen fortgår förfaranden för de fördragsstaters del som inte är medlemsstater. Enligt propositionen överförs dock innehållet i 12 § i straffregisterförordningen till ett nytt 8 § 2 mom. i straffregisterlagen, varvid regleringen lyfts upp på lagnivå.

Enligt propositionen ska Rättsregistercentralen på motsvarande sätt översända motsvarande underrättelser enligt rambeslutets artikel 4 om straffdomar som i Finland har meddelats medborgare i andra medlemsstater. Det föreslås att en bestämmelse om detta tas in i 5 § i EU-straffregisterlagen.

Enligt artikel 22 i den europeiska rättshjälpkonventionen sker ett allmänt utbyte av straffregisteruppgifter mellan justitieministerierna. Detta har bestämts i artikel 22 och detta förfarande har inte ändrats genom konventionen från år 2000 (artikel 6.8 b) För medlemsstaternas del ersätter rambeslutet dock de nämnda bestämmelserna.

Artikel 4. *Den dömande medlemsstatens skyldigheter.* Artikeln innehåller bestämmelser om de skyldigheter som har ställts för den dömande medlemsstaten vid det allmänna utbytet av straffregisteruppgifter. Enligt punkt 1 i artikeln ska varje medlemsstat för det första vidta de nödvändiga åtgärder för att alla domar som meddelats på dess territorium, när de tillhandahålls dess nationella kriminalregister, ska innehålla uppgifter om den dömdes medborgarskap, om det rör sig om en medborgare i en annan medlemsstat.

Dessutom ska enligt punkt 2 i artikeln centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten snarast underrätta centralmyndigheterna i de andra medlemsstaterna om alla domar som meddelats inom dess territorium mot medborgare i en sådan annan medlemsstat och som har upptagits i kriminalregistret. Om det är känt att den dömda personen är medborgare i flera medlemsstater, ska uppgifterna överföras till var och en av dessa medlemsstater, även om den dömda personen är medborgare i den medlemsstat på vars territorium domen meddelats.

Enligt punkt 3 i artikeln ska uppgifter om påföljande ändring eller strykning av uppgifter i kriminalregistret omgående överföras av centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare.

Enligt punkt 4 i artikeln ska en medlemsstat som har tillhandhållit uppgifter enligt punkterna 2 och 3 förse centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare som i enskilda fall ansöker om detta med en kopia av domarna och de påföljande åtgärderna samt alla andra relevanta upplysningar för att den ska kunna avgöra om det krävs någon åtgärd på nationell nivå.

I 2 § 3 mom. i straffregisterlagen och 2 § i straffregisterförordningen föreskrivs vilka uppgifter som antecknas i straffregistret. Till de uppgifter som antecknas hör bl.a. medborgarskap. Också i bötesregistret antecknas en uppgift om medborgarskapet, fastän det inte särskilt har föreskrivits. Enligt 47 § 1 mom. 1 punkten i lagen om verkställighet av böter innehåller bötesregistret bl.a. identifieringsuppgifter och kontaktinformation för den person som är föremål för påföljden.

Medborgarskap ingår i identifikationsuppgifterna i enlighet med bestämmelsen.

Till denna del motsvarar lagstiftningen i Finland förpliktelsen i punkt 1 i artikeln. Medborgarskapet antecknas i straffregistret och bötesregistret oberoende av om det är fråga om en medborgare i en medlemsstat eller en tredjestat. Om den dömda är medborgare i flera medlemsstater, ska enligt rambeslutet samtliga medborgarskap antecknas i straffregistret och bötesregistret. Man ska såväl för straffregistrets som för bötesregistrets del sörja för att det är möjligt att anteckna flera medborgarskap.

Punkt 2 i artikeln ersätter för medlemsstaternas del underrättelseskyldigheten enligt artikel 22 i den europeiska rättshjälskonventionen. Skillnaden i förhållande till det tidigare förfarandet är att uppgifterna ska överföras snarast efter domen och inte en gång i året. Rådets beslut 2005/876/RIF om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret har visserligen redan ställt en motsvarande skyldighet för medlemsstaterna att utan dröjsmål underrätta om domar.

Dessutom är principen i punkt 2 i artikeln att uppgifter om domar översänds sådana som de har antecknats i straffregistret. I rambeslutet förutsätts det alltså inte att innehållet i de nationella straffregistren ändras på annat sätt än i fråga om anteckningen av medborgarskap. Finland får underrätta om sina domar sådana som de antecknas i straffregistret och bötesregistret. I artikel 11 i rambeslutet preciseras visserligen i betydande grad vilka uppgifter som överförs till en annan medlemsstat. I artikeln förutsätts det att det till den medlemsstat där personen är medborgare överförs också sådana uppgifter som inte ingår i det nationella straffregistret. Förutsättningen är dock att centralmyndigheten har uppgifterna. Den nämnda artikeln innehåller också bestämmelser om det standardiserade format som ska användas vid överföringen. Det egentliga innehållet för det standardiserade formatet regleras i ECRIS-beslutet.

I punkt 2 i artikeln definieras också att ett samarbete enligt rambeslutet är tillämpligt endast på medlemsstaternas medborgare på motsvarande sätt som ett samarbete enligt artikel 22 i den europeiska rättshjälskonventionen. Samarbetet har alltså utvidgats till

medborgare i tredjestater som permanent bor i medlemsstaterna. Skillnaden i förhållande till samarbetet enligt artikel 22 i den europeiska rättshjälskonventionen är dock att om personen är medborgare i flera medborgare i flera medlemsstater, ska alla stater där personen är medborgare underrättas om domen även om den dömda personen är medborgare i den medlemsstat på vars territorium domen meddelats.

Skyldigheten i punkt 3 i artikeln att överföra uppgifter om påföljande ändring eller strykning ändrar det nuvarande förfarandet i den finska lagstiftningen. Så som det ovan har konstaterats har Finland meddelat en förklaring till artikel 22 i den europeiska rättshjälskonventionen enligt vilken Finland inte underrättar om åtgärder som har följt av straffdomen. Eftersom rambeslutet ersätter förfarandet enligt artikel 22, finns det inget behov av att avlägsna förklaringen. Förklaringen tillämpas i fortsättningen i förhållande till sådana parter i den europeiska rättshjälskonventionen som inte är medlemsstater.

När Finland är dömande medlemsstat i ett förfarande enligt rambeslutet har Rättsregistercentralen skyldighet att omgående överföra uppgifter om ändring eller strykning av uppgifter i straffregistret eller bötesregistret. Punkt 3 i artikeln innebär att strykning av uppgifter i registret bestäms i enlighet med lagstiftningen i den dömande medlemsstaten. Straffregisterlagens 10 § innehåller uppgifter om utplåning av uppgifter ur straffregistret. För bötesregistrets del ingår bestämmelserna om utplåning av uppgifter i 52 § i lagen om verkställighet av böter. När Finland är dömande medlemsstat, ska Rättsregistercentralen i enlighet med bestämmelserna i fråga överföra uppgifter om utplåning till den stat där personen är medborgare och som ursprungligen har underrättats om domen.

Eftersom förfarandet enligt rambeslutet gäller endast lagakraftvunna domar, behöver Rättsregistercentralen inte överföra uppgifter om ändringar av domen i fullföljdsdomstolen.

Bestämmelsen om överförande av tilläggsuppgifter i artikel 4 i rambeslutet motsvarar till sitt innehåll artikel 22 stycke 2 i den europeiska rättshjälskonventionen. Med de åt-

gärder som påföljder domen som nämns i punkt 4 i artikeln avses bl.a. uppgifter som har samband med verkställigheten av ett frihetsstraff.

I propositionen föreslås det att det i 5 § i EU-straffregisterlagen tas in de bestämmelser som förutsätts i artikeln. Dessutom föreslås det i propositionen för straffregistrets del att det i 8 § i straffregisterlagen tas in en hänvisningsbestämmelse enligt vilken uppgifter ur straffregistret lämnas ut till en annan medlemsstat i enlighet med 5 § i EU-straffregisterlagen.

Tillämpningen av artikeln har samband med stycke 3 i artikel 7.2 enligt vilket när uppgifter överförs enligt artikel 4, får centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten informera centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare om att uppgifter om de domar som avkunnats av den förra medlemsstaten och överförs till den senare medlemsstaten inte får vidarebefordras för något annat ändamål än för brottsmålsförfaranden. Bestämmelsen gäller endast vidarebefordran av uppgifter till den ansökande medlemsstaten och inte användning av uppgifterna i den medlemsstat där personen är medborgare. Finland har alltså möjlighet att lämna sådan information, när landet i egenskap av dömande medlemsstat överför uppgifter till den medlemsstat där personen är medborgare.

I propositionen har det ansetts motiverat att det i 6 § i EU-straffregisterlagen tas in en bestämmelse där det förutsätts att det uppställs en begränsning i enlighet med nämnda stycke 3 i artikel 7.2, när uppgifter överförs från Finland till en annan medlemsstat. Begränsningen har ansetts motiverad, eftersom uppgifter då vidarebefordras till en annan medlemsstat endast för det ändamål som rambeslutet huvudsakligen gäller, dvs. för brottsmålsförfaranden.

Rambeslutet innehåller inga andra bestämmelser om begränsning för användningen av övriga uppgifter. Dessa bestämmelser gäller det i denna artikel avsedda allmänna utbytet av straffregisteruppgifter. Rambeslutets bestämmelser i artikel 9 om användning av personuppgifter gäller endast enskilda ansökningar enligt artikel 7 om straffregisteruppgifter. Inte heller den europeiska rätts-

hjälpkonventionen fastslår för vilka ändamål uppgifter som fått vid det allmänna informationsutbytet får användas i den fördragsslutande stat dit uppgifterna har översänts. I Finland har uppgifterna om finska medborgare antecknats i straffregistret med stöd av 2 § 2 mom. i straffregisterlagen och användningen av dessa uppgifter är inte begränsad endast till behandlingen av brottmål. För uppgifter som översänds från Finland till en annan fördragsslutande stat har inte heller ställts särskilda begränsningar för användningen. På motsvarande sätt får uppgifter som med stöd av artikel 4 i rambeslutet har överförts till en annan medlemsstat användas i den stat där personen är medborgare utan de begränsningar som har ställts i rambeslutet, och tillämpningen av rambeslutet ändrar alltså inte till denna del området för utbyte av uppgifter eller förutsättningarna för användning av dessa.

Artikel 5. Skyldigheter som åligger den medlemsstat där personen är medborgare. Artikeln innehåller bestämmelser om de skyldigheter som har ställts för den medlemsstat där personen är medborgare vid det allmänna utbytet av straffregisteruppgifter. Enligt punkt 1 i artikeln ska centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare lagra alla uppgifter i enlighet med artikel 11.1 och 11.2 som överförs enligt artikel 4.2 och 4.3 för att kunna vidarebefordra dem enligt artikel 7. Den dömande medlemsstaten överför med stöd av nämnda artikel 4.2 och 4.3 till den medlemsstat där personen är medborgare straffregisteruppgifter som gäller den sistnämnda statens egna medborgare.

Enligt punkt 2 i artikeln krävs vid varje ändring eller strykning av en uppgift som har överförts i enlighet med artikel 4.3 en motsvarande ändring eller strykning som lagrats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln för att kunna vidarebefordras i enlighet med artikel 7.

Enligt punkt 3 i artikeln får den medlemsstat där personen är medborgare endast använda sådana uppgifter som har uppdaterats i enlighet med punkt 2 i denna artikel för vidarebefordran enligt artikel 7.

Punkt 1 i artikeln innehåller en av rambeslutet ställd central tilläggsförpliktelse för

samarbetet i enlighet med artikel 22 i den europeiska rättshjälpkonventionen som innebär att den medlemsstat där personen är medborgare ska lagra alla uppgifter som har överförts om dess egna medborgare. I samband med samarbetet i enlighet med artikel 22 i den europeiska rättshjälpkonventionen har det inte bestämts till vilka delar och hur uppgifterna ska lagras, utan detta kunde avgöras i den nationella lagstiftningen.

För straffregistrets del föreskrivs i 2 § 2 mom. i straffregisterlagen att uppgifter om domstolsavgöranden genom vilka finska medborgare eller utlänningar som stadigvarande bor i Finland har dömts utomlands ska antecknas i straffregistret. En anteckning görs i registret endast om den utomlands utdömda påföljden motsvarar en påföljd som nämns i 2 § 1 mom. i straffregisterlagen, dvs. om anteckningen skulle göras för ett motsvarande nationellt avgörandes del.

I straffregistret kan alltså antecknas uppgifter också om utlänningar som är fast bosatta i Finland, om vilka uppgifterna kommit in t.ex. på annat sätt tjänstevägen (3 § i straffregisterförordningen). Skyldigheten enligt rambeslutet att lagra uppgifter gäller alltså dock endast sådana uppgifter om egna medborgare som överförts enligt artikel 4.2 och 4.3.

Bötesregistret innehåller däremot inte uppgifter om bötesdomar som har meddelats i en annan stat och som man eventuellt fått uppgift om i det internationella straffrättsliga samarbetet. Detta beror på att bötesregistret huvudsakligen är ett register som betjänar verkställigheten av påföljder. I bötesregistret finns dock de uppgifter som avses i 1 § 1 mom. 9 punkten i lagen om verkställighet av böter om böter som från en annan medlemsstat har översänts till Finland för verkställighet.

I rambeslutet förutsätts det att alltså att den medlemsstat där personen är medborgare lagrar alla den dömande medlemsstatens översända uppgifter om den senares egna medborgare oberoende av om de är sådana som skulle antecknas i det nationella straffregistret. I fortsättningen kan man i samarbetet enligt rambeslutet i Finland inte i fråga om andra medlemsstaters domar i enlighet med straffregisterlagens gällande reglering förut-

sätta att uppgifter om dem lagras endast när de gäller påföljder som motsvarar sådana som i Finland antecknas i straffregistret.

Artikeln bestämmer dock inte hur och var uppgifterna ska lagras. I rambeslutet förutsätts det alltså inte att uppgifterna lagras genom att de förs in i det nationella straffregistret.

Enligt propositionen uppfylls lagringskyldigheten enligt punkt 1 i artikeln inte genom att ta in alla uppgifter som avses i artikeln i det finska straffregistret, utan uppgifterna lagras i ett s.k. lagringsregister som inrättas i samband med straffregistret. Lösningen grundar sig särskilt på att de andra medlemsstaternas straffregister kan innehålla uppgifter som i betydande grad avviker från det finska straffregistersystemet. Dessutom förutsätts det, så som det ovan har konstaterats i artikel 11 i rambeslutet. I den medlemsstat där personen är medborgare lagras också sådana uppgifter som inte ingår i det nationella straffregistret. En sådan lösning enligt vilken det i det finska straffregistret för de andra medlemsstaternas domars del skulle intas uppgifter som i betydande grad avviker från innehållet i straffregisterlagen och – förordningen har inte ansetts fungera. Det centrala i fråga om lagringsregistret är att i det lagras de uppgifter som förutsätts i artikel 5 och 11 i rambeslutet och att detta uppfyller de skyldigheter om lagring av uppgifter som förutsätts i artikeln. Lösningen motsvarar lagutskottets övervägande i sitt utlåtande 6/2007 rd. Enligt detta övervägande hindrar inrättandet av ett lagringsregister att grunderna för det nationella systemet bryts ner.

Det att de uppgifter som i enlighet med artikel 5 i rambeslutet ska lagras tas in i ett särskilt lagringsregister hindrar inte att i fortsättningen på motsvarande sätt som för närvarande i straffregistret antecknas de uppgifter som med stöd av artikel 4.2 och 4.3 fås om finska medborgares utländska domar i fråga om vilka motsvarighetsförutsättningen enligt 2 § 2 mom. i straffregisterlagen uppfylls.

Enligt propositionen ska bestämmelserna om lagringsregistret intas i EU-straffregisterlagens 3 kap. om lagringsregistret. Kapitlet innehåller bestämmelser om lagringsregistrets syfte (8 §) och datainnehåll

(9 §), överföring av uppgifter till straffregistret (10 §), utlämnande av uppgifter (11 §), utplåning och ändring av uppgifter (12 §) samt om kontrollrätt (13 §).

Enligt 10 § i EU-straffregisterlagen antecknas av uppgifterna i lagringsregistret i straffregistret enligt straffregisterlagen i enlighet med gällande reglering sådana domar som meddelats i andra medlemsstater och som gäller finska medborgare för vilkas del motsvarighetsförutsättningen enligt 2 § 2 mom. i straffregisterlagen uppfylls. Staffregistrets innehåll bevaras alltså till denna del oförändrat, dvs. i det antecknas uppgifterna om samma avgöranden som avses i 2 § 1 och 2 mom. i straffregisterlagen som också tidigare. Enligt propositionen ska 3 § i straffregisterförordningen till denna del kompletteras med en hänvisning till medlemsstaterna. Dessutom föreslås det i propositionen att innehållet i nämnda 3 § överförs till 2 § 2 mom. i straffregisterlagen och på detta sätt lyfts upp på lagnivå.

För bötesregistrets del föreslås det i propositionen på motsvarande sätt att dess innehåll bevaras oförändrat i fråga om de avgöranden som antecknas i registret. I propositionen har det inte ansetts motiverat att man i bötesregistret skulle börja anteckna uppgifter om bötesdomar som en domstol i en annan medlemsstat har meddelat och som man har underrättats om av den andra medlemsstaten med stöd av artikel 4 i rambeslutet. Eftersom i bötesregistret i Finland huvudsakligen är ett register som huvudsakligen betjänar verkställigheten av påföljder, har det inte ansetts motiverat att ändra dess innehåll utifrån rambeslutets bestämmelser. Lösningen motsvarar lagutskottets övervägande i sitt utlåtande 6/2007 rd. För närvarande används uppgifterna i bötesregistret i praktiken inte i vid omfattning för brottmålsförfarandens behov. Ingen myndighet har direkt teknisk anslutning till bötesregistret, utan alla uppgifter ur bötesregistret lämnas ut av Rättsregistercentralen. Det datatekniska ändringsarbete en utökning av bötesregistrets innehåll skulle dessutom medföra betydande kostnader. Av dessa skäl har man i propositionen stannat för att inte ingripa i bötesregistrets innehåll.

Därför har det också för bötesdomarnas del ansetts motiverat att den lagringsskyldighet

som uppställs i denna artikel uppfylls genom att uppgifterna tas in i lagringsregistret. Med avvikelser från straffregistret antecknas i bötesregistret inte heller i fortsättningen uppgifter om domar som har meddelats i en annan medlemsstat och som man har underrättats om med stöd av rambeslutet.

Så som ovan har konstaterats förutsätts det i rådets i rambeslut 2008/675/RIF om beaktande av domar, vid ett brottmål mot en person beaktar tidigare fällande domar i den utsträckning som tidigare inhemska fällande domar beaktas och att likvärdig rättslig verkan tillerkänns dem som för tidigare inhemska fällande domar, i enlighet med nationell lagstiftning (artikel 3.1). Enligt artikel 3.2 ska nämnda artikel 3.1 tillämpas på skedet före brottmålsförfarandet, under detta och i samband med verkställigheten av domen.

Ett beaktande av tidigare domar som har meddelats i andra medlemsstater förutsätter att de tidigare domarna är kända, när det senare brottmålet behandlas. Det att i straffregistret på det sätt som ovan nämns i enlighet med 2 § 2 mom. i straffregisterlagen antecknas andra medlemsstaters motsvarande domar gör det möjligt att i fråga om de domar som antecknas i straffregistret uppfylla förpliktelseerna i rådets rambeslut 2008/675/RIF.

Så som det ovan har konstaterats anses det i propositionen för bötesregistrets del inte motiverat att innehållet i bötesregistret ändras så att man i det skulle börja anteckna andra medlemsstaters motsvarande domar. Enligt propositionen lagras andra medlemsstaters uppgifter om bötesstraff som har överförts med stöd av artikel 4 i lagringsregistret.

Så som det ovan har konstaterats har åklagar- och förundersökningsmyndigheterna rätt att få uppgifter ur bötesregistret bl.a. för åtalsprövning och förundersökning samt för skötseln av åligganden. I praktiken använder t.ex. åklagarna dock inte nämnvärt bötesregisterutdrag. Trots detta kan det anses att det förutsätts i rambeslut 2008/675/RIF att de uppgifter i lagringsregistret som motsvarar uppgifterna som har antecknats i bötesregistret ska vara tillgängliga för åklagar- och förundersökningsmyndigheterna på motsvarande sätt som uppgifterna i bötesregistret. Därför föreslås det i propositionen att åklagar- och förundersökningsmyndigheterna ska

ha rätt att få uppgifter om bötesstraff ur lagringsregistret förutsatt att nämnda myndigheter skulle ha motsvarande rätt att få uppgifter om ett bötesstraff ur bötesregistret.

Det har dock inte ansetts motiverat att åklagar- och förundersökningsmyndigheterna ska ha rätt till alla uppgifter i lagringsregistret. Enligt propositionen få åklagar- och förundersökningsmyndigheterna ur lagringsregistret de uppgifter som motsvarar dem som är tillgängliga för dem också nationellt. I lagringsregistret kan det dock ingå också sådana uppgifter som i Finland inte antecknas i bötesregistret eller i straffregistret. Dessa uppgifter är inte tillgängliga för finska myndigheter trots att åklagar- och förundersökningsmyndigheterna kan få alla uppgifter som har antecknats i lagringsregistret genom att framställa en begäran om rättslig hjälp till den medlemsstat där en dom mot en finsk medborgare har meddelats. Motiveringen till denna lösning är att det i rambeslutet inte förutsätts att rätten att få information ur de nationella registren inte utvidgas, och att man vid genomförandet av rambeslutet alltså inte har velat gå längre än vad som det förpliktas till i själva rambeslutet.

Enligt propositionen får åklagar- och förundersökningsmyndigheten också i ett ärende som gäller ett enskilt bötesstraff ur bötesregistret endast de uppgifter som är tillgängliga för myndigheten i bötesregistret. Också till denna del har man ansett det motiverat att genomförandet av rambeslutet inte utvidgar myndigheternas rätt till information jämfört med information ur de nationella registren.

Enligt propositionen utlämnas uppgifter ur lagringsregistret i regel endast i enlighet med punkt 1 i artikeln till en annan medlemsstat för vidareutlämnande enligt artikel 7. Detta föreskrivs i 11, 14 och 15 § i EU-straffregisterlagen. Enligt det 11 § 3 mom. i EU-straffregisterlagen som föreslås i propositionen får uppgifter på ovan angivet sätt lämnas ut också till en åklagar- eller förundersökningsmyndighet. Dessutom får uppgifter ur lagringsregistret enligt propositionen lämnas ut i situationer där en person i enlighet med det nya 6 3 mom. i straffregisterlagen begär ett utdrag ur straffregistret beträffande sig själv för arbete med barn i enlighet med vad nedan anförs i motiveringen till ar-

tikel 6. Uppgifter får lämnas ut också till justitiekanslern i statsrådet och riksdagens justitieombudsman för övervakning av att lagarna iakttas. Grunden för denna rätt är att enligt 111.§ 1 mom. i grundlagen (731/1999) har justitiekanslern och riksdagens justitieombudsman rätt att av myndigheterna och av andra som sköter sina offentliga uppdrag få de upplysningar de behöver för sin laglighetskontroll.

Enligt propositionen är en central grund för den lösning som föreslås i propositionen att det nationella systemet ändras endast till den del som förutsätts i rambeslutet. Utgångspunkten i punkt 1 i artikeln är att centralmyndigheten i den stat där personen är medborgare ska lagra uppgifter uttryckligen för att kunna vidarebefordra dem till en annan medlemsstat. Dessutom har lagutskottet, så som det ovan har konstaterats i övervägandena i sitt utlåtande 6/2007 rd att genomförandet av rambeslutet inte får leda till att grunderna för det nationella systemet bryts ned. Det att alla uppgifter som har antecknats i lagringsregistret skulle bli tillgängliga för åklagar- och förundersökningsmyndigheterna utvidgar deras rätt att i de nationella registren se uppgifter om dömda personer.

De uppgifter som fås från en annan medlemsstat och som ingår i lagringsregistret, men som inte antecknas i straffregistret eller i motsvarande situation i bötesregistret är sådana för vilkas del det kan uppstå tolkningsproblem för myndigheterna i fråga om hur en sådan uppgift ska beaktas vid en nationell process. Det är uttryckligen fråga om uppgifter i fråga om vilka motsvarande avgöranden inte finns i Finland eller uppgifter om avgöranden som i Finland inte antecknas i straff- eller bötesregistret. När åklagar- och förundersökningsmyndighetens rätt till information inte utvidgas till att gälla sådana uppgifter, uppstår det inte heller några tolkningsproblem i fråga om dessa.

Dessutom ska enligt punkt 2 i artikeln i uppgifterna som lagras i den stat där personen är medborgare göras strykningar och ändringar som den dömande medlemsstaten meddelar om. Detta betyder att uppgifter som lagras i den medlemsstat där personen är medborgare stryks eller ändras i enlighet med de meddelanden som den dömande med-

lemsstaten översänder. När Finland är den stat där personen är medborgare, ska Rättsregistercentralen utplåna uppgifterna ur lagringsregistret, om den dömande medlemsstaten meddelar att den har utplånat ur eller ändrat uppgiften i sitt nationella register. Enligt propositionen ska det tas in en bestämmelse om detta i 12 § i EU-straffregisterlagen.

Om uppgifterna från en annan medlemsstat i Finland har antecknats också i straffregistret, ska de med stöd av meddelandet från den dömande medlemsstaten utplånas också ur straffregistret. Enligt 10 § 3 mom. i straffregisterlagen utplånas uppgifter om påföljder som har dömts ut i utlandet så att principerna om påföljder som har dömts ut i Finland i tillämpliga delar följs. I rambeslutet förutsätts att 10 § i straffregisterlagen ändras så att påföljder som har dömts ut i en annan medlemsstat ska utplånas, om den medlemsstat som har överfört uppgiften meddelar att uppgiften har utplånats ur det egna registret. Straffregisteruppgifter utplånas alltså ur straffregistret på basis av ett meddelande av en annan medlemsstat, om den nationella lagringstiden för uppgifter är kortare i den dömande medlemsstaten i fråga än i motsvarande fall i Finland.

Straffregisteruppgifter utplånas alltså ur straffregistret på basis av ett meddelande från en annan medlemsstat, om den nationella lagringstiden för uppgifter är kortare i den dömande medlemsstaten i fråga än i motsvarande fall i Finland. Uppgiften om den andra medlemsstatens blir dock kvar i lagringsregistret tills den dömande medlemsstaten meddelar att den utplånats.

Bestämmelserna i punkt 2 i artikeln om ändring eller strykning av uppgifter saknar dock betydelse med hänsyn till bötesregistret, eftersom enligt propositionen i bötesregistret inte antecknas uppgifter om domar som en annan medlemsstat har överfört i enlighet med rambeslutet.

Enligt propositionen föreslås det för åklagar- och förundersökningsmyndigheterna en rätt att få uppgifter ur lagringsregistret i situationer där de har en motsvarande rätt att få uppgifter ur bötesregistret. Det är möjligt att det i lagringsregistret finns uppgifter om bötesstraff en längre tid än de i motsvarande situation skulle lagras i bötesregistret. I en så-

dan situation får uppgifter i lagringsregistret inte lämnas ut ur lagringsregistret till åklagar- eller förundersökningsmyndigheterna, eftersom de inte har motsvarande rätt att få uppgifter ur bötesregistret.

Bestämmelsen i artikeln punkt 3 om att uppgifter i lagringsregistret får vidarebefordras i enlighet med artikel 7 endast om de har uppdaterats i enlighet med punkt 2 i artikeln kan anses sådan att den inte kräver reglering i EU-straffregisterlagen.

EU-straffregisterlagens 13 § innehåller en bestämmelse om en persons rätt att kontrollera sina egna registeruppgifter. Bestämmelser om kontrollrätt för den som har registrerats nationellt finns i 26 § i personuppgiftslagen (523/1999). På den registrerade kan tillämpas också personuppgiftslagens 40 § 2 mom. där det föreskrivs om den registrerades administrativa rättsmedel. Den registrerade har med stöd av bestämmelsen rätt att till dataombudsmannen för behandling föra ärenden som gäller utövande av insyn och rättelse av uppgifter. Utöver dataombudsmannens avgöranden erbjuder dataombudsmannens tillsyn över behandlingen av personuppgifter ett indirekt rättsskydd.

Den registrerade har med stöd av 45 § i personuppgiftslagen rätt att söka ändring i dataombudsmannens beslut som gäller utövande av insyn och rättelse av uppgifter genom besvär med iakttagande av vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Den registrerade har också rätt att föra till domstol de personregisterförseelser som avses i 48 § 2 mom. i personuppgiftslagen och de personregisterbrott som avses i 38 kap. 9 § i strafflagen.

Tillämpningen av artikeln har samband med stycke 3 i artikel 7.2 enligt vilket när uppgifter överförs enligt artikel 4, får centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten informera centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare om att uppgifter om de domar som avkunnats av den förra medlemsstaten och överförs till den senare medlemsstaten inte får vidarebefordras för något annat ändamål än för brottsmålsförfaranden. Bestämmelsen gäller endast vidarebefordran av uppgifter till den ansökande medlemsstaten och inte användning av uppgifterna i den medlemsstat där personen

är medborgare. Om den dömande medlemsstaten har lämnat sådan information, ska Finland i egenskap av den stat där personen är medborgare iaktta den. Enligt propositionen ska 9 § 4 mom. och 11 § 4 mom. i EU-straffregisterlagen innehålla bestämmelser om detta.

Fastän artikeln innehåller bestämmelser som förpliktar den medlemsstat där personen är medborgare om hur uppgifter som överförts med stöd av artikel 4 ska lagras, innehåller rambeslutet inte bestämmelser om på vilket sätt tidigare domar nationellt ska beaktas och om ett hurudant förfarande som ska iakttas, när uppgifter förmedlas till en domstol eller andra myndigheter. Så som det ovan har konstaterats förutsätts det i rambeslut 2008/675/RIF om beaktande av domar att tidigare domar som har meddelats i en annan medlemsstat beaktas på samma sätt som tidigare meddelade inhemska domar. Så som det har konstaterats i regeringens proposition 261/2009 rd innehåller inte heller rambeslutet i fråga närmare bestämmelser än de ovan nämnda om bedömning av en annan medlemsstats domar och förmedling av uppgifter till domstolarna. Lagstiftningen i Finland innehåller inte heller sådana bestämmelser när det gäller att beakta inhemska domar.

Uppgifterna om såväl nationella som andra staters domar förmedlas i praktiken till domstolarna via straffregistret. I lagen föreskrivs dock inte att tidigare domar ska beaktas endast i sådana fall där uppgifterna om domen framgår av straffregistret. I lagen föreskrivs inte heller om vems sak det är att tillställa domstolen uppgifterna om tidigare domar och hur uppgifterna om dem tillhandahålls domstolen för kännedom. I praktiken tas straffregisterutdragen ut eller kontrolleras åtminstone uppgifterna om tidigare domar från straffregistret innan behandlingen av ett brottmål inleds vid domstolen (RP 261/2009 rd). Rambeslutet ändrar till denna del inte gällande praxis, eftersom också i fortsättningen enligt artikel 4 i rambeslutet Straffregisteruppgifter som har överförts till Finland ingår i straffregistret, om förutsättningarna enligt 2 § 2 mom. i straffregisterlagen uppfylls. Också för bötesregistrets del är avsikten att gällande praxis inte ska ändras och samma praxis följs också för de

uppgifter som fås till lagringsregistret och som motsvarar straffregistrets uppgifter. Eftersom denna proposition syftar till att genomföra rambeslutet, har det i propositionen inte föreslagits ny lagstiftning om att beakta domar vid det nationella förfarandet, utan förfarandet motsvarar nuvarande praxis.

I regeringens proposition 261/2009 rd om genomförande av rådets rambeslut om beaktande av domar konstaterades det att då rambeslutet om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret senare genomförs, är det viktigt att man samtidigt håller ett öga på de synpunkter om beaktande av domar, som har meddelats i medlemsstaterna. En viktig fråga har samband med att de utländska straffen ska motsvara de finska straffen. Sedan rambeslutet har blivit tillämpligt kan det uppstå tolkningsproblem för Rättsregistercentralen, när den enligt det föreslagna 2 § 2 mom. i straffregisterlagen ska pröva huruvida det straff som har dömts ut i en annan medlemsstat motsvarar en sådan påföljd som i Finland skulle antecknas i straffregistret. Tolkningsproblemen motsvarar dock dem som Rättsregistercentralen är tvungen att lösa redan i fråga om det gällande förfarandet. Dessutom syftar ibruktagandet av kodsystelet i enlighet med ECRIS-beslutet uttryckligen till att minska dessa problem.

Så som också för närvarande tas det in i straffregistret och på detta sätt att prövas av domstolar och andra myndigheter alltså endast anteckningar om sådana påföljder som enligt Rättsregistercentralens bedömning motsvarar de påföljder som i Finland antecknas i straffregistret. Dessutom kan i fortsättningen en domstol få kännedom om en uppgift om ett bötesstraff i lagringsregistret.

Artikel 6. Ansökan om uppgifter om domar. Artikeln innehåller på samma sätt som artiklarna 7—10 bestämmelser om en enskild ansökan om straffregisteruppgifter. När för ett brottmålsförfarande mot en person eller av andra skäl än ett brottmålsförfarande en ansökan inkommer om uppgifter som finns i en medlemsstats kriminalregister, får enligt punkt 1 i artikeln centralmyndigheten i den medlemsstaten i enlighet med dess nationella lagstiftning rikta en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret till en annan medlemsstats centralmyndighet.

Brottmålsförfarande

Den centrala regleringen för medlemsstaternas del när det gäller enskilda begäranden om straffregisteruppgifter i fråga om *brottmålsförfarande* ingår i artikel 13 i den europeiska rättshjälpskonventionen samt 24 § i straffrättshjälpslagen och 4 § 2 mom. i straffregisterlagen. I fråga om hur framställningar ska översändas finns det dessutom bestämmelser i artikel 6 i konventionen från år 2000 och i 3 § i straffrättshjälpsförordningen.

Enligt artikel 12.1 i rambeslutet innebär rambeslutet i fråga om ansökningar om enskilda kriminalregisteruppgifter en komplettering av det förfarande som grundar sig på artikel 13 i den europeiska rättshjälpskonventionen. I punkt 10 i ingressen till rambeslutet konstateras det också att rambeslutet inte bör påverka möjligheterna för rättsliga myndigheter att direkt begära och överföra uppgifter enligt de ovannämnda konventionsbestämmelserna. I fråga om enskilda ansökningar om kriminalregisteruppgifter innehåller alltså rambeslutet inte en täckande reglering, utan vid förfarandet ska beaktas bestämmelserna i den ovannämnda europeiska rättshjälpskonventionen och de avtal som kompletterar den. Bestämmelserna gäller jämsides med rambeslutet.

Så som det redan i fråga om artikel 3 ovan har konstaterats är utgångspunkten i artikel 6 i konventionen från år 2000 att huvudregeln vid samarbetet mellan medlemsstaterna är att kontakterna sker direkt mellan de behöriga myndigheterna. Punkt 1 i artikeln kan anses utgöra ett undantag från den huvudregel i konventionen från år 2000 som innebär att använda direkta kontakter. Vid det gällande förfarandet kan den behöriga rättsliga myndigheten, t.ex. en åklagare, direkt begära straffregisteruppgifter av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat. Vid utlämning av straffregisteruppgifter kan den behöriga myndigheten vara justitieministeriet, som också i allmänhet fungerar som centralmyndighet när det gäller internationell rättslig hjälp. Också andra kontaktformer mellan de behöriga myndigheterna och centralmyndigheterna är möjliga vid det nuvarande förfarandet. Artikel 6.2 i konventionen från år

2000 gör i specialfall bl.a. ett samarbete mellan centralmyndigheterna möjligt.

Enskilda ansökningar om straffregisteruppgifter i enlighet med punkt 1 i artikeln får göras av centralmyndigheten och de riktas till centralmyndigheten i en annan medlemsstat. Enligt artikeln riktar i Finland Rättsregistercentralen ansökningarna, och den fullgör också ansökningar i enlighet med artikeln från en annan medlemsstat. Enligt artikeln får centralmyndigheten rikta ansökan, när uppgifter ur kriminalregistret ansöks för ett för ett brottmålsförfarande mot en person.

Det i punkt 1 i artikeln beskrivna förfarandet som torde innebära att en nationell myndighet först begär uppgifter av sin egen centralmyndighet som igen riktar ansökan till centralmyndigheten i en annan medlemsstat är alltså inte det primära förfarandet i de gällande avtalen. Artikelns syfte är att betona användningen av ett sådant förfarande jämsides med andra förfaranden. En grund för att betona samarbetet mellan centralmyndigheterna är ibruktagandet av de elektroniska förfarandena mellan centralmyndigheterna. Därför sörjer centralmyndigheten för att ansökan riktas till en annan medlemsstat när det görs en ansökan om kriminalregisteruppgifter till centralmyndigheten. Artikelns hindrar dock inte användningen av andra kontaktformer. Straffrättshjälpslagens 4 och 5 § tillåter smidigt användningen av olika kontaktsätt, och bestämmelserna står inte i konflikt med punkt 1 i artikeln.

Så som det ovan har konstaterats i fråga om artikel 3, får de judiciella myndigheter som avses i artikel 24 i den europeiska rättshjälpskonventionen till Rättsregistercentralen rikta en ansökan om utlämnande av straffregisteruppgifter. På motsvarande sätt får i Finland en begäran enligt 5 § i straffrättshjälpslagen framställas till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat av justitieministeriet, en domstol, åklagarmyndighet och förundersökningsmyndighet. Begäran kan framställas med stöd av föreskrifterna i rättshjälpsavtalen och bestämmelserna i straffrättshjälpslagen. För att framställa en begäran förutsätts det dessutom att nämnda myndigheter enligt straffregisterlagen har rätt att få uppgifter ur straffregistret i den situation som avses i begäran.

Enligt propositionen innehåller 19 § 1 mom. i EU-straffregisterlagen en bestämmelse i enlighet med punkt 1 i artikeln om att framställa en begäran från centralmyndigheten till centralmyndigheten i en annan medlemsstat. Rättsregistercentralen framställer en begäran som avses i artikeln, när en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottspåföljdsmyndigheten har begärt att en framställan görs till en annan medlemsstat. Också i denna situation förutsätts det för att framställa en begäran att nämnda myndigheter enligt straffregisterlagen har rätt få uppgifter ur straffregistret i en situation som avse i begäran.

I Finland har domstolarna, åklagarmyndigheterna och förundersökningsmyndigheterna möjlighet att genom teknisk anslutning få uppgifter ur straffregistret för sådana ändamål som nämns i 4 § i straffregisterlagen (5 § 2 mom. i straffregisterlagen). För närvarande har domstolarna och åklagarna samt polisen och försvarsmaktens huvudstab teknisk anslutning för tvångsmedelsärenden. I en sedvanlig situation skulle alltså nämnda myndigheter inte i enlighet med punkt 1 i artikeln begära straffregisteruppgifter från Rättsregistercentralen, utan skaffa dem själv via en teknisk anslutning. I 19 § i den föreslagna EU-straffregisterlagen beaktas användningen av teknisk anslutning på det sättet att en begäran som avses i punkt 1 i artikeln framställs, när nämnda myndigheter har begärt detta.

Enligt propositionen tas det i 19 § 2 mom. dessutom in en förtydligande bestämmelse om att en domstol, åklagarmyndighet och åklagarmyndighet får framställa en begäran om utlämnande av straffregisteruppgifter också direkt till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat.

Annat skäl än brottnålsförfarande

Punkt 1 i artikeln täcker också sådana ansökningar som riktas från en centralmyndighet till en annan på någon *annan grund än ett brottnålsförfarande*. Lagen om internationell rättshjålp i straffrättsliga ärenden är tillåmplig endast på behandlingen av brottnåls, och finska myndigheter kan inte med stöd av

den begära utlämnande av uppgifter ur straffregistret på någon annan grund.

Når det gäller utlämning av uppgifter gör på motsvarande sätt straffregisterlagen det inte möjligt att lämna ut uppgifter till myndigheter i en främmande stat på någon annan grund än för behandlingen av ett brottnåls. Enligt 4 a § 2 mom. i straffregisterlagen kan dock justitieministeriet av vågande skål bevilja tillstånd att lämna ut uppgifter för utredning och bedömning av en persons tillförlitlighet (RP 8/1999).

Når det gäller överföring av uppgifter innehåller rambeslutet ingen materiell reglering om under vilka förutsättningar som man ska bifalla ansökningar för annat skål än brottnålsärenden. Enligt artikel 7.2 ska ansökningar besvaras i enlighet med den nationella lagstiftningen. Nedan i motiveringen till artikel 7 i rambeslutet anføres det att det i denna proposition inte är motiverat att ändra på det nuvarande förfarandet enligt straffregisterlagen enligt vilket det enligt straffregisterlagen lämnas ut uppgifter till en främmande stats myndighet annat än för behandlingen av brottnåls endast i enlighet med 4 a § 2 mom. i straffregisterlagen.

Av detta skål finns det inte ett behov av att heller i EU-straffregisterlagen ta in en bestämmelse som skulle göra det möjligt att framställa en begäran på någon annan grund än för straffrättsliga förfaranden. Lösningen motsvarar lagutskottets övervåganden i dess utlåtande 17/2006 rd, där utskottet har förhållit sig reserverat till bestämmelser med stöd av vilka uppgifter kan lämnas ut också på någon annan grund än för behandlingen av ett brottnåls.

En enskild persons ansökningar om sig själv

Punkterna 2 och 3 i artikeln gäller situationer där en person ansöker om uppgifter om sitt *eget straffregister*.

Når en person ansöker om sig uppgifter själv i kriminalregistret får enligt punkt 2 i artikeln centralmyndigheten i den medlemsstat till vilken ansökan riktas i enlighet med dess nationella lagstiftning rikta en ansökan om utdrag ur kriminalregistret och uppgifter

därom till en annan medlemsstats centralmyndighet, under förutsättning att den berörda personen är eller har varit bosatt eller medborgare i den ansökande eller anmodade medlemsstaten.

När en person ansöker om uppgifter om sig själv hos kriminalregistermyndigheten i en annan medlemsstat där personen är medborgare, ska enligt punkt 3 i artikeln efter det att den tidsfrist som anges i artikel 11.7 har löpt ut centralmyndigheten i den medlemsstat till vilken denna ansökan riktas rikta en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret hos centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare för att kunna införa dessa uppgifter i det utdrag som ska tillhandahållas den berörda personen.

En reglering enligt punkt 2 i artikeln ger en medlemsstat möjlighet att under vissa förutsättningar ansöka om kriminalregisteruppgifter hos en annan medlemsstat, medan igen punkt 3 i artikeln innehåller en skyldighet att rikta ansökan till den medlemsstat där personen är medborgare.

Särskilt punkt 3 i artikeln har samband med en situation där man ansöker om uppgifter ur kriminalregistret för att arbeta med barn. Enligt punkt 12 i ingressen till rambeslutet är kunskap om domar och, där sådana förekommer och införs i kriminalregistret, en därav följande diskvalifikation en förutsättning för att de ska få verkan enligt nationell rätt i den medlemsstat där personen avser att utöva yrkesverksamhet med anknytning till tillsyn över barn. Syftet med det förfarande som fastställs i rambeslutet är bl.a. att se till att en person som har dömts för sexualbrott mot barn, om en sådan dom och, där sådana förekommer och införs i kriminalregistret, en därav följande diskvalifikation har införts i kriminalregistret i den dömande medlemsstaten inte längre bör kunna dölja denna dom eller diskvalifikation i syfte att utöva yrkesverksamhet med anknytning till tillsyn över barn i en annan medlemsstat.

Straffregisterlagens 6 § 2 och 3 mom. innehåller bestämmelser om straffregisterutdrag för arbete med minderåriga. Ordalydelse för punkterna 2 och 3 i artikeln är dock allmänt hållna och de är alltså tillämpliga på alla ansökningar om uppgifter om sig själv i kriminalregistret som en person gör.

Straffregisterlagens 6 § 1 mom. gäller också en enskild persons begäran om straffregisterutdrag beträffande sig själv. Enligt momentet får en enskild person ett straffregisterutdrag beträffande sig själv närmast för visum, arbetstillstånd, uppehållstillstånd eller något annat motsvarande ändamål. Utdrag begärs närmast för utländska myndigheter (RP 368/1992). Genom lag 27/2012 har det godkänts att enligt nämnda moment ett straffregisterutdrag fås också för adoption.

Enligt det nämnda straffregisterlagens 6 § 2 mom. om arbete med minderåriga får en enskild person ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att kunna åta sig en uppgift som varaktigt och i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga och där ett utdrag ska tillställas arbetsgivaren myndigheten i enlighet med lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002). I utdraget antecknas uppgifter om avgöranden genom vilka personen i fråga har dömts för en sedlighetsårande gärning enligt 17 kap. 18, 18 a, eller 19 § i strafflagen, för sexualbrott enligt 20 kap., för dråp enligt 21 kap. 1 §, för mord enligt 21 kap. 2 §, för dråp under förmildrande omständigheter enligt 21 kap. 3 § eller grov misshandel enligt 21 kap. 6 §, för grovt rån enligt 31 kap. 2 § eller för narkotikabrott enligt 50 kap. i strafflagen. I utdraget antecknas också uppgifter om avgöranden genom vilka personen i fråga har dömts för motsvarande brott med stöd av tidigare lag.

Straffregisterlagens 6 § 2 mom. har ändrats genom lag 543/2011 så att i det straffregisterutdrag som ska användas vid kontroll av den brottsliga bakgrunden hos personer som arbetar med barn dessutom ska antecknas uppgifter om sådana böter som dömts ut för brott som avses i 17 kap. 18, 18 a eller 19 § och i 20 kap. i strafflagen och som har införts i det bötesregister som avses i 46 § 1 mom. i lagen om verkställighet av böter. Den nämnda ändringen trädde i kraft den 1 oktober 2011.

Straffregisterlagens 6 § har ändrats genom lagarna 714/2011 och 955/2011 också så att en enskild person kan få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv också för att kunna vara klassificerare av bildprogram enligt lagen om bildprogram (710/2011). I utdraget

antecknas då utöver de uppgifter som nämns i 2 och 3 mom. det avgörande genom vilket personen har dömts för spridning av våldskildring enligt 17 kap. 17 § i strafflagen eller för olaglig visning eller spridning av bildprogram bland minderåriga enligt 17 kap. 18 b i strafflagen. Dessutom får enligt det nya 3 mom. i nämnda 6 § en studerande ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att i sina studier eller inom studierelaterad inlärning i arbetet eller praktik kunna åta sig uppgifter som i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga och där ett utdrag ska tillställas utbildningsanordnaren eller högskolan med stöd av lagen om yrkesutbildning (630/1998), lagen om yrkesinriktad yrkesutbildning (631/1998), yrkeshögskolelagen (351/2003) eller universitetslagen (558/2009). I utdraget antecknas samma uppgifter som i ett utdrag som avses i 2 mom. Ändringarna i fråga har trätt i kraft den 1 januari 2012.

Dessutom har 6 § 2 mom. i straffregisterlagen ändrats genom lag 1206/2011 så att Rättsregistercentralen får ta ut en avgift för ett straffregisterutdrag som avses i 2 mom. Ändringen har trätt i kraft den 1 januari 2012.

I propositionen har det ansetts att artikelns ordalydelse kan betraktas gälla alla ovan nämnda begäranden som en enskild person framställer med stöd av 6 § 1—3 mom. i straffregisterlagen, varför de skyldigheter som avses i punkterna 2 och 3 i artikeln kan alltså anses gälla samtliga dessa begäranden.

I punkt 3 i artikeln förutsätts det att när en enskild person som inte är finsk medborgare efter den 7 april 2012 framställer en begäran i enlighet med 6 § 1—3 mom. i straffregisterlagen är Rättsregistercentralen skyldig att begära straffregisteruppgifter om personen i fråga från den stat där personen är medborgare. Enligt punkt 2 i artikeln finns det en möjlighet att ansöka om uppgifter också i en situation när den berörda personen är eller har varit bosatt eller medborgare i den ansökande medlemsstaten eller i den anmodade medlemsstaten. Bestämmelsen torde innebära att man kan ansöka om dessa uppgifter också efter den 7 april 2012 Enligt punkt 2 i artikeln ska ansökan riktas i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Enligt propositionen ska utgångspunkten vara att man i ett straffregisterutdrag som en person själv begär heltäckande ska få antecknade de domar som har meddelats på medlemsstaternas territorium.

I propositionen föreslås det att 20 § EU-straffregisterlagen ska innehålla bestämmelser om Rättsregistercentralens skyldighet att framställa en sådan begäran som avses i punkterna 2 och 3 i artikeln. I fråga om de ansökningar som avses i punkt 2 i artikeln föreslås det i propositionen att den finska lagstiftningen inte ska täcka punktens hela tillämpningsområde. Enligt propositionen framställer Rättsregistercentralen till denna del en begäran till den stat där personen är bosatt, om det är fråga om en enskild person för vars vidkommande det är känt att han eller hon som myndig har varit bosatt i någon annan medlemsstat och de registeruppgifter som gäller honom eller henne inte är tillgängliga på något annat sätt.

Ett straffregisterutdrag enligt 6 § 1—3 mom. i straffregisterlagen kan begäras av såväl av en finsk medborgare som av en utlänning. I regel gäller en begäran som avses i den föreslagna 20 § i EU-straffregisterlagen en begäran av en annan än en finsk medborgare att få ett i 6 § 1—3 mom. avsett straffregisterutdrag beträffande sig själv. Detta beror på att punkt 3 i artikeln förpliktar till att framställa en begäran, om en person ansöker om uppgifter om sig själv i sitt eget kriminalregister hos centralmyndigheten i en annan medlemsstat än den medlemsstat där personen är medborgare. Punkt 2 i artikeln gör det dock möjligt att rikta en ansökan om uppgifter till en annan medlemsstats centralmyndighet också när uppgifter ur det egna straffregistret har begärts av en egen medborgare. Också enligt det föreslagna 20 § 2 mom. i EU-straffregisterlagen kan det vara fråga om en begäran av en finsk medborgare. I en sedvanlig situation finns det för finska medborgares del inte något behov av att framställa en sådan begäran, eftersom i ett förfarande enligt rambeslutet uppgifterna om domar som har meddelats finska medborgare i andra medlemsstater enligt artikel 4 i rambeslutet redan har översänts till Finland.

En annan medlemsstat svarar på en begäran som Rättsregistercentralen framställer i en-

lighet med 20 § i EU-straffregisterlagen med stöd av artikel 7.2 och 7.4 på det sätt som i dess nationella lagstiftning föreskrivs om fullgörande av ansökningar. Rambeslutet innehåller alltså inte bestämmelser om hur man svarar på ansökningar, utan detta avgörs i medlemsstaternas nationella lagstiftning.

Enligt propositionen svarar man i Finland på en motsvarande begäran med stöd av 15 § i EU-straffregisterlagen. Finland svarar på en annan medlemsstats begäran enligt den föreslagna regleringen också i situationer när det är fråga om en person som är bosatt i Finland, men inte är finsk medborgare.

I fråga om en ansökan enligt punkt 3 i artikeln har det bestämts att uppgifter ur kriminalregistret som fås från en annan medlemsstat får införas i det utdrag ur kriminalregistret som ska tillhandahållas den berörda personen. Ordalydelsen kan inte anses förpliktiga att anteckna alla uppgifter som fås från en annan medlemsstat i det egna nationella straffregisterutdraget. Enligt propositionen ska principen vara att de uppgifter som Rättsregistercentralen får från en annan medlemsstat på basis av en begäran enligt 20 § i EU-straffregisterlagen antecknas i ett sådant straffregisterutdrag som avses i 6 § 1—3 mom. i straffregisterlagen, om motsvarande uppgifter skulle antecknas i motsvarande nationella situation. Genom att anteckna de uppgifter som har fåtts med stöd av en begäran i straffregisterutdraget kan man bland annat i enlighet med punkt 12 i ingressen till rambeslutet säkerställa att en person som dömts för sexualbrott mot barn inte kan dölja domar som har meddelats i en annan medlemsstat.

Därför föreslås det i propositionen att straffregisterlagens 6 § 1 mom. om straffregisterutdrag för visum, arbetstillstånd, uppehållstillstånd och adoption ska ändras så att där konstateras att i utdraget även antecknas uppgifter som har fåtts med stöd av en begäran enligt 20 § EU-straffregisterlagen och som gäller avgöranden genom vilka personen i fråga i en annan medlemsstat har dömts till en påföljd som motsvarar en påföljd som nämns i 2 § 1 mom. i straffregisterlagen.

På motsvarande sätt ska enligt propositionen straffregisterlagens 6 § 2 mom. om straffregisterutdrag för arbete med barn änd-

ras så att där konstateras att i utdraget även antecknas uppgifter som fåtts med stöd av en begäran enligt 20 § EU-straffregisterlagen och som gäller avgöranden genom vilka personen i fråga i en annan medlemsstat för motsvarande brott har dömts till en påföljd som motsvarar en påföljd eller ett bötesstraff som nämns i 2 § 1 mom. i straffregisterlagen eller för ett brott som avses i 17 kap. 18, 18 a eller 19 i strafflagen eller 20 kap. i strafflagen. Enligt propositionen ska i fråga om nämnda 2 mom. i straffregisterutdraget antecknas också bötesstraff, eftersom det förfärs på detta sätt också när det gäller motsvarande nationella bötesdomar i enlighet med vad som föreskrivs i lag 543/2011.

Så som det ovan har konstaterats föreskrivs det i lag 543/2011 att i ett straffregisterutdrag enligt 6 § 2 mom. i straffregisterlagen antecknas också bötesregistrets uppgifter till den del det är fråga om sedlighetsårarande gärning enligt 17 kap. 18, 18 a eller 19 § strafflagen och för sexualbrott enligt 20 kap. I denna proposition anses det motiverat att det också i de situationer där det inte är fråga om en ovannämnd begäran enligt 20 § i EU-straffregisterlagen i det nämnda straffregisterutdraget antecknas uppgifter om beslut genom vilka personen i en annan medlemsstat för motsvarande brott har dömts till ett bötesstraff. I praktiken är det fråga om en uppgift som berör en finsk medborgare och som har översänts från en annan medlemsstat till Finland i enlighet med artikel 4 i rambeslutet och i Finland har antecknats i lagringsregistret. Enligt propositionen ska alltså 6 § 2 mom. kompletteras också till denna del så att uppgifter i lagringsregistret om ett om motsvarande bötesstraff antecknas i straffregisterutdraget. Dessutom tas det i 11 § i EU-straffregisterlagen in en hänvisning till 6 § i straffregisterlagen.

I propositionen har utgångspunkten i övrigt varit att uppgifterna i lagringsregistret lämnas ut endast till en annan medlemsstat och begränsat till finska myndigheter. I enlighet med vad det ovan har redogjorts för föreslås det dock ett undantag från detta, eftersom det i propositionen har ansetts motiverat att det i ett straffregisterutdrag som avses i 6 § 2 mom. i straffregisterlagen och som begärs

för arbete med barn också antecknas uppgifter om bötesstraff till den del det är fråga om gärningar i fråga om vilka det enligt i 6 § 2 mom. i straffregisterlagen också görs en anteckning i straffregistret. En sådan lösning kan vara i enlighet med rambeslutets syfte, eftersom man i enlighet med denna kan öppna målsättningen om att en person som har dömts för sexualbrott mot barn inte ska kunna dölja sådana domar som har meddelats i en annan medlemsstat.

Enligt propositionen ska 6 § 2 mom. i straffregisterlagen ännu ändras så att i det konstateras att i ett utdrag som avses i momentet antecknas också uppgifter om avgöranden som med stöd av 2 § 2 mom. har antecknats i straffregistret och genom vilka personen i fråga har dömts för motsvarande brott. Grunden för denna ändring är att ordalydelsen i det nuvarande 6 § 2 mom. i straffregisterlagen inte gör det möjligt att i det utdrag som avses i momentet i straffregistret antecknas en motsvarande dom som finns i straffregistret och som grundar sig på tillämpningen av en annan stats lag och inte av strafflagen.

De ovannämnda föreslagna ändringarna av 6 § 2 mom. föreslås bli genomförda genom att det till 6 § fogas ett nytt 3 mom. Dessutom föreslås det i propositionen att det i 5 § 1 mom. i straffregisterlagen tas in bestämmelse där det förtydligas vilka uppgifter om ovannämnda avgöranden som antecknas i ett straffregisterutdrag. Enligt propositionen antecknas i straffregistret, om uppgiften om nämnda avgöranden har fått med stöd av 20 § i EU-straffregisterlagen eller ur det lagringsregister som avses i EU-straffregisterlagen, i ett straffregisterutdrag de uppgifter om personen som skulle kunna registreras i straffregistret.

Enligt punkt 4 i artikeln ska varje ansökan från en medlemsstats centralmyndighet om uppgifter ur kriminalregistret lämnas på formuläret i bilagan till rambeslutet. Enligt propositionen är det behövligt att i EU-straffregisterlagen ta in en förtydligande bestämmelse om användning av formuläret (21 §). Straffrättshjälpförordningens 3 § 3 mom. innehåller en bestämmelse om användning av formulär. Bestämmelsen kan upphävas som onödig.

Artikel 7. Svar på en ansökan om uppgifter om domar. Artikeln innehåller bestämmelser om hur en medlemsstat ska svara på en enskild ansökan om straffregisteruppgifter besvaras. Punkterna 1—3 i artikeln reglerar en situation där en annan medlemsstat enligt artikel 6 ansöker om uppgifter från centralmyndigheten i medlemsstaten där personen är medborgare. Artikeln täcker endast de ansökningar som avses i artikel 6 och som en centralmyndighet har riktat till en annan. Rambeslutet innehåller inte reglering om att svara på ansökningar som har riktats enligt ett förfarande som avviker från det som har beskrivits i artikel 6. Förutsättningarna för att svara på ansökningar som har riktats på annat sätt bestäms i enlighet med artikel 13 i den europeiska rättshjälpkonventionen.

Brottmålsförfarande

I punkt 1 i artikeln är det fråga om en situation där det riktas en ansökan om straffregisteruppgifter till centralmyndigheten i den stat där personen är medborgare för att användas vid ett brottmålsförfarande. Centralmyndigheten i fråga ska då till den ansökande staten överföra uppgifter om följande: domar som meddelats i den medlemsstat där personen är medborgare och som införts i kriminalregistret (punkt a), domar som meddelats av andra medlemsstater som överförts till den efter den 27 april 2012 med tillämpning av artikel 4 och lagrats enligt artikel 5.1 och 5.2 (punkt b), domar som meddelat av andra medlemsstater som överförts före den 27 april 2012 samt införts i kriminalregistret (punkt c), domar som meddelats av tredjeländer och som därefter överförts och införts i kriminalregistret (punkt d).

När det gäller de uppgifter som ska överföras för ett brottmålsförfarande definierar alltså rambeslutet direkt vilka uppgifter som centralmyndigheten i den stat där personen är medborgare ska överföra. Artikelns utgångspunkt är att när en annan medlemsstat ansöker om straffregisteruppgifter för ett brottmålsförfarande, översänds uppgifterna enligt ansökan. I punkt 1 i artikeln bestäms inga särskilda förutsättningar för att överföra upp-

gifter eller några grunder för att avslå ansökan.

Enligt gällande lagstiftning kan straffregisteruppgifter lämnas ut till en främmande stats myndighet under samma förutsättningar som gäller för utlämnande till finska myndigheter (24 § i straffrättshjälpslagen). Bestämmelsen motsvarar innehållet i artikel 13 i den europeiska rättshjälpskonventionen. I 1 § 2 mom. i straffregisterlagen bestäms det allmänt att ur straffregistret lämnas uppgifter som behövs för bestämmande och verkställighet av straffrättsliga påföljder.

I ett förfarande enligt rambeslutet är det inte längre en förutsättning att uppgifterna får lämnas ut vid motsvarande nationella förfarande. I praktiken har det inte en stor betydelse att förutsättningen faller bort, eftersom skillnaderna i fråga om förutsättningarna för att lämna ut uppgifter sannolikt inte är stora mellan medlemsstaternas lagstiftningar. I ett förfarande enligt rambeslutet översänds uppgifterna till centralmyndigheten i de andra medlemsstaterna för ett brottmålsförfarande. Brottmålsförfarande är definierat i artikel 2 b. Med brottmålsförfarande avses förundersökningsskedet, själva rättegången och verkställigheten av domen. Uppgifterna lämnas ut till centralmyndigheten i en annan medlemsstat under en allmännare förutsättning än till de nationella myndigheterna, eftersom det är tillräckligt att ansökan görs av centralmyndigheten och att uppgifterna begärs för ett brottmålsförfarande. I fråga om förundersökning kan det hända att uppgifter lämnas ut mera omfattande än tidigare och alltså mera omfattande än de nationella förundersökningsmyndigheterna får uppgifter. Detta beror på att det inte längre kan krävas i fråga om andra medlemsstaters ansökningar att uppgifter lämnas ut i enlighet med den nationella lagstiftningen endast för tvångsmedelsärenden.

Vid internationell rättslig hjälp till andra stater kan rättslig hjälp lämnas, fastän den begärda åtgärden inte skulle utföras i en motsvarande nationell situation. Till straffrättshjälpslagens allmänna principer hör att en förutsättning för användning av tvångsmedel är att tvångsmedel får användas endast om detta skulle vara tillåtet enligt finsk lag i ett fall som begäran hänför sig till har begåtts i

Finland under motsvarande omständigheter (15 §). I andra fall kan rättslig hjälp lämnas fastän den gärning som begäran hänför sig till inte är straffbar i Finland. Principen är dock att en begäran om rättslig hjälp ska uppfyllas med iakttagande av förfarandet enligt finsk lag, om inte något annat anges (9 §).

Av detta skäl kan det att myndigheterna i en annan medlemsstat får straffregisteruppgifter i eventuellt vidare omfattning än de nationella myndigheterna inte anses som en grund för att de nationella förundersökningsmyndigheternas rätt att få straffregisteruppgifter ska utvidgas så att den motsvarar lagstiftningen i andra medlemsstater. Också den princip om ömsesidigt erkännande som har iakttagits vid det rättsliga samarbetet utgår från att det för samarbetet mellan medlemsstaterna inte förutsätts en harmonisering av de nationella lagstiftningarna.

Eftersom rambeslutet enligt dess artikel 12 inte upphäver artikel 13 i den europeiska rättshjälpskonventionen, kan det anses att de allmänna grunderna för förvägran i den europeiska rättshjälpskonventionen och de avtal som kompletterar den också gäller ett sådant överförande av kriminalregisteruppgifter som grundar sig på en enskild ansökan. Vid straffrättslig hjälp mellan medlemsstaterna är de tillämpliga grunderna för förvägran mycket begränsade. Förvägran kan vara möjlig med stöd av artikel 2 stycke b i den europeiska rättshjälpskonventionen, om den anmodade parten finner att uppfyllandet av framställningen skulle kunna kränka dess suveränitet, äventyra dess allmänna säkerhet eller strida mot dess allmänna rättsprinciper (ordre public) eller andra väsentliga intressen. En motsvarande grund för förvägran vägransgrund ingår i 12 § i straffrättshjälpslagen. Med allra största sannolikhet vore en tillämpning av en grund för förvägran obehövlig i samarbetet mellan medlemsstaterna. I propositionen ingår ett förslag om att det i EU-straffregisterlagen tas in en allmän hänvisning enligt vilken straffrättshjälpslagen kan tillämpas på ett förfarande som avses i EU-straffregisterlagen (4 §).

Så som det ovan har konstaterats är de mera omfattande förutsättningarna i artikel 1 än gällande reglering för utlämnande av kriminalregisteruppgifter tillämpliga endast på

sådana ansökningar som en centralmyndighet enligt 6 § har riktat till en annan centralmyndighet. Enligt rambeslutet är artikelns nya förutsättningar för att överföra uppgifter inte tillämpliga på ansökningar som har riktats på annat sätt, t.ex. av en åklagarmyndighet till en centralmyndighet. På sådana ansökningar tillämpas de förutsättningar som har bestämts i artikel 13 i den europeiska rättshjälpkonventionen. Detta innebär att det för dessa ansökningars del kan krävas att straffregisteruppgifter lämnas ut, om de skulle lämnas ut i en motsvarande nationell situation.

Dessutom är förutsättningarna enligt punkt 1 i artikeln om att lämna ut uppgifter tillämpliga endast i en situation där man ansöker om uppgifter från centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare. Vid ett samarbete enligt rambeslutet vore i praktiken huvudregeln att de ansökningar som riktas till Finland gäller närmast finska medborgare, eftersom uppgifterna för finska medborgares del finns koncentrerade i Finland.

Också ansökningar som gäller *medborgare i andra medlemsstater eller tredjelandsmedborgare* vore dock möjliga. Enligt punkt 4 i artikeln ska i situationer där ansökan riktas till centralmyndigheten i en annan medlemsstat än den där personen är medborgare uppgifter överföras i samma utsträckning som anges i artikel 13 i den europeiska rättshjälpkonventionen. I punkt 4 i artikeln förutsätts det endast att uppgifter överförs om domar i den anmodade medlemsstaten och om domar mot tredjelandsmedborgare och mot statslösa personer. I det finska straffregistret kan det dock också finnas uppgifter om domar som utomlands har meddelats en medborgare i en annan medlemsstat, om det är fråga om en person som stadigvarande är bosatt i Finland. Till denna del regleras i rambeslutet inte under vilka förutsättningar uppgifterna överförs.

Rambeslutets system där förutsättningarna för svar på ansökningar bestäms enligt vilken myndighet som har riktat ansökan och om huruvida den person som ansökan hänför sig till är medborgare i en medlemsstat skulle leda till en invecklad praxis när det gäller att svara på ansökningarna. Systemet skulle sannolikt också leda till att ansökningar riktas endast via centralmyndigheten, eftersom

uppgifter då överförs i enlighet med förutsättningarna i rambeslutet.

Enligt propositionen är det i Finland inte nödvändigt att begränsa förutsättningarna för att lämna ut de uppgifter som regleras i rambeslutet att tillämpas endast på sådana ansökningar från en annan medlemsstat som berör finska medborgare. Rättsregistercentralen ska kunna lämna ut uppgifter under samma förutsättningar oberoende av om vilken den behöriga myndigheten är som har framställt begäran och om uppgifter begärs om en finsk medborgare eller en utlänning. Behöriga myndigheter för att framställa begäran är centralmyndigheterna i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 3 i rambeslutet samt de judiciella myndigheter som avses i artikel 24 i den europeiska rättshjälpkonventionen. En judiciell myndighet som avses i artikel 24 i den europeiska rättshjälpkonventionen kan beroende på lagstiftningen i den medlemsstat som har framställt begäran vara t.ex. en domstol eller åklagare, men också en polis- eller tullmyndighet. Så som det ovan har konstaterats, ska myndigheten i den andra medlemsstat som framställer en begäran om straffregisteruppgifter enligt den egna lagstiftningen ha rätt att få straffregisteruppgifter. I propositionen föreslås det att det i EU-straffregisterlagen tas in en bestämmelse som gör det möjligt att svara på en begäran om uppgifter oberoende av om vilken behörig myndighet som har framställt begäran och om begäran gällde en finsk medborgare (14 §).

Efter det att Lissabonfördraget trädde i kraft har man vid det rättsliga samarbetet utgått från att endast de åtgärder som utförts eller bekräftats av rättsliga myndigheter är i enlighet med Lissabonfördraget. Det kommande samarbetet i unionen kan därför ha verkningar på vilka myndigheter som i fortsättningen är behöriga att begära straffregisteruppgifter från en annan medlemsstat.

I den bestämmelse som ska tas in i EU-straffregisterlagen ska enligt propositionen också fastslås vilka uppgifter som utlämnas till en annan medlemsstat. Enligt punkt 1 a i artikeln ska till den ansökande medlemsstaten för det första överföras nationella domar som har meddelats i den medlemsstat där personen är medborgare och som har införts i

kriminalregistret. I Finland är dessa domar sådana domar som med stöd av 2 § 1 mom. i straffregisterlagen har antecknats i straffregistret. Dessutom är sådana domar böter som av domstol bestämts som dagsböter och av domstol fastställd ordningsbot och disciplinbot. Såväl i straffregistret som i bötesregistret antecknade domar kan avse såväl finska medborgare som medborgare i ett annat land. Enligt punkt 1 b i artikeln ska till den ansökande medlemsstaten dessutom överföras uppgifter om domar som meddelats av andra medlemsstater, som överförts till den efter den 27 april 2012 med tillämpning av artikel 4, och lagrats enligt artikel 5.1 och 5.2. Med dessa uppgifter avses uppgifter som i Finland ska antecknas i lagringsregistret, och avser domar som gäller finska medborgare som meddelats i en annan medlemsstat. Uppgifterna i lagringsregistret kan överlappa uppgifterna i straffregistret, om uppgifterna antecknats i lagringsregistret med stöd av 2 § 2 mom. i straffregisterlagen. Enligt punkt 1 c i artikeln ska till den ansökande medlemsstaten dessutom överföras uppgifter om sådana domar som har meddelats av andra medlemsstater som överförts före den 27 april 2012 samt införts i kriminalregistret. Dessa uppgifter ingår i Finland i straffregistret, där de har kunnat antecknas med stöd av 2 § 2 mom. i straffregisterlagen. Enligt punkt 1 d i artikeln ska till den ansökande medlemsstaten dessutom överföras uppgifter om domar som meddelats av tredjeländer och som därefter har överförts och införts i kriminalregistret. Också dessa uppgifter ingår i Finland i straffregistret, där de har kunnat antecknas med stöd av 2 § 2 mom. i straffregisterlagen. De domar som avses i punkterna 1 c och 1 d i artikeln och som har antecknats i straffregistret kan gälla såväl finska medborgare som utlänningar som stadigvarande bor i Finland eftersom enligt 2 § 2 mom. i straffregisterlagen endast uppgifter om domar som gäller dem antecknas i det finska straffregistret.

I enlighet med vad som ovan har anförts ska det i 14 § i EU-straffregisterlagen beskrivas att Rättsregistercentralen till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat lämnar ut uppgifter ur straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret. Uppgifterna

lämnas för det första ut oberoende av vilken den behöriga myndighet är som har framställt begäran samt oberoende av om den person som begäran avser är finsk medborgare eller utlänning. Till denna del lämnas det alltså ut uppgifter i vidare omfattning än vad som förutsätts i rambeslutet. Så som det ovan har konstaterat förpliktar rambeslutet till att lämna ut uppgifter i denna omfattning endast om den som begär uppgifter är en sådan i artikel 3 avsedd centralmyndighet som i en annan medlemsstat och om begäran gäller en finsk medborgare.

Så som det ovan har konstaterats, kan de uppgifter som lämnas ut ur straffregistret, lagringsregistret och bötesregistret överlappa varandra, om de uppgifter som ingår i lagringsregistret har överförts till straffregistret. I propositionen har det ansetts motiverat att det i det föreslagna 14 § 2 mom., i EU-straffregisterlagen föreskrivs att till den del det i straffregistret finns uppgifter som antecknats i lagringsregistret, ska dessa uppgifter inte överföras till den medlemsstat som har framställt begäran.

I 4 § 2 mom. i straffregisterlagen ingår en hänvisningsbestämmelse till den europeiska rättshjälpkonventionen som gäller enskilda framställningar om utlämnande av straffregisteruppgifter. Enligt propositionen ska momentet kompletteras med en motsvarande hänvisning till EU-straffregisterlagen.

Annat skäl än brottmålsförfarande

Punkt 2 i artikeln gäller däremot är en situation där det riktas en ansökan om straffregisteruppgifter till centralmyndigheten i *den stat där personen är medborgare för något annat skäl än att användas vid ett brottmålsförfarande*. Centralmyndigheten i fråga ska, när det gäller domar som meddelats i den medlemsstat där personen är medborgare och sådana domar som har meddelats av tredjeländer och som därefter har överförts till denna och införts i dess kriminalregister, svara enligt sin nationella lagstiftning.

När det uppgifter om sådana domar som meddelats i en annan medlemsstat och som har överförts till den medlemsstat där personen är medborgare, ska centralmyndigheten i

den senare medlemsstaten, i enlighet med sin nationella lagstiftning, till den ansökande medlemsstaten överföra uppgifter som lagrats i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 och de uppgifter som har överförts till den centralmyndigheten före den 27 april 2012 och som har införts i dess kriminalregister.

När det alltså är fråga om att överföra uppgifter av något annat skäl än för en brottmålsbehandling fastslår rambeslutet inte direkt vilka uppgifter centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare ska överföra, utan uppgifterna överförs i enlighet med den nationella lagstiftningen. Den nationella lagstiftningens innehåll kan fritt övervägas av medlemsstaten och det är också möjligt att det enligt den nationella lagstiftningen inte överförs uppgifter för andra ändamål än ett brottmålsförfarande. Detta konstateras också på den blankett som är en bilaga till rambeslutet och på vilken man svarar på en annan medlemsstats ansökningar.

Också artikel 13 i den europeiska rättshjälpkonventionen innehåller bestämmelser om översändande av straffregisteruppgifter för ett annat ändamål än för ett brottmålsförfarande. Enligt stycke 2 i artikeln kan uppgifter översändas för andra ändamål i enlighet med den nationella lagstiftningen, föreskrifter eller praxis. Regleringen i den europeiska rättshjälpkonventionen motsvarar alltså rambeslutets innehåll.

I straffregisterlagens 1 § 2 och 3 mom. fastslås det för vilka ändamål det får lämnas ut uppgifter ur straffregistret. Ur straffregistret får det lämnas ut uppgifter som behövs för bestämmande och verkställighet av straffrättsliga påföljder samt för att användas vid utredningen och bedömningen av en persons tillförlitlighet och personliga lämplighet.

I 3—9 § i straffregisterlagen föreskrivs närmare om förutsättningarna för utlämnande av uppgifter ur straffregistret. Enligt 4 § i straffregisterlagen kan uppgifter lämnas ut 1) till domstolar för behandling av anhängiga mål, 1 a) till Institutet för hälsa och välfärd för sinnesunderökning eller bedömning av en misstänkt eller åtalad, 2) till allmänna åklagaren får åtal, åtalsprövning eller tvångsmedelsärenden, 3) till Brottsförmyndigheten för verkställighet av straff och för lämp-

lighetsutredning samt till behörig tjänsteman vid justitieministeriet för föredragning av benådningens ärenden, 4) till justitiekanslern vid statsrådet och riksdagens justitieombudsman för övervakning av att lagarna iakttas samt 5) till förundersökningsmyndigheter för tvångsmedelsärenden.

Enligt 4 a § i straffregisterlagen får det dessutom ur straffregistret lämnas ut uppgifter till finska myndigheter i ärenden som gäller 1) pass, finskt medborgarskap eller i utlänningslagen (378/1991) avsett visum, tillstånd eller annan åtgärd, 1 a) genomförande av i lagen om säkerhetsutredningar (177/2002) avsedda vanliga säkerhetsutredningar samt begränsade och omfattande säkerhetsutredningar, 2) sådant tillstånd eller godkännanden av myndigheter som är beroende av personens tillförlitlighet, 3) inträde till utbildning eller val till ett uppdrag som har samband med statens säkerhet, utrikesförvaltningen, Finlands internationella förhållanden, justitieförvaltningen, centralbanksverksamhet eller penningtillverkningen och som är beroende av personens särskilda tillförlitlighet, 4) säkerhetskontroll, samt 5) omhändertagande av barn.

Genom lag 27/2012 har det godkänts att enligt 4 a § i straffregisterlagen uppgifter får lämnas ut också för adoption.

Enligt 4 a § 2 mom. i straffregisterlagen kan justitieministeriet dessutom av vägande skäl bevilja tillstånd att lämna ut uppgifter för utredning och bedömning av en persons tillförlitlighet även i andra fall än de som avses i 4 a § 1 mom. I regeringens proposition 8/1999 konstateras det i motiveringen till 4 a § 2 mom. att beviljande av ett tillstånd som avses i 2 mom. innehåller också sådan rättspolitisk prövning och linjedragning som på grund av sin karaktär bättre lämpar sig för ett ministerium än en administrativ registermyndighet.

Straffregisterlagens 9 § gäller utlämnande av uppgifter för vetenskaplig forskning eller statistikföring eller för planerings- eller utredningsarbete som en myndighet utför. Uppgifter kan lämnas ut för detta ändamål, om inte de registrerade personernas integritetsskydd eller rätt och fördel eller statens säkerhet äventyras av att uppgifterna lämnas ut och används.

Enligt straffregisterlagen bestäms möjligheten att lämna ut uppgifter till en myndighet i en främmande stat i enlighet med om huruvida det är fråga om att lämna ut uppgifter för behandlingen av ett brottmål eller för ett annat ärende. Så som det ovan har konstaterats innehåller 4 § 2 mom. i straffregisterlagen en hänvisningsbestämmelse om att lämna ut uppgifter ur straffregistret till myndigheter i en främmande stat för behandling av brottmål. Tillämpningsområdet för 4 a § 1 mom. i straffregisterlagen är däremot avgränsat att gälla utlämnande av uppgifter till finska myndigheter, och uppgifter lämnas alltså som huvudregel inte ut till myndigheter i en främmande stat.

Enligt 4 a § 2 mom. i straffregisterlagen får dock uppgifter ur straffregistret för utredning och bedömning av en persons tillförlitlighet lämnas ut också till andra än finska myndigheter. För detta förutsätts det dock att justitieministeriet av vägande skäl beviljar tillstånd till detta (RP 8/1999). När uppgifter lämnas ut till myndigheterna i en främmande stat, är det i enlighet med 4 a § 2 mom. fråga om ett annat ärende än ett sådant som avses i 1 mom., eftersom 1 mom. tillämpas endast på finska myndigheter.

Tillämpningsområdet för det i straffregisterlagens 9 § föreskrivna utlämnande av uppgifter för vetenskaplig forskning eller statistikföring eller för planerings- eller utredningsarbete som en myndighet utför är inte avgränsat att gälla endast finska myndigheter, varför paragrafen kan anses vara tillämplig också på en främmande stats myndigheter.

Också annan lagstiftning innehåller bestämmelser om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter. Enligt 30 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet kan utöver vad som särskilt bestäms i lag en myndighet lämna ut uppgifter ur en sekretessbelagd handling till en utländsk myndighet eller ett internationellt organ, om samarbetet mellan den utländska och den finska myndigheten regleras i en för Finland bindande internationell överenskommelse eller föreskrivs i en rättsakt som är bindande för Finland och om uppgifter ur handlingen enligt denna lag kan lämnas ut till den finska myndighet som bedriver samarbetet. Den

nämnda 30 § lämpar sig dock inte för tillämpningen av rambeslutet, eftersom rambeslutet inte innehåller någon förpliktelse om att överföra kriminalregisteruppgifter för andra ärenden än ett brottmålsförfarande.

I det praktiska samarbetet har det förekommit ett visst behov av att lämna ut uppgifter ur straffregistret till myndigheter i en främmande stat för ett annat ändamål än för behandlingen av brottmål. Justitieministeriet har av vägande skäl med stöd av 4 a § 2 mom. i straffregisterlagen kunnat lämna ut uppgifter för utredning och bedömning av en persons tillförlitlighet. Utlämnande av straffregisteruppgifter till en främmande stat har begärts också i ärenden som gäller vårdnaden av barn. Till denna del kan det dock anses oklart, om nämnda 4 a § 2 mom. är tillämpligt på utlämnande av uppgifter, eftersom det inte i egentlig mening är fråga om ett sådant ärende som gäller utredning och bedömning av en persons tillförlitlighet enligt 4 a § 2 mom. Endast ärenden som gäller omhändertagande av barn omfattas av tillämpningsområdet för 4 a §. Å andra sidan gör 4 a § 2 mom. det möjligt att lämna ut uppgifter i ett ärende som gäller utredning och bedömning av en persons tillförlitlighet också i andra ärenden en sådana som avses i 1 mom.

Också i nationella fall har det i praktiken varit oklart om 4 § i straffregisterlagen tillåter användning av straffregisteruppgifter i ärenden som gäller vårdnad av barn. Straffregisterlagens 1 § 2 och 3 mom. avgränsar användningsändamålet för straffregisteruppgifter till bestämmande och verkställigheten av straffrättsliga påföljder samt till utredning och bedömning av en persons tillförlitlighet och personliga lämplighet. Å andra sidan får enligt 4 § 1 mom. 1 punkten uppgifter lämnas ut till domstolar för behandling av anhängiga mål, och bestämmelsens ordalydelse är inte särskilt avgränsad att gälla brottsrättegångar. Utgångspunkten ska dock vara att bestämmelsen i 1 § i straffregisterlagen som avgränsar användningsändamålet inte får tolkas utvidgat. Å andra sidan får enligt 4 § 1 mom. 4 punkten i straffregisterlagen uppgifter lämnas ut också till justitiekanslern i statsrådet och riksdagens justitieombudsman för övervakning av att lagarna iakttas. Till denna del kan det inte anses att det är fråga

om att lämna ut uppgifter för ett ändamål som avses i 1 § 2 eller 3 mom. i straffregisterlagen.

Med stöd av vad som anförts ovan kan det anses att straffregisterlagens bestämmelser inte är helt klara till den del det gäller vilka uppgifter som med stöd av den får lämnas ut till en främmande stats myndigheter. Såväl i fråga om myndigheterna i Finland som i en främmande stat kan det också finnas behov av att på nytt bedöma på vilken grund och till vilka myndigheter uppgifter får lämnas ut. I denna proposition finns det dock inte möjlighet till att mera omfattande ingripa i den helhet straffregisterlagen utgör. Propositionens huvudsakliga syfte är att genomföra rambeslutet och föreslå de ändringar av den nationella lagstiftningen som förutsätts av rambeslutet.

Därför föreslås det i denna proposition inte en ändring av de bestämmelser i straffregisterlagen som gör det möjligt att lämna ut uppgifter ur straffregistret till en främmande stats myndighet för andra ändamål än för behandlingen av ett brottmål. Till denna del föreslås det att straffregisterlagens reglering bevaras oförändrad.

Också lagutskottet har i sitt utlåtande 17/2006 rd förhållit sig avvisande till den möjligheten att man i detta sammanhang skulle börja lämna ut uppgifter för också andra ändamål än för behandlingen av ett brottmål. Den i propositionen föreslagna lösningen enligt vilken man vid genomförandet av rambeslutet koncentrerar sig på en reglering som gäller utlämnande av straffregisteruppgifter uttryckligen för behandlingen av ett brottmål motsvarar alltså också lagutskottets ståndpunkt.

En enskild persons ansökningar om sig själv

Så som det i motiveringen till artikel 6 konstaterades innehåller artikel 6.2 och 6.3 bestämmelser om situationer där *en person ansöker om uppgifter om sig själv i kriminalregistret*. Enligt bestämmelserna är syftet att centralmyndigheten i den medlemsstat till vilken ansökan om uppgifter om personen själv har riktats då får rikta en ansökan om

ett utdrag ur kriminalregistret och till en annan medlemsstats centralmyndighet. I situationer där en ansökan om uppgifter om sig själv har riktats av en medborgare i en annan medlemsstat uppställs i punkt 3 i artikeln att rikta en ansökan om överföring av uppgifter ur kriminalregistret till den medlemsstat där personen är medborgare. I praktiken gäller sådana ansökningar som kommer in till Finland och som har riktats av en annan medlemsstat finska medborgare vars uppgifter det ansöks om från Finland särskilt med stöd av artikel 6.3.

Artikel 6 i rambeslutet innehåller inga bestämmelser om under vilka förutsättningar man ska svara på en sådan ansökning. Inte heller artikel 7, som uttryckligen innehåller bestämmelser om svar på en ansökan om uppgifter om domar, innehåller någon särskild bestämmelse om under vilka förutsättningar man ska svara på en sådan ansökan som har riktats av centralmyndigheten i en annan medlemsstat och som grundar sig på en persons ansökan om uppgifter om sig själv.

Så som det ovan har konstaterat innehåller punkt 2 i artikeln dock en allmän bestämmelse enligt vilken om det i enlighet med artikel 6 hos centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare ansöks om uppgifter ur kriminalregistret av annat skäl än ett brottmålsförfarande, ska centralmyndigheten i fråga svara på ansökan i enlighet med sin nationella lagstiftning. Punkt 4 i artikeln innehåller igen en bestämmelse om under vilka förutsättningar man ger svar på ansökan, när ansökan riktas till någon annan stat än den medlemsstat där personen är medborgare. Också till denna del ges svar på en ansökan, som gäller annat än ett brottmålsförfarande, i enlighet med den nationella lagstiftningen. Dessa bestämmelser kan anses vara tillämpliga också på en persons ansökningar om uppgifter om sig själv. Under vilka förutsättningar det ges svar på en ansökan som avses i artikel 6.2 och 6.3 och som centralmyndigheten i en annan medlemsstat har riktat och som grundar sig på en ansökan som en person gjort om sig själv får alltså avgöras i den nationella lagstiftningen.

I Finland finns det inte någon särskild gällande lagstiftning om att ge svar på en sådan ansökan från en främmande stat. Så som det

ovan har konstaterats kan justitieministeriet av vägande skäl med stöd av 4 a § 2 mom. i straffregisterlagen lämna ut straffregisteruppgifter till myndigheterna i en främmande stat för utredning och bedömning av en persons tillförlitlighet. Momentet är dock inte tillämpligt på rambeslutet redan av den anledningen att enligt rambeslutet centralmyndigheten i enlighet med artikel 3 i rambeslutet ska svara på ansökan.

Enligt propositionen ska det anses som en utgångspunkt att man i Finland fullgör de ansökningar som en annan medlemsstats centralmyndighet riktar i enlighet med artikel 6.2 och 6.3 på motsvarande sätt som en enskild persons begäran i enlighet med straffregisterlagens 6 § 1 - 3 mom. om att få uppgifter om sig själv uppfylls nationellt. I propositionen föreslås det att det i 15 § i straffregisterlagen tas in en bestämmelse om att ge svar på en enskild persons begäran om att få uppgifter om sig själv. Enligt den föreslagna bestämmelsen lämnar rättsregistercentralen med stöd av artikel 6.2 eller 6.3 i rambeslutet till den centralmyndighet i en annan medlemsstat som begärt registeruppgifter ur straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret för att tillhandahållas en enskild person på motsvarande sätt som när en enskild person i en motsvarande person får uppgifter om sig själv enligt 6 § 1—5 mom. i straffregisterlagen.

Uppgifter lämnas för det första ut när en enskild person i en annan medlemsstat på ett motsvarande sätt som föreskrivs i 6 § 1—5 mom. i straffregisterlagen har begärt uppgifter om sig själv för visum, arbetstillstånd, uppehållstillstånd eller något annat motsvarande ändamål eller för adoption. Alla uppgifter ur straffregistret, bötesregistret samt ur lagringsregistret i fråga om böter som bestämts av domstol lämnas då ut.

Uppgifter lämnas dessutom ut, när en enskild person i en annan medlemsstat för ett ändamål som motsvarar 6 § 2 mom. i straffregisterlagen ur straffregistret har begärt uppgifter om sig själv, dvs. för att arbeta med minderåriga. Förutsättningen för att lämna ut uppgifter är inte att de i 2 mom. föreskrivna förutsättningarna uppfylls, utan det är tillräckligt att det är fråga om motsvarande situation i den andra medlemsstaten och att i lag-

stiftningen i medlemsstaten i fråga förutsätts att ett straffregisterutdrag uppvisas. Ett straffregisterutdrag som begärs för att arbeta med barn i andra medlemsstater kan begäras också av en annan än personen själv. Begäran får framställas bl.a. av en myndighetsarbetsgivare. Enligt propositionen uppfylls begärandena dock endast om de i enlighet med artikel 6.2 och 6.3 i artikeln har framställts av en enskild person. En enskild person kan själv tillhandahålla arbetsgivaren det straffregisterutdrag han eller hon har fått.

Också Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om upphävande av rambeslut 2004/68/RIF (artikel 10) innehåller bestämmelser om överförande av straffregisteruppgifter till en annan medlemsstat för arbete med barn. De föreslagna bestämmelserna står inte i strid med kraven i nämnda direktiv.

Enligt propositionen ska i situationer som motsvarar 6 § 2 mom. i straffregisterlagen lämnas ut uppgifter ur straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret på motsvarande sätt som uppgifterna skulle lämnas ut i en nationell situation.

Uppgifter lämnas dessutom ut för ändamål som föreskrivs i lagarna 714/2011 och 955/2011 enligt, dvs. i situationer där ett utdrag beträffande personen själv begärs för att han eller hon ska kunna vara klassificerare av bildprogram eller i sina studier eller sådan inlärning i arbetet eller sådan praktik som hör till arbetet ska kunna åta sig en uppgift som i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga.

Enligt stycke 3 punkt 2 i artikeln får centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten, när uppgifter överförs enligt artikel 4, informera centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare om att uppgifter om de domar som avkunnats av den förra medlemsstaten och överförs till den senare medlemsstaten inte får vidarebefordras för något annat ändamål än för brottmålsförfaranden. I detta fall ska centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare, när det gäller sådana domar, informera den ansökande medlemsstaten om vilken annan medlemsstat som hade överfört sådana

uppgifter, så att den ansökande medlemsstaten kan rikta en ansökan direkt till den dömande medlemsstaten för att erhålla uppgifter om dess domar. När Finland är en sådan stat där personen är medborgare som avses i bestämmelsen, ska Rättregistercentralen informera den ansökande medlemsstaten om vilken medlemsstat som har överfört uppgifterna till Finland.

Nämnda bestämmelse har behandlats också i motiveringen till artiklarna 4 och 5. I propositionen har det ansetts motiverat att det i 6 § i EU-straffregisterlagen tas in en bestämmelse där det förutsätts att det uppställs en begränsning i enlighet med nämnda stycke 3 i artikel 7.2, när uppgifter överförs från Finland till en annan medlemsstat. På motsvarande sätt ska 9 mom. 4 mom. och 11 § 4 mom. i EU-straffregisterlagen innehålla bestämmelser om de villkor enligt stycke 3 i punkt 2 i artikeln som den medlemsstat som har överfört uppgifterna till Finland har ställt.

Punkt 3 i artikeln gäller en situation där ett tredjeland ansöker om straffregisteruppgifter hos centralmyndigheten i medlemsstaten där personen är medborgare. Den medlemsstat där personen är medborgare kan då svara på ansökan i fråga om de domar som en annan medlemsstat har översänt endast inom dem de ramar som tillämpas beträffande utlämnande av uppgifter till andra medlemsstater i enlighet i enlighet med bestämmelserna i punkterna 1 och 2. Så som det ovan har konstaterats ingår enligt propositionen bestämmelserna om utlämnande av straffregisteruppgifter till andra stater i fråga om behandlingen av brottmål även i fortsättningen i 24 § i straffrätts hjälpslagen och artikel 13 i den europeiska rättshjälpskonventionen. Enligt dessa bestämmelser får och i fråga om de stater som har tillträtt den europeiska rättshjälpskonventionen ska uppgifter lämnas ut under samma förutsättningar som de kan lämnas ut till finska myndigheter. Finland lämnar alltså inte ut straffregisteruppgifter under samma förutsättningar som till andra medlemsstater i enlighet med bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i artikeln utan mera begränsat enligt de ovannämnda bestämmelserna. Till den del ett tredjeland begär straffregisteruppgifter för ett annat ändamål än för behandlingen av ett brottmål, föreslås det i

propositionen i enlighet med vad ovan anförts inte heller till denna del en ändring av gällande reglering. Också till denna del är det även i fortsättningen möjligt att lämna ut uppgifter endast med stöd av justitieministeriets beslut av vägande skäl i enlighet med 4 a § 2 mom. i straffregisterlagen. Också till denna del lämnas uppgifter alltså mera begränsat ut än vad som föreskrivs i punkterna 1 och 2 i artikeln. Lagstiftningen i Finland motsvarar alltså förpliktelseerna i punkt 3 i artikeln.

Med avvikelse från punkterna 1—3 i artikeln avser punkt 4 i artikeln en situation där en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret riktas enligt artikel 6 till centralmyndigheten i en annan medlemsstat än den medlemsstat där personen är medborgare. Den anmodade medlemsstaten ska då överföra uppgifter om domar i den anmodade medlemsstaten och domar mot tredjelandsmedborgare och mot statslösa personer som finns i dess kriminalregister i samma utsträckning som anges i artikel 13 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål. Punkt 4 i artikeln har behandlats ovan i motiveringen till punkt 1 i artikeln. I enlighet med vad där anförts föreslås det i propositionen att Rättregistercentralen i enlighet med 14 § i EU-straffregisterlagen lämnar ut uppgifter till en annan medlemsstat oberoende av vilken stats medborgare det är fråga om. Också när det gäller en enskild persons begäran om uppgifter om sig själv föreslås det att uppgifter lämnas ut till andra medlemsstater oberoende av vilken stats medborgare det är fråga om.

Enligt punkt 5 i artikeln ska svaret ges med hjälp av formuläret i bilagan. Formuläret ska förses med en förteckning över domar i enlighet med den nationella lagstiftningen. Bestämmelsen är tillämplig endast på ansökningar som avses i artikeln, varför den inte kan anses vara tillämplig på sådana ansökningar som har riktats av någon annan behörig myndighet än den centralmyndighet som avses i artikel 3 i rambeslutet. Enligt propositionen tas i EU-straffregisterlagen in en bestämmelse om användning av formuläret vid svar på begäran (17 §) enligt vilken Rättregistercentralen svarar på ansökningar om överföring av straffregister uppgifter i enlighet med det formulär som medföljer som bi-

laga till rambeslutet oberoende av vilken behörig myndighet som har riktat ansökan.

Artikel 8. Svarsfrister. Artikeln innehåller bestämmelser om de frister inom vilka svar på en annan medlemsstats ansökningar ska överföras.

Punkt 1 i artikeln gäller en i artikel 6.1 avsedd ansökan som en centralmyndighet har riktat till en annan centralmyndighet för ett brottmålsförfarande mot en person eller av andra skäl än ett brottmålsförfarande. Enligt punkten ska den anmodade medlemsstaten översända svaret omgående och under alla omständigheter inom högst tio arbetsdagar från den dag ansökan i enlighet med sin nationella lagstiftning, regler eller praxis inkommit. Svaret ska överföras med användandet av formuläret i bilagan till rambeslutet.

Enligt den andra underpunkten till punkt 1 i artikeln ska den anmodande medlemsstaten, om den behöver ytterligare uppgifter för att identifiera den berörda personen, omgående vända sig till den ansökande medlemsstaten. Svaret ska då lämnas inom tio arbetsdagar från den dag då de kompletterande uppgifterna inkommit.

Punkt 2 i artikeln gäller en ansökan som avses i artikel 6.2 och där en person ansöker om uppgifter om sig själv. Enligt punkt 2 ska centralmyndigheten överföra svar på en ansökan av denna orsak inom 20 arbetsdagar.

Straffrättshjälpshjälpförordningens 3 § 2 mom. innehåller bestämmelser om de tidsfrister inom vilka en begäran om utlämnande av straffregisteruppgifter från en annan medlemsstat i ska besvaras. Bestämmelserna grundar sig på rådets beslut 2005/876/RIF om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret. Enligt artikel 12.4 i rambeslutet upphävs nämnda beslut. I fråga om iakttagande av tidsfrister ingår de ersättande bestämmelserna i artikel 8 i rambeslutet.

Bestämmelserna i punkt 1 i artikeln om iakttagande av frister tillämpas endast på en ansökan som riktas från en centralmyndighet till en annan. Så som det har konstaterats i motiveringen till artikel 7 är avsikten i propositionen att i Finland ansökningar gällande behandling av ett brottmål riktade av en annan medlemsstat alltid besvaras i enlighet med 14 § i EU-straffregisterlagen under

samma förutsättningar oberoende av om vilken annan medlemsstats behöriga myndighet som har riktat ansökan. Det har också ansetts motiverat att förpliktelserna om tidsfrister ska gälla svar på ansökningar från alla behöriga myndigheter och inte endast ansökningar riktade av centralmyndigheter. Därför föreslås det i propositionen att det i 18 § 1 mom. i EU-straffregisterlagen tas in en bestämmelse som utvidgar de förpliktelser som gäller de frister som avses i punkt 1 i artikeln så att de tillämpas på svar på alla begäranden som en behörig myndighet i en annan medlemsstat har framställt. Det har ansetts ändamålsenligt att den nämnda bestämmelsen ingår i EU-straffregisterlagen och inte i straffrätts-hjälpförordningen. Enligt propositionen kan 3 § 2 mom. i straffrättshjälpförordningen upphävas också till övriga delar och de behövliga bestämmelserna tas in i EU-straffregisterlagen.

Rambeslutet innehåller inte några bestämmelser om inom vilken tid man ska svara på en begäran som en person framställer beträffande sig själv enligt artikel 6.3. Enligt propositionen kan man på nämnda ansökningar tillämpa tidsfristerna enligt punkt 2 i artikeln. Dessa tillämpas på ansökningar enligt artikel 6.2 vilka också gäller ansökningar som en person riktar beträffande sig själv. Enligt propositionen tas det i 18 § 3 mom. i EU-straffregisterlagen in en bestämmelse om iakttagande av dessa tidsfrister.

Särskilt i fråga om det straffrättsliga samarbetet kan den tid av 10 dagar som har ställts i artikeln anses vara förhållandevis lång. T.ex. i fråga om ett häktningsyrkande är det nödvändigt att få uppgifterna snabbare från en annan medlemsstat. Det går dock inte att för en annan medlemsstat i den finska lagstiftningen ställa snävare tidsgränser än i rambeslutet. I en begäran som har framställts till en annan medlemsstat kan man dock vid behov begära en snabbare behandling än normalt. När Rättsregistercentralen får svar på en begäran från en annan medlemsstat, tillhandhåller den utan dröjsmål svaret till den finska myndighet som ursprungligen har framställt begäran. I Rättsregistercentralens verksamhet är det inte ett problem att ge svar på en ansökan inom tio dagar eller vid behov snabbare.

Enligt propositionen är det inte nödvändigt att i EU-straffregisterlagen föreskriva om tidsfrister för svar på andra ansökningar än för behandling av ett brottmål eller en persons ansökning om sig själv eftersom det till denna del har förutsatts att Finland inte tillämpar rambeslutet till sådant annat samarbete.

Beträffande användningen av formuläret vid svaret finns det en bestämmelse också i artikel 7.5. Så som det i motiveringen till nämnda punkt har konstaterats, tas det beträffande användningen av formuläret in en bestämmelse i 17 § 1 mom. i EU-straffregisterlagen.

Artikel 9. Villkor för användning av personuppgifter. Artikelns innehåller bestämmelser om för vilka ändamål personuppgifter som har tillhandahållits i enlighet med rambeslutet får användas. Artikelns bestämmelser gäller endast enskilda ansökningar om straffregisteruppgifter i enlighet med artikel 7.

Till den del det är fråga om ett allmänt utbyte av straffregisteruppgifter i enlighet med artikel 4 innehåller rambeslutet inga särskilda bestämmelser om användningsbegränsningar. I stycke 3 i artikel 7.2 ingår dock en bestämmelse som gäller vidarebefordran av uppgifter som den dömande medlemsstaten har överfört med stöd av artikel 4. Till denna del får den dömande medlemsstaten informera att den medlemsstat där personen är medborgare får vidarebefordra uppgifter endast för brottmålsförfaranden.

Punkt 1 i artikeln gäller personuppgifter som med stöd av en enskild ansökan har tillhandahållits *för brottmålsförfaranden*. Enligt den får den anmodande medlemsstaten använda sådana personuppgifter som har tillhandahållits enligt artikel 7.1 och 7.4 inom ramen för ett brottmålsförfarande endast inom ramen för det brottmålsförfarande för vilket de begärs. Uppgifterna får användas i enlighet med formuläret till bilagan.

Formuläret för en enskild ansökan om uppgifter ur kriminalregistret som är en bilaga till rambeslutet innehåller inte för brottmålsförfarandets del någon särskild punkt där det anges en begränsning av användningen av uppgifter.

I punkt c i formuläret antecknas ansökans syfte. Om alltså i formuläret har antecknats att uppgifter begärs för straffrättsliga förfaranden, gäller en begränsning av användning av uppgifter enligt punkt 1 i artikeln för de uppgifter som har överförts från en annan medlemsstat. Det är möjligt att man i praktiken till formuläret kan lägga till andra uppgifter om begränsningar av användningen av de överförda uppgifterna. Dessutom ingår i formuläret punkten övriga upplysningar, där man enligt formuläret kan anteckna bl.a. begränsningar av användningen av uppgifter i fråga om andra ansökningar än för ett brottmålsförfarande. De begränsningarna av användning av uppgifter som ingår i punkt 1 i artikeln framgår dock inte nödvändigtvis tydligt av det formulär med vilket uppgifterna har överförts.

Formuläret innehåller också en punkt där den medlemsstat som överför uppgifter kan anteckna att kriminalregistret innehåller uppgifter om domar mot den berörda personen, men den dömande medlemsstaten har meddelat att uppgifter om dessa domar inte får vidarebefordras för andra ändamål än brottmålsförfaranden. Punkten har samband med det ovannämnda stycke 3 i artikel 7.3 och den gäller vidarebefordran av uppgifter till en annan medlemsstat, och alltså inte användning av uppgifter i den medlemsstat som tagit emot uppgifter utifrån en enskild ansökan.

Punkt 1 i artikeln inverkar i betydande grad på användningen av de uppgifter som överförs till Finland. Enligt den får, när Rättsregisterscentra begär uppgifter från en annan medlemsstat, sådana uppgifter som har tillhandahållits enligt artikel 7.1 och 7.4 användas endast inom ramen för det brottmålsförfarande för vilket de begärs. Hänvisningen till artikel 7.1 och 7.4 innebär att begränsningarna för användningen av uppgifter ska tillämpas på uppgifter som fås från en annan medlemsstats centralmyndighet.

Enligt propositionen ska det tas in en bestämmelse som motsvarar artikelns innehåll i 22 § i EU-straffregisterlagen. Bestämmelsen innehåller alltså i enlighet med artikeln föreskrifter om begränsningen av användningen av uppgifter som överförts till Finland.

När en annan medlemsstat på motsvarande sätt med stöd av artikel 6 har ansökt om uppgifter från Rättsregistercentralen och Rättsregistercentralen svarat på ansökan med stöd av artikel 7.1, 7.2 eller 7.4, binder artikelns användningsbegränsningar medlemsstaten i fråga. De uppgifter som Rättsregistercentralen har översänt kan alltså användas endast för de ändamål för vilka uppgifterna har ansökts. Artikelns begränsningar är alltså också i denna situation i kraft oberoende av om Rättsregistercentralen vid översändandet av uppgifter har uppgivit något om begränsningar av användning av uppgifter. I propositionen har det dock ansetts motiverat att man i Rättsregistercentralens svar påminner den ansökande medlemsstaten om att den har en skyldighet att iaktta bestämmelserna om användning av personuppgifter som finns i artikel 9 i rambeslutet. Enligt propositionen tas det i 17 § 2 mom. i EU-straffregisterlagen tas in en bestämmelse om detta.

När de gäller de ärenden som gäller behandling av brottmål innehåller också straffrättshjälpslagen bestämmelser som har samband med de begränsningar av användning av uppgifter som avses i artikeln. Straffrättshjälpslagens 27 § innehåller allmänna bestämmelser om hemlighållande, tystnadsplikt och begränsningar i användning av uppgifter. Enligt 1 mom. gäller, när en finsk myndighet begär rättshjälp av en utländsk myndighet, i fråga om hemlighållande av handlingar och andra upptagningar samt tystnadsplikt och i fråga om parternas och myndigheternas rätt att få del av uppgifter vad som föreskrivs i finsk lag. Enligt 2 mom. i paragrafen ska utöver vad som föreskrivs i 1 mom. i fråga om hemlighållande, tystnadsplikt, begränsningar i användningar av uppgifter eller återsändande eller förstörande av överlåtet material iakttas bestämmelserna i gällande avtal mellan Finland och den främmande staten eller villkoren för den främmande statens rättshjälp.

I punkt 1 i artikeln är det uttryckligen fråga om en sådan begränsning i användningen av uppgifter enligt 27 § 2 mom. i straffrättshjälpslagen som ska beaktas i Finland. Också bestämmelserna i 1 mom. om bl.a. hemlighållande ska beaktas i samarbetet enligt rambeslutet. I propositionen föreslås det att det i

4 § i EU-straffregisterlagen tas in en allmän hänvisning till straffrättshjälpslagen. Nämda hänvisningsbestämmelse gör det möjligt att på sådan rättslig hjälp som avses i EU-straffregisterlagen tillämpas bl.a. bestämmelserna i 27 § 1 och 2 mom. i straffrättshjälpslagen.

När Rättsregistercentralen enligt 19 § i EU-straffregisterlagen från centralmyndigheten i en annan medlemsstat har begärt uppgifter för behandlingen av ett brottmål, översänder Rättsregistercentralen de straffregisteruppgifter den har fått från en annan medlemsstat till den finska myndighet som har framställt begäran om dem. Uppgifterna tillhandahålls den finska myndighet som har begärt dem oberoende av om de är sådana att de enligt 2 § 2 mom. i straffregisterlagen antecknas i straffregistret.

De straffregisteruppgifter som en annan medlemsstat har översänt till Finland utifrån en enskild begäran kan antecknas i straffregistret, om förutsättningarna i 2 § 2 mom. i straffregisterlagen uppfylls. Enligt nämnda 2 mom. antecknas i straffregistret uppgifter om finska medborgare och utlänningar som stadigvarande bor i Finland. Vid antecknande i straffregistret måste dock också beaktas de begränsningar för användning av uppgifter som uppställs i ovannämnda artikel 9 samt de begränsningar för användning av uppgifter som den medlemsstat som översänt uppgifterna eventuellt har ställt. I praktiken innebär begränsningarna för användning av uppgifter enligt artikel 9 i rambeslutet att uppgifter som har översänts utifrån en enskild begäran inte antecknas i straffregistret. Å andra sidan begärs det utifrån en enskild begäran i allmänhet uppgifter beträffande någon annan än en finsk medborgare, eftersom uppgifterna om finska medborgare i fortsättningen är koncentrerade till Finland. Med avvikelse från det nuvarande förfarandet blir i straffregistret oantecknade endast uppgifter beträffande medborgare i andra medlemsstater som stadigvarande bor i Finland och andra utlänningar. Den gällande 3 § i straffregisterförordningen gör det möjligt att nämnda uppgifter antecknas i straffregistret också när uppgiften har fått i samarbetet enligt den europeiska rättshjälpskonventionen eller t.ex. på annat sätt tjänstevägen. Också i det nuvaran-

de förfarande ska man dock beakta de begränsningar för användning av uppgifter som den stat som har översänt uppgifterna har ställt.

Sådana uppgifter som avses i artikeln och som har fått på basis av en enskild begäran antecknas inte i någon situation i lagringsregistret oberoende av om det är fråga om uppgifter om en finsk medborgare eller en utlänning. I lagringsregistret antecknas uppgifter översända från en annan medlemsstat och som berör endast finska medborgare och som har översänts till Finland i enlighet med det allmänna utbytet av uppgifter enligt artikel 4. Artikel 5 i rambeslutet förpliktar den stat där personen är medborgare att anteckna uppgifter som en annan medlemsstat har översänt i lagringsregistret endast om det är fråga om uppgifter som har översänts med stöd av artikel 4.2 och 4.3 i det allmänna utbytet av uppgifter. Däremot finns det inte en sådan skyldighet när det gäller sådana uppgifter på basis av enskilda ansökningar som har översänts med stöd av artikel 6. Så som det ovan har konstaterats gäller inte heller enskilda ansökningar enligt artikel 6 finska medborgare, eftersom vid ett samarbete enligt rambeslutet uppgifterna för finska medborgares del finns koncentrerade i Finland.

Punkt 2 i artikeln gäller däremot personuppgifter som har tillhandahållits *för något annat ändamål* än ett brottmålsförfarande. Enligt den får sådana personuppgifter som tillhandahållits enligt artikel 7.2 och 7.4 användas av den ansökande medlemsstaten i enlighet med dess nationella lagstiftning endast för de ändamål för vilka de begärs och med beaktande av de begränsningar som den anmodade medlemsstaten har angett i formuläret i bilagan. Så som det ovan har konstaterats finns i formuläret i fråga om ansökningarna enligt artikel 2 punkten övriga uppgifter där man kan uppge begränsningar av användning av uppgifter.

Den i propositionen föreslagna 22 § i EU-straffregisterlagen ska också innehålla bestämmelser som motsvarar punkt 2 i artikeln.

Ovan i motiveringen till artikel 6 har det anförts att när det gäller begäranden för något annat ändamål än straffrättsliga förfaranden framställs från Finland med stöd av rambeslutet endast en enskild persons begäran

om uppgifter om sig själv. Begränsningarna i artikel 9.2 gäller alltså endast en annan medlemsstats svar med stöd artikel 7.2 och 7.4 på en sådan begäran.

Punkt 3 i artikeln innehåller en bestämmelse som möjliggör en avvikelse från de i 1 och 2 reglerade begränsningarna av användningen av uppgifter. Enligt den får oberoende av punkterna 1 och 2 personuppgifter som tillhandahålls enligt artikel 7.1, 7.2 och 7.4 användas av den ansökande medlemsstaten för att avvärja ett övervägande och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

Enligt propositionen ska 22 § 2 mom. i EU-straffregisterlagen innehålla en bestämmelse om punkt 3 i artikeln.

Enligt punkt 5 i artikeln gäller inte artikeln personuppgifter som en medlemsstat erhållit enligt detta rambeslut och som ursprungligen kommer från den medlemsstaten.

Enligt propositionen ska 22 § 3 mom. i EU-straffregisterlagen också innehålla en bestämmelse som gäller punkt 5 i artikeln.

Enligt punkt 4 i artikeln ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att personuppgifter som erhållits från en annan medlemsstat enligt artikel 4 om de överförs till ett tredjeland enligt artikel 7.3 blir föremål för samma användningsbegränsningar som gäller i en ansökande medlemsstat enligt punkt 2. Medlemsstaterna ska ange att personuppgifter, om de överförs till ett tredjeland för att användas vid ett brottmålsförfarande, får vidarebefordras av det tredjelandet endast inom ramen för ett brottmålsförfarande.

Bestämmelsen torde innebära att när Finland till ett tredjeland lämnar ut uppgifter som en annan medlemsstat har överfört i enlighet med artikel 4, ska för utlämnandet ställas ett villkor enligt vilket uppgifterna får användas endast för det ändamål för vilket de har översänts. Enligt propositionen kompletteras 24 § 1 mom. i straffrättshjälpslagen så att den också gäller ställande av ett sådant villkor.

Artikel 10. Språk. Artikeln innehåller bestämmelser om de språk som används vid förfarandet. När en ansökan lämnas in enligt artikel 6.1 ska enligt punkt 1 i artikeln den ansökande medlemsstaten till den anmodade medlemsstaten överföra formuläret till bila-

gan på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den sistnämnda medlemsstaten.

Enligt punkt 2 i artikeln ska den anmodade medlemsstatens svara på ett av de officiella språken, eller på ett språk som godtas av båda medlemsstaterna.

Enligt punkt 3 i artikel får varje medlemsstat i samband med antagandet av detta rambeslut eller senare i ett uttalande till rådets generalgeneralsekretariat ange vilka officiella språk inom Europeiska unionen som godtas. Rådets generalsekretariat ska vidarebefordra dessa uppgifter till medlemsstaterna.

Enligt 8 § i straffrättshjälpslagen ska en begäran om rättshjälp avfattas på finska eller svenska eller åtföljas av en översättning till någotdera av dessa språk. Begäran kan å andra sidan uppfyllas, fastän den har avfattas på något annat språk, om det inte enligt lag annars finns hinder för att uppfylla begäran. Dessutom får enligt 9 § i straffrättshjälpsförordningen en begäran eller en översättning av den avfattas på norska, danska, engelska, franska eller tyska.

I EU:s rättsakter som gäller straffrättsligt samarbete har det utformats en praxis enligt vilka framställningar till Finland om samarbete ska avfattas på finska, svenska eller engelska eller så ska till framställningarna fogas en översättning till något av nämnda språk. Också framställningar som har avfattats på något annat språk kan godtas, om det inte annars finns hinder för godtagandet. När det är fråga om en handling som ska översändas från Finland till en annan medlemsstat, iakttas naturligtvis den berörda medlemsstatens krav på översättning av handlingar

Enligt propositionen ska 16, 17 och 21 § i EU-straffregisterlagen innehålla sådana bestämmelser om språk som iakttar ovannämnda principer.

Artikel 11. *Format och andra sätt att organisera och underlätta utbytet av uppgifter om domar.* Artikeln innehåller detaljerade bestämmelser om vilka uppgifter som överförs enligt rambeslutet och i vilken form De uppgifter som ska överföras är indelade i obligatoriska uppgifter, fakultativa uppgifter och ytterligare information

Enligt punkt 1 i artikeln ska vid överföringen av uppgifter enligt artikel 4.2 och 4.3 centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten överföra för det första de **obligatoriska** uppgifterna med vilka avses uppgifter som alltid ska överföras, utom när centralmyndigheten i det enskilda fallet inte har dessa uppgifter (punkt a) Obligatoriska uppgifter är uppgifter om den dömdes vilka är fullständigt namn, födelsedatum, födelseort (ort och stat), kön, medborgarskap och eventuella tidigare namn, uppgifter om domens beskaffenhet (datum för domen, domstolens namn och det datum när domen vann laga kraft), uppgifter om det brott som ledde till domen (datumet för det brott som föranlett domen, brottets beteckning eller brottsrubricering samt hänvisning till tillämpliga rättsliga bestämmelser), samt uppgifter om domens innehåll, särskilt primär påföljd samt eventuella kompletterande påföljder, säkerhetsåtgärder och påföljande beslut som ändrar verkställigheten av påföljden.

Dessutom ska centralmyndigheten överföra **fakultativa** uppgifter med vilka avses uppgifter so ska överföras om dessa har förts in i kriminalregistret (led b) Fakultativa uppgifter är namnen på den dömdes föräldrar, domens ärendenummer, platsen för brottet, och diskvalifikationerna till följd av domen.

Centralmyndigheten ska överföra också **ytterligare information**, om sådan är tillgänglig för myndigheten (punkt c). Ytterligare information är den dömda personens ID-nummer eller typen av och numret på den dömda personens ID-handling, fingeravtryck som tagits på den personen och, i förekommande fall, pseudonym och eller alias.

Enligt andra stycket i punkt 1 i artikeln får centralmyndigheten dessutom överföra eventuella **andra** uppgifter om straffdomar om de har förts in i kriminalregistret.

Det kan inte anses att punkt 1 i artikeln förutsätter en ändring av de uppgifter som antecknas i det nationella straffregistret. Artikel 4 i rambeslutet innehåller en bestämmelse om att den dömande medlemsstaten ska sörja för att i det nationella kriminalregistret alltid antecknas uppgifter om den dömdes medborgarskap, om det rör sig om en medborgare i en annan medlemsstat. I artikel 4 nämns inga andra uppgifter som man

är skyldig att anteckna i det nationella kriminalregistret. Närmast av karaktären hos artikel 11 kan man dra en slutsats enligt vilken dess syfte inte är att slå fast vad som i den dömande medlemsstaten antecknas i det nationella kriminalregistret. En bestämmelse om detta ingår i artikel 4 i rambeslutet. Enligt punkt 1 i artikeln kan obligatoriska uppgifter inte överföras, om de inte har antecknats i det nationella kriminalregistret, och centralmyndigheten inte heller känner till dessa uppgifter.

Fastän rambeslutet inte förpliktar till att ändra de uppgifter som antecknas i straffregistret och bötesregistret kan det å andra sidan vara motiverat att ändra uppgifterna för att underlätta det praktiska samarbetet. Man står i beråd att förnya straffregistrets datasytem i Finland, varför ändringarna av straffregistret kan genomföras till skäliga kostnader.

I 2 § 3 mom. i straffregisterlagen definieras allmänt vilka uppgifter som antecknas i straffregistret. I straffregistret antecknas personens namn, personbeteckning och medborgarskap, samt uppgifter om domstolarnas avgöranden, brott som tillräknats den dömda och straff som dömts ut, straff som avtjänats samt benådning.

Straffregisterförordningens 2 § innehåller en närmare förteckning över dessa uppgifter. Enligt paragrafen antecknas i straffregistret följande uppgifter: personens namn, personbeteckning och medborgarskap, domstolens namn och dagen för avgörandet, tillräknat brott, gärningstid och straff, straffrihet med stöd av 3 kap. 4 § 1 eller 2 mom. i strafflagen, bestämmande av gemensamt straff, avgörandets laga kraft, förordnande att villkorligt straff ska verkställas, förordnande att reststraff ska verkställas, avtjänande och förvandling av ungdomsstraff, utförande av samhällstjänst och förvandling av samhällstjänst till fängelse, frigivning från ett övervakningsstraff, oavtjänat reststraff, prøvotidens utgång vid villkorlig frihet och förvandling av ett övervakningsstraff till fängelse samt benådning.

Enligt 16 § i straffregisterförordningen har den som för registret rätt att från Befolkningsregistercentralen få uppgifter om en persons namn, boende i Finland, personbe-

teckning samt död. Till den del de obligatoriska uppgifterna enligt punkt 1 a i artikeln finns tillgängliga för Rättsregistercentralen antingen i straffregistret, i enlighet med 16 § i straffregisterförordningen hos Befolkningsregistercentralen eller något annat datasytem, ska uppgifterna i enlighet med artikeln översändas till den stat där personen är medborgare.

I 47 § i lagen om verkställighet av böter föreskrivs om de uppgifter som bötesregistret innehåller. Enligt paragrafen innehåller bötesregistret följande uppgifter för handhavandet av verkställighetsuppdrag: identifieringsuppgifter och kontaktinformation, inklusive personbeteckning, beträffande den person som är föremål för påföljden, påföljdens art och belopp, de verkställighetsåtgärder som har vidtagits samt tidpunkten för dem, de influtna beloppen, hinder för verkställigheten och övriga uppgifter som behövs för utförande av verkställighetsuppdrag.

I 48 § i lagen om verkställighet av böter föreskrivs om den registeransvariges rätt att få uppgifter. Enligt paragrafen har den registeransvarige för upprätthållande av bötesregistret och skötseln av lagenliga verkställighetsuppdrag rätt att ur det centrala befolkningsregistret få uppgifter som gäller en fysisk persons namn, personbeteckning, adress och död samt andra motsvarande uppgifter som behövs för verkställigheten och har samband med att personen i fråga ska kunna påträffas.

I propositionen har utgångspunkten varit att det för bötesregistrets del inte föreslås någon ändring i fråga om de uppgifter som antecknas i registret, eftersom det är fråga om ett register som i huvudsak betjänar verkställighet i Finland, och rambeslutet inte kan anses förutsätta att de uppgifter som antecknas i registret ändras. En ändring av de uppgifter som antecknas i registret skulle också orsaka betydande tilläggskostnader.

För straffregistrets del föreslås det däremot att de uppgifter som antecknas i registret ändras på följande sätt. En ändring av de uppgifter som antecknas i registret innebär att i ett straffregisterutdrag i fortsättningen syns också de nedan föreslagna nya uppgifterna oberoende av för vilket ändamål ett straffregisterutdrag har begärts.

Straffregistret

För straffregistrets del har Rättregistercentralen, när det gäller den **obligatoriska** uppgifterna *om den dömda personen* (i) för det första inte kännedom om den dömda persons födelseort (ort och stat), om den dömda är en utlänning som inte har en finsk personbeteckning. Fastän det i rambeslutet inte förutsätts att uppgifter om födelseort införs i det nationella straffregistret, är det enligt propositionen nödvändigt att så görs. Om en person inte har en personbeteckning, är det svårt att säkerställa hans eller henne identitet utan kunskap om födelseorten. Enligt propositionen är det motiverat att det till de uppgifter som antecknas i straffregistret läggs till uppgifter om födelseort såväl för finska medborgares som för utlänningars del. Att anteckna uppgifterna också för finska medborgares del underlättar det praktiska samarbetet. I fråga om uppgifterna om födelseort antecknas såväl födelsestat som –ort.

På motsvarande sätt är den obligatoriska uppgiften om kön inte tillgänglig utifrån personuppgifterna i fråga om andra än de personer som har en finsk personbeteckning. För att underlätta det praktiska samarbetet är det skäl att lägga till uppgiften om kön till de uppgifter som antecknas i straffregistret såväl för finska medborgares som för utlänningars del.

Fastän det inte förutsätts i rambeslutet, ska enligt propositionen de uppgifter som antecknas i straffregistret förtydligas så att det för de personers del som inte har en finsk personbeteckning i straffregistret antecknas födelsetid.

För att underlätta det praktiska samarbetet är det motiverat att i straffregistret antecknas en persons tidigare namn såväl för finska medborgares som för utlänningars del.

Enligt propositionen är det alltså motiverat att det i fortsättningen i straffregistret antecknas alla de obligatoriska uppgifter om en dömd person som avses i punkt 1 a (i) i artikel 1. Ett mera omfattande antecknande av uppgifter underlättar identifieringen av en person särskilt i situationer där den dömda inte har en finsk personbeteckning. I fråga om de dömda personer som har en finsk per-

sonbeteckning underlättar ett mera omfattande antecknande av uppgifter identifieringen av personer i en annan medlemsstat. Personbeteckning för identifiering av en person används inte i bred omfattning i de övriga medlemsstaterna, utan identifieringen grundar sig på andra uppgifter som har samband med personen. Att i en bredare omfattning anteckna uppgifter kan anses underlätta och effektivisera samarbetet enligt rambeslutet.

När det gäller *uppgifter om domens beskaffenhet* enligt punkt 1 a (ii) i artikeln antecknas det enligt 2 § i straffregisterförordningen i straffregistret en uppgift om avgörandets laga kraft, men inte en uppgift om det datum när domen vann laga kraft vilken hör till de obligatoriska uppgifterna som har samband med domens beskaffenhet enligt punkt 1 a i artikeln. Fastän det inte förutsätts i rambeslutet, är det enligt propositionen motiverat att det i straffregistret också antecknas en uppgift om det datum när domen vann laga kraft.

I fråga om de *uppgifter om det brott som domen gäller*, punkt 1 a (iii) i artikeln, antecknas enligt straffregisterlagen och –förordningen inte i straffregistret bestämmelserna i den tillämpliga lagen. Enligt propositionen ska det i fortsättningen antecknas en uppgift om bestämmelserna i den tillämpliga lagen. Det har dock ansetts motiverat att dessa uppgifter inte tas in i ett nationellt straffregisterutdrag. En anteckning om bestämmelserna i den tillämpliga lagen ökar i betydande grad de uppgifter som antecknas i straffregisterutdraget och det anses inte finnas ett behov för de finska myndigheternas verksamhet att anteckna dessa uppgifter i utdraget. Till denna del föreslås det i propositionen en ändring av 5 § 1 mom. i straffregisterlagen.

I uppgifterna om det brott som domen gäller (iii) ingår också brottets beteckning eller brottsrubricering. I straffregistret antecknas alltid det tillräknade brottet, dvs. brottsbeteckningen. Vid utbytet av uppgifter i enlighet med rambeslutet har brottsbeteckningen betydelse i situationer där det bland de koder enligt ECRIS-beslutet som används då brottsbeteckningen uppges inte finns motsvarande brottbeteckning. Till den andra medlemsstaten överförs då en allmänare brottskategori enligt ECRIS-beslutet. På motsva-

rande sätt kan det från en annan medlemsstat till Finland överföras en uppgift om en straffregisteranteckning där det endast har antecknats brottskategorin. I sådana situationer antecknas i det nationella straffregistret i stället för det tillräknade brottet en brottsrubricering. Det kan vara ändamålsenligt att i straffregistret också anteckna brottsrubriceringen samt brottsbeteckningen på den andra medlemsstatens språk.

Enligt propositionen är det alltså motiverat att det i fortsättningen i straffregistret antecknas alla de obligatoriska uppgifter om domens beskaffenhet (ii) och om det brott domen gäller som avses i punkt 1 a. Också ett antecknande av dessa uppgifter kan anses underlätta och effektivisera samarbetet enligt rambeslutet.

Av de uppgifter om domens innehåll enligt punkt 1 a (iv) i artikeln antecknas i straffregistret inte särskilt eventuella tilläggsuppgifter, utan i enlighet med 6 kap 10 § i strafflagen ingår i uppgifterna om straff i straffregistret böter som tilläggsuppföljd i samband med villkorligt fängelse, samhällstjänst eller övervakning. Enligt propositionen finns det inte ett behov av att ändra straffregistersystemet till denna del. Tilläggsuppföljderna enligt strafflagen meddelas den andra medlemsstaten som uppgifter om straff.

Som uppgifter som har samband med domens innehåll enligt punkt 1 a (iv) i artikeln nämns också säkerhetsåtgärder (*security measure*). Det är möjligt att betrakta ett skingringsförbud och kvarstad 3 kap. i tvångsmedelslagen som sådana åtgärder. Dessa antecknas inte i straffregistret, och det har i propositionen inte ansetts motiverat att ändra straffregistersystemet till denna del. Enligt 3 kap. 1 § i tvångsmedelslagen får egendom ställas under skingringsförbud, om det är fara att den som är skäligen misstänkt för brott eller den som med anledning av brott kan dömas att ersätta skada eller förverka ett penningbelopp till staten, undandra sig att betala böter ersättningar eller belopp som kan dömas förbrutet. Om ett skingringsförbud inte kan anses vara tillräckligt för att säkerställa betalningen av fordran, får egendom till ett motsvarande belopp beläggas med kvarstad. Enligt 4 § i kapitlet ska domstolen häva skingringsförbud eller kvarstad, när tillräck-

lig borgen eller pant ställs eller om det inte annars finns skäl att bibehålla förbudet eller kvarstaden. Enligt 6 § i kapitlet ska domstolen, när den avgör huvudsaken där skingringsförbud eller kvarstad har meddelats för att säkerställa betalningen, besluta huruvida skingringsförbudet eller kvarstaden ska bestå tills böterna, ersättningen eller det belopp som har dömts förbrutet har betalats, tills utmätning har verkställts eller tills annat förordnas i saken. Tvångsmedelslagens nämnda bestämmelser har reviderats genom lag 806/2011. Den mest betydande förändringen är att som säkringsåtgärd i fortsättning föreskrivs endast kvarstad.

Skingringsförbudets och kvarstadens centrala betydelse ligger i straffprocessens inledningsskede. Deras betydelse upphör, när det penningbelopp betalas som skingringsförbudet och kvarstaden har utgjort säkerhet för. Efter det har en uppgift om skingringsförbud och kvarstad inte längre betydelse för en annan medlemsstat. Med stöd av rambeslutet meddelas en annan medlemsstat endast om lagakraftvunna domar. Betydelsen av uppgiften om skingringsförbud och kvarstad kan betraktas vara förhållandevis kortvarig jämförd med att uppgifterna om egentliga domar lagras i bötesregistret i tre år och i straffregistret minst fem år. Dessutom används i Finland skingringsförbud och kvarstad i regel för att trygga privatpersoners eller företags skadeståndsfordringar, och dess betydelse är inte central i den egentliga straffprocessen. I flera medlemsstater behandlas målsägandenas ersättningsanspråk inte som en del av straffprocessen. Uppgifterna om skingringsförbud och kvarstad kan inte betraktas ha en sådan betydelse för en annan medlemsstat att de kan jämföras med de uppgifter som antecknas i straffregistret eller bötesregistret. Därför och eftersom uppgifterna om skingringsförbud och kvarstad inte ingår i straffregistret eller i bötesregistret, har det i propositionen inte ansetts motiverat att det till en annan medlemsstat överförs uppgifter om skingringsförbud och kvarstad. Uppgifter om skingringsförbud och kvarstad har inte heller betydelse vid tillämpningen av rambeslut 2008/675/RIF om beaktande av fällande domar avkunnade i

medlemsstaterna vid ett nytt brottmålsförfarande.

Också ett besöksförbud enligt lagen om besöksförbud (898/1998) kan i vissa situationer betraktas ha karaktären av en säkerhetsåtgärd. Till sin rättsliga karaktär har ett besöksförbud dock jämförts också med tvångsmedel och näringsförbud. Som motivering kan dock anses att det betraktas som en egen särskild typ av ärende. Vid tillämpningen av rambeslutet vore av betydelse de besöksförbud som har meddelats i samband med en straffdom. Merparten av besöksförbuden meddelas dock i en egen särskild process. Besöksförbud antecknas inte i straffregistret, och det har i propositionen inte ansetts motiverat att ändra systemet. Enligt propositionen anses alltså besöksförbud inte som en sådan säkerhetsåtgärd som avses i punkt 1 a i artikeln och uppgifter om förbuden översänds inte till en annan medlemsstat.

Inte heller förverkandepåföljder anses som sådana obligatoriska uppgifter som avses i punkt 1 a i artikeln. I Finland antecknas uppgifter om förverkandepåföljder inte i straffregistret, och det har i propositionen inte ansetts motiverat att ändra systemet. Förverkandepåföljderna registreras i bötesregistret, men endast för verkställighet. Uppgifterna lämnas inte till andra myndigheter i bötesregisterutdragen. Det att förverkandepåföljder har registrerats i bötesregistret, uppställer enligt rambeslutet inte en skyldighet att lämna ut uppgifterna till en annan medlemsstat, eftersom de inte utgör domar som avses i artikel 2.a i rambeslutet. Inte heller i artikeln punkt 1 som innehåller en förteckning över de uppgifter som ska överföras till en annan medlemsstat nämns särskilt förverkandepåföljder. De kan inte heller betraktas som sådana tilläggsåtgärder som nämns i punkt 1 i artikeln och inte heller som säkerhetsåtgärder. Förverkandepåföljder nämns dock i ECRIS-beslutets bilaga B i tabellen över påföljds- och åtgärds-kategorier. På det formulär som är avsett för översändande av uppgifter finns dock inte någon möjlighet att uppgifter om innehållet i en förverkandepåföljd. Endast uppgiften om att en förverkandepåföljd har dömts ut saknar betydelse för en annan medlemsstat. Uppgifter om förverkandepåföljder har inte heller bety-

delse vid tillämpningen av rambeslut 2008/675/RIF om beaktande av fällande domar avkunnade i medlemsstaterna vid ett nytt brottmålsförfarande. Dessutom har det getts ett särskilt rambeslut om verkställighet av förverkandepåföljder som har meddelats i en annan medlemsstat (rådets rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande).

I punkt 1 a (iv) i artikeln nämns som uppgifter som har samband med domens innehåll nämns också påföljande beslut som ändrar verkställigheten av påföljden. Som sådana kan anses sådana uppgifter som enligt 2 § 1 mom. 7—13 punkten i straffregisterförordningen antecknas i straffregistret om förordnande av att villkorligt straff ska verkställas, förordnande att reststraffa ska verkställas, förordnande till tvångsinrättning, frigivning från straffanstalt och prøvotidens utgång vid villkorlig frihet, utförande av samhällstjänst och förvandling av samhällstjänst till fängelse samt benådning. I alla nämnda punkter har inte beaktats lagstiftningsförändringar som har samband med dem, varför de kräver en ändring.

Enligt propositionen är det alltså motiverat att det i fortsättningen i straffregistret av de obligatoriska uppgifterna om domens innehåll enligt punkt 1 a (iv) i artikeln i enlighet med gällande reglering antecknas påföljden och påföljande beslut som ändrar verkställigheten av påföljden. Det har inte ansetts motiverat att det särskilt i straffregistret antecknas särskilt klassificerat eventuella tilläggsåtgärder eller säkerhetsåtgärder.

Av de **fakultativa** uppgifterna enligt punkt 1 b i artikeln har domens ärendenummer i propositionen ansetts som en sådan uppgift att den i fortsättningen ska antecknas i straffregistret. Uppgiften är nyttig, när en annan medlemsstat eventuellt begär kompletterande uppgifter om en dom som har antecknats i straffregistret. I propositionen har det inte ansetts nödvändigt att i det nationella straffregistret tas in övriga fakultativa uppgifter som avses i punkt 1 b såsom namnen på föräldrarna, platsen för brottet och diskvalifikation till följd av brottet (*disqualifications arising from the convictions*). Med diskvalifikation kan avses bl.a. näringsförbud en-

ligt lagen om näringsförbud (1059/1985), djurhållningsförbud enligt 17 kap. 23 § i strafflagen, jaktförbud enligt 48 a kap. 6 § i strafflagen och körförbud enligt 75 § 1 mom. i vägtrafiklagen (267/1981). Eftersom nämnda diskvalifikationer i Finland inte antecknas i straffregistret, finns det inte någon skyldighet att översända dem till en annan medlemsstat.

Av den **ytterligare information** som avses i punkt 1 c i artikeln antecknas i straffregistret den dömdes personbeteckning. I propositionen har det inte ansetts motiverat att i det nationella straffregistret tas in övrig ytterligare information som avses i punkt 1 c såsom typen av och numret på den dömda personens ID-handling, fingeravtryck och/eller pseudonym.

Enligt propositionen antecknas alltså i straffregistret förutom de nuvarande uppgifterna om födelseort, kön, födelsetid, om personen inte har en personbeteckning, tidigare namn, datum då avgörandet vann laga kraft, tillämpliga lagbestämmelser, brottsrubricering och nummer för avgörandet. Enligt propositionen läggs uppgifterna om födelseort, kön, födelsetid, tidigare namn och brottsrubricering till genom att innehållet i 2 § 3 mom. i straffregisterlagen ändras så att det motsvarar innehållet i 2 § 1 i straffregisterförordningen. Innehållet i 2 § i mom. i straffregisterförordningen lyfts på detta sätt upp på lagnivå och nämnda 1 mom. måste upphävas. Till 2 § i straffregisterlagen fogas även ett nytt 4 mom. som innehåller bestämmelserna om juridiska personer i de nuvarande 2 § 3 mom. i straffregisterlagen och 2 § 2 mom. i straffregisterförordningen.

Så som det ovan har konstaterats syns de ändrade uppgifterna i straffregisterutdragen oberoende av för vilket ändamål utdragen har begärts. Undantag utgörs av en anteckning om de lagbestämmelser som har tillämpats som i enlighet med vad ovan anförts enligt den föreslagna ändrade 5 § i straffregisterlagen inte antecknas i straffregisterutdraget.

Fastän det föreslås att de ovannämnda uppgifterna läggs till de uppgifter som ingår i straffregistret, överensstämmer uppgifterna i det finska straffregistret inte med uppgifterna enligt punkt 1 i artikeln. Av uppgifterna enligt punkt 1 innehåller straffregistret inte

uppgifter om säkerhetsåtgärder, namnet på föräldrarna, platsen för brottet, diskvalifikationer, typen av och numret på ID-handling, fingeravtryck och inte heller pseudonym och/eller alias. Inte heller uppgifter om eventuella tilläggsåtgärder är särskilt klassificerade i straffregistret.

Å andra sidan ingår i straffregistret förutom de uppgifter som ingår i punkterna 1 a—c i artikeln också enligt den i propositionen föreslagna 2 § 3 mom. 4 punkten i straffregisterlagen en uppgift om strafflöshet med stöd av 3 kap. 4 § 1 eller 2 mom. i strafflagen och enligt 5 punkten en uppgift om bestämmande av gemensamt straff. Uppgifterna i fråga kan betraktas som sådana uppgifter om domens beskaffenhet som avses i punkt 1 a (iv) i artikeln, fastän dessa uppgifter inte särskilt har nämnts i artikelns led. Uppgifterna kan översändas till en annan medlemsstat också med stöd av andra ledet i punkt 1 i artikeln. Också enligt det andra stycket i punkt 1 i artikel 4 i ECRIS-beslutet kan medlemsstaterna ge information om förekomsten av partiell eller fullständig befrielse från straffrättsligt ansvar. Enligt propositionen är det motiverat att de uppgifter som ingår i den föreslagna 2 § 3 mom. 4 och 5 punkten i straffregisterförordningen överförs till en annan medlemsstat.

Fastän det i enlighet med vad som ovan har föreslagits i propositionen föreslås en ändring av de uppgifter som antecknas i straffregistret, är den centrala betydelsen för punkt 1 i artikeln i samarbetet enligt rambeslutet att i den preciseras vilka uppgifter som enligt artikel 4.2 och 4.3 översänds till en annan medlemsstat.

Med stöd av vad som ovan anförts föreslås det i propositionen att alla de uppgifter som har antecknats i straffregistret meddelas en annan medlemsstat. De uppgifter som har uppräknats i straffregisterlagens 2 § 3 mom. 1—3 punkten och 6 punkten som föreslås bli ändrade är samtliga sådana uppgifter i enlighet med punkterna 1 a—c i artikeln som man är skyldig att överföra till en annan medlemsstat. Så som det ovan har konstaterats, betraktas uppgifterna enligt 2 § 3 mom. 7—13 punkten i straffförordningen som sådana uppgifter i enlighet med punkterna 1 a—c i artikeln om påföljande beslut som ändrar

verkställigheten av påföljden som man också är skyldig att överföra. På samma sätt betraktas i enlighet med vad som ovan nämnts uppgifterna enligt 2 § 3 mom. 4 och 5 punkten som sådana uppgifter som det är motiverat att överföra till en annan medlemsstat.

Eftersom det föreslås en ändring av de uppgifter som antecknas i straffregistret på ovan angivet sätt ska samtliga uppgifter som för straffregistrets del meddelas en annan medlemsstat ingå i straffregistret. Till de uppgifter som ska meddelas hör alltså inte uppgifter som i övrigt är tillgängliga för Rättsregistercentralen.

De uppgifter som ska meddelas avviker från de uppgifter som räknas upp i punkt 1 i artikeln på det sättet att uppgifter om tilläggsåtgärder enligt punkt 1 a inte översänds särskilt utan som en del av uppgifterna om straff. Dessutom översänds i enlighet med vad som ovan anförts inte till en annan medlemsstat uppgifter om säkringsåtgärder. Av uppgifterna enligt punkterna 1 a och c i artikeln har Rättsregistercentralen inte tillgång till typen av och numret på ID-handling, fingeravtryck och inte heller pseudonym och/eller alias. Av uppgifterna enligt punkt 1 b i artikeln är i straffregistret inte antecknade uppgifter om namnet på föräldrarna, platsen för brottet och diskvalifikationer. För dessa uppgifters del är Rättsregistercentralen inte skyldig att meddela en annan medlemsstat uppgifterna, och enligt propositionen överförs de inte heller till en annan medlemsstat.

Enligt propositionen innehåller 3 § i EU-straffregisterlagen en bestämmelse där det i enlighet med vad som det ovan har redogjorts för definieras de uppgifter som lämnas ut till en annan medlemsstat. I den nämnda 3 § 2 mom. 1 punkten bestäms att Rättsregistercentralen till en annan medlemsstat får lämna ut uppgifter som har antecknats i straffregistret och nämns i 2 § 3 mom. i straffregisterlagen.

Så som det ovan i motiveringen till artikel 4 har konstaterats föreslås det dessutom i propositionen för straffregistrets del att det i 8 § i straffregisterlagen tas in en hänvisningsbestämmelse enligt vilken uppgifter ur straffregistret lämnas ut till en annan medlemsstat i enlighet med 5 § i EU-straffregisterlagen.

Bötesregistret

Så som det ovan har konstaterats, föreslås det inte i propositionen en ändring av de uppgifter som ska antecknas i bötesregistret. Enligt 51 § i lagen om verkställighet av böter innehåller ett bötesregisterutdrag alla de uppgifter som den som begärt uppgifterna har rätt att få. Vanligtvis antecknas i ett bötesregisterutdrag i fråga om böter som har dömts ut av domstol den dömda personens namn, personbeteckning eller födelseid, medborgarskap, den dag domen meddelades, domstolens namn, avgörandets laga kraft, gärningsdag, det tillräknade brottet, huruvida det är fråga om böter som har bestämts som dagsböter, ordningsbot eller disciplinbot, dagsböternas antal och penningbelopp, ärendets nummer samt indrivningsnummer.

För bötesregistrets del antecknas inte i bötesregistret av de **obligatoriska** uppgifterna om *den dömda personen* enligt punkt 1 a (i) i artikeln inte födelseorten, kön och eventuella tidigare namn. Dessa uppgifter är dock tillgängliga för Rättsregistercentralen, om de har antecknats i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystems register över avgöranden och meddelanden om avgöranden.

När det gäller *uppgifter om domens beskaffenhet* enligt punkt 1 a (ii) i artikeln antecknas i bötesregistret en uppgift om huruvida ett avgörande har vunnit laga kraft, men inte en uppgift om det datum när domen vann laga kraft vilken hör till de obligatoriska uppgifterna som har samband med domens beskaffenhet enligt punkt 1 a i artikeln. Denna uppgift är dock tillgänglig för Rättsregistercentralen.

I fråga om *uppgifter om det brott som domen gäller*, punkt 1 a (iii) i artikeln, antecknas inte i ett bötesregisterutdrag tillämpliga lagbestämmelser, men nämnda uppgifter finns i bötesregistrets datasystem.

I uppgifterna om det brott som domen gäller (iii) ingår också brottets beteckning eller brottsrubricering. Så som det ovan har konstaterats har vid utbytet av uppgifter i enlighet med rambeslutet har brottsrubriceringen betydelse i situationer där det bland de koder enligt ECRIS-beslutet som används då

brottsbeteckningen uppges inte finns motsvarande brottsrubricering. Till den andra medlemsstaten överförs då en allmänare brottskategori enligt ECRIS-beslutet. Eftersom det enligt propositionen i bötesregistret inte antecknas uppgifter om bötesstraff som dömts ut i en annan medlemsstat, ska i bötesregistret inte heller antecknas uppgifter om den brottsrubricering som en annan medlemsstat har meddelat.

Av de uppgifter om domens innehåll enligt punkt 1 a (iv) i artikeln antecknas i bötesregistret inte tilläggsåtgärder eller säkringsåtgärder. Det är en skild sak att uppgifterna om förverkandepåföljder ingår i bötesregistret som en särskild grupp ärenden. Enligt 47 § om bötesregistrets innehåll i lagen om verkställighet av böter antecknas i bötesregistret hinder för verkställigheten och övriga uppgifter som behövs för utförande av verkställighetsuppdrag. Sådana beslut i enlighet med rambeslutet som ändrar verkställigheten av påföljden är sådana uppgifter De kan gälla t.ex. benådning eller förvandlingsstraff för böter.

Fakultativa uppgifter enligt punkt 1 b i artikeln antecknas inte i bötesregistret, varför det inte finns en skyldighet att överföra dessa till en annan medlemsstat. I propositionen har det dock ansetts motiverat att numret för avgörandet översänds till en annan medlemsstat. Ytterligare information enligt punkt 1 c i artikeln antecknas inte heller i bötesregistret med undantag för den dömda personens personbeteckning.

Så som det ovan har konstaterat för straffregistrets del, är den centrala betydelsen för punkt 1 i artikeln i samarbetet enligt rambeslutet att den preciserar vilka uppgifter som enligt artikel 4.2 och 4.3 översänds till en annan medlemsstat.

När Finland är dömande medlemsstaten, översänder enligt propositionen för bötesregistrets del Rättsregistercentralen till den medlemsstat där personen är medborgare de i punkt 1 i artikeln avsedda uppgifterna som enligt 48 § i lagen om verkställighet av böter finns tillgängliga i det centrala befolkningsregistret eller något annat datasystem Dessa uppgifter är för det första obligatoriska uppgifter enligt punkt 1 a i artikeln med det undantaget att i bötesregistret inte finns nå-

gon uppgift om födelseorten (ort och stat), kön, eventuella tidigare namn, datum när domen vann laga kraft, tillämpliga rättsliga bestämmelser, kompletterande påföljder och säkerhetsåtgärder. Av dessa uppgifter är dock uppgifterna om kön, eventuella tidigare namn, datum när domen vann laga kraft och uppgifter om lagbestämmelser som tillämpats i regel tillgängliga i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem register över avgöranden och meddelanden om avgöranden. Man får en uppgift om det datum när domen vann laga kraft, om domstolen gör en anteckning om detta i registret över avgöranden Om uppgifterna är tillgängliga för Rättsregistercentralen överförs också dessa uppgifter till en annan medlemsstat.

Av de fakultativa uppgifterna enligt punkt 1 b i artikeln översänds numret för avgörandet och av den ytterligare informationen enligt punkt 1 c den dömda personens personbeteckning. Uppgiften om numret för avgörandet finns tillgänglig i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem register över avgöranden och meddelanden om avgöranden. Enligt andra stycket i punkt 1 i artikeln får Rättsregistercentralen överföra också andra uppgifter om straffdomar, om de har förts in i bötesregistret. Eftersom bötesregistret i regel är ett register som betjänar verkställigheten, innehåller det också uppgifter som har samband med verkställigheten, såsom uppgifter om utförda verkställighetsåtgärder och influtna penningbelopp. I propositionen har det ansetts att det inte finns ett behov av att översända sådana uppgifter till andra medlemsstater. Sådana uppgifter som har samband med verkställigheten antecknas i regel inte heller i ett bötesregisterutdrag som tillhandahålls andra myndigheter.

Enligt propositionen innehåller 3 § i EU-straffregisterlagen en bestämmelse där det i enlighet med vad som det ovan har redogjorts för definieras de uppgifter som lämnas ut till en annan medlemsstat. Eftersom 47 § i lagen om verkställighet av böter endast innehåller en allmän bestämmelse om vilka uppgifter som antecknas i bötesregistret och det inte heller har ansetts motiverat att det till en annan medlemsstat lämnas ut alla uppgifter som antecknats om bl.a. verkställighet, definieras enligt propositionen för bötesregistrets

del i 3 § 2 mom. 2 punkten i EU-straffregisterlagen i detalj de uppgifter som lämnas ut till en annan medlemsstat.

Uppgifterna överförs till straffregistret och bötesregistret i huvudsak från domslutssystemet som är en del av det register över avgöranden och meddelanden om avgöranden som avses i lagen om justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem (372/2010), nedan *justitieinformationssystemlagen*. Enligt 2 a § i straffregisterlagen ska domstolen göra anmälan om sina avgöranden som ska antecknas i straffregistret genom att registrera dem i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem. För bötesregistrets del ingår motsvarande bestämmelse i 4 § i lagen om verkställighet av böter. Domstolens anmälan ska innehålla samtliga nödvändiga uppgifter med hänsyn till straffregistret och bötesregistret. Enligt 10 § i justitieinformationssystemlagen får som en persons basinformation registreras personens namn och personbeteckning eller, om personbeteckningen inte är känd, födelse- och födelseort, adress och telefonnummer eller andra kontaktuppgifter samt övriga uppgifter som behövs med tanke på informationssystemets syfte.

Den utökning av de uppgifter som ska antecknas i straffregistret som föreslås i propositionen kommer att kräva att som basuppgifter enligt 10 § i justitieinformationssystemlagen vid sidan av de basuppgifter som räknas upp i 10 § dessutom registreras medborgarskap, kön och tidigare namn. Också för bötesregistrets del är det viktigt att dessa uppgifter antecknas i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden. I fråga om de som har en finsk personbeteckning kan uppgifterna fås direkt från befolkningsregisteruppgifterna. Dessa uppgifter kan anses som sådana uppgifter som behövs med tanke på informationssystemets syfte, och att foga dessa till basuppgifterna kräver alltså inte en ändring av 10 § i justitieinformationssystemlagen. Uppgifter om medborgarskap och kön registreras redan som basuppgifter i det nuvarande systemet. Rättsregistercentralen kan som registeransvarig för justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem genom anvisningar sörja för att domstolarna re-

gistrerar tillräckliga uppgifter med hänsyn till straffregistret i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem. Dessutom ska Rättsregistercentralen se till att själva informationssystemet skapas vara sådant att det påminner om att de nödvändiga uppgifterna registreras i systemet.

ECRIS-beslutet

Också ECRIS-beslutet innehåller bestämmelser om översändande av uppgifter. I artikel 4 i ECRIS-beslutet förutsätts det att det vid översändandet av uppgifter om ett brott beteckning eller rättsliga klassificering, och om tillämplig lagbestämmelse, straffet, kompletterande påföljder och säkerhetsåtgärder och efterföljande beslut som påverkar verkställigheten av domen ska hänvisas till koderna i bilagorna A och B till ECRIS-beslutet. I bilaga A till ECRIS-beslutet finns det en allmän tabell över brottskategorier. Koderna enligt tabellerna motsvarar varje brottsbeteckning som avses vid överföringen av uppgifter. Om ett brott inte motsvarar någon särskild underkategori, används den allmänna koden i motsvarande eller mest närliggande närmaste brottskategori (öppen kategori). Om en sådan kategori inte finns, används koden andra brott. I bilaga B till ECRIS-beslutet finns det igen en gemensam tabell över påföljds- och åtgärds-kategorier. Om en påföljd eller åtgärd inte motsvarar någon specifik underkategori, ska den allmänna koden i den relevanta eller mest närliggande närmaste brottskategorin användas (öppen kategori). Om en sådan kategori inte finns, används koden andra påföljder och åtgärder. Också till denna del tillämpas ECRIS-beslutet direkt på sådana uppgifter som översänds från såväl straffregistret som bötesregistret, och det föreslås i propositionen inte särskilda bestämmelser om användning av koder i den nationella lagen.

Tabellen i bilaga B till ECRIS-beslutet innehåller koder för väldigt många slags påföljder och åtgärder som betraktas höra till rambeslutets tillämpningsområde i de olika medlemsstaterna. I Finland överförs uppgifterna om de påföljder och åtgärder som ingår

i tabellen till en annan medlemsstat i den utsträckning som det förutsätts i rambeslutet. Till exempel beslut om förverkanden ingår i tabellen i bilaga B, varför det finns en särskild kod för att överföra uppgifterna om dem. Nämnda tabell innehåller också koder för besöksförbud, körförbud, jaktförbud och djurhållningsförbud, men dessa ska inte användas, eftersom rambeslutet för Finland del inte förpliktar att överföra uppgifterna i fråga till en annan medlemsstat.

ECRIS-beslutet innehåller dessutom vissa kompletterande bestämmelser om överföring av uppgifter till en annan medlemsstat. Enligt andra stycket i artikel 4.1 i ECRIS-beslutet kan medlemsstaterna också ge information om graden av fullbordande av och deltagande i brottet och, i tillämpliga fall, förekomsten av fullständig eller partiell befrielse från straffansvar eller återfall i brottslighet. Tabellen över brottskategorier som ingår i bilaga A till ECRIS-beslutet innehåller koder för dessa uppgifter. Nämnda uppgifter framgår av straffregistret eller bötesregistret antingen av brottsbenämningen eller av de tillämpade bestämmelserna. Att överföra dessa uppgifter till en annan medlemsstat innebär inte en utökning av de uppgifter som överförs, utan det är fråga om att genom koder individualisera de uppgifter som ska överföras. Nämnda kodade uppgifter överförs till en annan medlemsstat, om uppgifterna också i övrigt ingår i de uppgifter som ska överföras.

Dessutom ska medlemsstaterna enligt andra stycket i artikel 4.2 i ECRIS-beslutet i tillämpliga fall tillhandahålla tillgängliga uppgifter om typen av och/eller villkoren för verkställighet av påföljd eller åtgärd i enlighet med parametrarna i bilaga B. Också på detta sätt kodade uppgifter överförs till en annan medlemsstat, om uppgifterna också i övrigt ingår i de uppgifter som ska överföras.

ECRIS-beslutet innehåller en kod också för en uppgift om en annan dom än en brottmålsdom. Enligt ECRIS-beslutet införs en sådan dom endast i fall där den medlemsstat i vilken den berörda personen är medborgare frivilligt lämnar en uppgift om en sådan dom då den svarar på en ansökan på en ansökan om domar i brottmål.

Lagringsregistret

Punkt 2 i artikeln kompletteras av den skyldighet att lagra uppgifter som i artikel 5 har fastställts för centralmyndigheten i den stat där personen är medborgare. Enligt punkten ska centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare lagra alla uppgifter i punkterna 1 a och 1 b och som den har tagit emot i enlighet med artikel 5.1 för vidarebefordran i enlighet med artikel 7. I samma syfte får den lagra information av den typ som förtecknats i led c i första stycket och i andra stycket i punkt 1. Den stat där personen är medborgare är alltså skyldig att lagra de obligatoriska och fakultativa uppgifterna, men lagringen av den ytterligare informationen och de andra uppgifterna är beroende av prövning.

Enligt propositionen är det motiverat att man i Finland i det föreslagna lagringsregistret lagrar alla de obligatoriska och fakultativa uppgifter och den ytterligare information som avses i punkterna 1 a—c i artikeln och som en annan medlemsstat har översänt. Fastän en del av dessa uppgifter är sådana som inte hör till dem som ska antecknas i straffregistret, har det ansetts motiverat att lagra dem, eftersom uppgifterna kan vara av central betydelse för myndigheterna i en annan medlemsstat. T.ex. är det för myndigheterna i Förenade konungadömet av betydelse att få uppgifter om fingeravtryck för att identifiera en person. Syftet med lagringsregistret är uttryckligen att lagra uppgifter för att kunna översända dem till en annan medlemsstat. Enligt andra stycket i punkt 1 i artikel 1 får centralmyndigheten dessutom överföra andra uppgifter än sådana som avses i punkterna a—c i artikeln och som har införts i straffregistret. Enligt propositionen lagras av dessa uppgifter de som enligt 2 § 2 mom. i straffregisterlagen får antecknas i straffregistret.

Enligt propositionen fastslås de uppgifter som lagras i lagringsregistret i 9 § i EU-straffregisterlagen. Till de uppgifter som lagras hör också koderna i enlighet med artikel 4 i ECRIS-beslutet. Dessa kan inte innebära en utvidgning av de uppgifter som ska lagras, utan det är fråga om att med en kod individualisera en uppgift som ska lagras.

Sättet för att överföra uppgifter

Enligt punkt 3 i artikeln ska intill dess att tidsfristen i punkt 7 löper ut centralmyndigheterna i medlemsstaterna som inte har fullföljt den anmälan som avses i artikel 6, överföra alla uppgifter i enlighet med artikel 4, ansökningar i enlighet med artikel 6, svar i enlighet med artikel 7 och andra relevanta uppgifter på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning och på villkor som möjliggör för centralmyndigheten i den mottagande medlemsstaten att fastställa uppgifternas äkthet. Det nämnda förfarandet gäller alltså en situation där en medlemsstat tillsvidare inte överför uppgifter elektroniskt i standardiserat format.

I punkt 3 i artikeln konstateras det dessutom att när den tidpunkt som anges i punkt 7 i artikeln löper ut, ska medlemsstaternas centralmyndigheter på elektronisk väg överföra sådana uppgifter i ett standardiserat format.

Enligt punkt 4 i artikeln ska rådet fastställa det format som avses i punkt 3 och andra sätt att organisera och underlätta utbytet av uppgifter om domar mellan medlemsstaternas centralmyndigheter av rådet i enlighet med de tillämpliga förfarandena i fördraget om Europeiska unionen senast den 27 april 2012.

I sådana andra sådana sätt ingår att definiera alla sätt som kan underlätta förståelsen av de överförda uppgifterna och automatisk översättning av dessa (led a), att definiera på vilket sätt uppgifterna kan utbytas elektroniskt, särskilt i fråga om vilka tekniska specifikationer som ska tillämpas och, i förekommande fall, tillämpliga utbytesförfaranden (led b), eventuella ändringar i formuläret i bilagan (led c).

Om överföringsmetoderna i punkterna 3 och 4 inte är tillgängliga ska enligt punkt 5 i artikeln första stycket i punkt 3 vara tillämpligt så länge detta förhållande råder. Enligt stycket i fråga ska uppgifterna alltså överföras på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning och på villkor som möjliggör för centralmyndigheten i den mottagande medlemsstaten att fastställa uppgifternas äkthet.

Enligt punkt 6 i artikeln ska varje medlemsstat vidta nödvändiga tekniska åtgärder som avses för att kunna använda det standar-

diserade formatet och elektroniskt överföra uppgifter till övriga medlemsstater. Den ska till rådet anmäla det datum från vilket den kan börja genomföra överföringarna.

Enligt punkt 7 i artikeln ska medlemsstaterna genomföra de tekniska åtgärder som avses i punkt 6 inom tre år från och med antagandet av det standardiserade formatet och de olika sätt som krävs för möjliggöra ett elektroniskt utbyte av uppgifter om domar.

I 7, 16, 17 och 21 § i den föreslagna EU-straffregisterlagen har det beaktats att uppgifterna översänds eller huvudsakligen översänds i elektronisk form.

Artikel 12. Förhållande till andra rättsliga instrument. I artikeln definieras rambeslutets förhållande till andra rättsliga instrument. Enligt punkt 1 i artikeln innebär i förbindelserna mellan medlemsstaterna detta rambeslut en komplettering av bestämmelserna i artikel 13 i den europeiska rättshjälpkonventionen, dess tilläggsprotokoll av den 17 mars 1978 och den 8 november 2001 och konventionen från år 2000 och dess protokoll av den 16 oktober 2001.

Rambeslutet upphäver inte förfarandet enligt artikel 13 i den europeiska rättshjälpkonventionen utan kompletterar det. Så som det ovan har konstaterats föreslås det dock i propositionen att i Finland Rättsregistercentralen alltid under de förutsättningar som föreskrivs i 14 § i den föreslagna EU-straffregisterlagen svarar på en ansökan om straffregisteruppgifter. Detta innebär att när Finland är den anmodade medlemsstaten, tillämpar landet i regel inte längre förfarandet enligt artikel 13 i den europeiska rättshjälpkonventionen.

Enligt punkt 2 i artikeln ska medlemsstaterna för tillämpningen av rambeslutet avstå från att sinsemellan göra reservationer med hänvisning till artikel 13 i den europeiska rättshjälpkonventionen. Finland har inte gjort någon reservation med hänvisning till nämnda artikel.

Enligt punkt 3 i artikeln ersätter rambeslutet bestämmelserna i artikel 22 i den europeiska rättshjälpkonventionen kompletterad genom artikel 4 i tilläggsprotokollet av den 17 mars 1978 till konventionen. Rambeslutet ersätter bestämmelserna i artikel 22 i förbindelserna mellan de medlemsstater som har

vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att följa rambeslutet med verkan från och med den 27 april 2012. Detta påverkar dock inte tillämpningen av bestämmelserna i fråga i förbindelserna mellan medlemsstaterna och tredjeländer.

Så som det ovan har konstaterats tillämpas inte längre förfarandet enligt artikel 22 i den europeiska rättshjälskonventionen mellan medlemsstaterna, utan förfarandet enligt rambeslutet vore självständigt. Förfarandet enligt artikel 22 i den europeiska rättshjälskonventionen tillämpas dock enligt nuvarande praxis i förhållande till de avtalsslutande stater som inte är medlemsstater.

Enligt punkt 4 upphävs beslut 2005/876/RIF om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret. Rambeslutet innehåller bestämmelser som till alla delar ersätter bestämmelserna i beslutet, och det är inte nödvändigt att i fortsättningen tillämpa beslutet.

Enligt punkt 5 i artikeln påverkar rambeslutet inte tillämpningen av mer förmånliga bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan medlemsstaterna.

Till denna del är det för Finlands del centralt att det mellan de nordiska länderna tillämpas förordningen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid förande av straffregister. Enligt 1 § i förordningen antecknas i det finska straffregistret de uppgifter som de straffregisterförande myndigheterna i Danmark, Island, Norge eller Sverige meddelar om straff som finska medborgare eller utlänningar som stadigvarande bor i Finland dömts till och som motsvarar de påföljder som i Finland ska antecknas i straffregistret. På motsvarande sätt ska enligt 5 § i förordningen Rättsregistercentralen meddela den registerförande myndigheten i Danmark, Island, Norge eller Sverige de uppgifter som antecknats i straffregistret om påföljder som medborgare i landet i fråga eller utlänningar som stadigvarande bor i landet i fråga dömts till, samt om verkställigheten av dessa påföljder. Enligt 6 § i förordningen ska en dansk, isländsk, norsk eller svensk domstol eller åklagarmyndighet på begäran för ärende som är anhängigt ges utdrag ur det finska straffregistret.

Förfarandet i enlighet med förordningen förblir i kraft åtminstone i förhållande till

Norge och Island, vilka inte är medlemsstater. I förhållande till Sverige och Danmark kan det anses att förfarandet förblir i kraft till den del det är fördelaktigare än förfarandet enligt rambeslutet. Förfarandet kan betraktas som mera omfattande till den del det berör också stadigvarande bosatta och inte endast egna medborgare. Förfarandet kan däremot anses som snävare särskilt för att i det inte ingår ett elektroniskt utbyte av uppgifter mellan staterna. Dessutom lagras vid förfarandet uppgifter endast om de är sådana som antecknas i det nationella straffregistret. Enligt rambeslutet ska uppgifter lagras mera omfattande för att kunna vidarebefordras till en annan medlemsstat.

I Finland känner man i detta skede inte till hur Sverige och Danmark till denna del kommer att förfara. Man torde kunna utgå ifrån att i förhållande till Sverige och Danmark förfarandet enligt förordningen förblir i kraft till den del det gäller de stadigvarande invånarna, men att förfarandena enligt rambeslutet till övriga delar tillämpas.

Enligt propositionen tas det i 4 § i EU-straffregisterlagen in en bestämmelse om lagens förhållande till regleringen om de nordiska länderna.

Artikel 13. Genomförande. Enligt punkt 1 i artikeln ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut senast den 27 april 2012.

Enligt punkt 2 i artikeln ska medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna till enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning.

Enligt punkt 3 i artikeln ska kommissionen på grundval av denna information senast den 27 april 2015 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta rambeslut tillsammans med lagstiftningsförslag, om så är nödvändigt.

Artikel 14. Ikraftträdande. Enligt artikeln träder rambeslutet i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i officiella tidningen.

2 Lagförslag

2.1 Lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. Paragrafen innehåller en bestämmelse om tillämpningsområdet för EU-straffregisterlagen.

Enligt *1 mom.* i paragrafen innehåller EU-straffregisterlagen bestämmelser om överföring av uppgifter ur straffregistret och bötesregistret till den medlemsstat där den medlemsstat där den dömda personen är medborgare (*den medlemsstat där personen är medborgare*). I lagen föreskrivs också om lagring i Finland av sådana registeruppgifter om finska medborgare som har överförts till Finland.

Dessutom föreskrivs det enligt *2 mom.* i EU-straffregisterlagen om utlämnande av sådana uppgifter som avses i *1 mom.* och som behövs för straffrättsliga förfaranden eller för att uppfylla en enskild persons begäran om att få uppgifter beträffande sig själv. På motsvarande sätt föreskrivs det i lagen också om att framställa en begäran om sådana uppgifter.

I *3 mom.* i paragrafen konstateras det att för de funktioner som avses i *1* och *2 mom.* svarar av Rättsregistercentralen som den centralmyndighet som avses i rambeslutet.

Paragrafen grundar sig på innehållet i artiklarna *1* och *3* i rambeslutet.

Enligt propositionen används i EU-straffregisterlagen begreppet utlämnande av uppgifter, när det är fråga om en i lagen avsedd allmän överföring av uppgifter till den medlemsstat där personen är medborgare. Begreppet utlämnande av uppgifter används när det är fråga om utlämnande av uppgifter på basis av en enskild begäran från en annan medlemsstat eller gemensamt med såväl en allmän överföring av uppgifter som utlämnande på basis av en begäran om utlämnande av uppgifter.

2 §. Definitioner. Paragrafen innehåller definitioner för straffrättsligt förfarande, lag-

ringsregister och register. Definitionen för *straffrättsligt förfarande* i punkt *1* i paragrafen grundar sig på rambeslutets artikel *2.b* enligt vilken med detta avses förundersökningsskedet, själva rättegången och verkställigheten av domen. Dessutom har till definitionen fogats åtalsprövning som motiverat kan anses vara en del av ett straffrättsligt förfarande. Tillägget kan inte anses stå i strid med rambeslutet.

I *2* punkten i paragrafen definieras *lagringsregister*, som alltså inrättas genom EU-straffregisterlagen. Med lagringsregister avses ett register där det i enlighet med EU-straffregisterlagen antecknas uppgifter om sådana straffdomar som gäller finska medborgare och som har dömt ut i en annan medlemsstat. I rambeslutet förutsätts det inte att det inrättas ett sådant register, utan endast att de uppgifter som en annan medlemsstat har översänt lagras i den stat där personen är medborgare. I propositionen har det ansetts motiverat att skyldigheten att lagra uppgifter fullgörs genom att ett lagringsregister inrättas.

Enligt definitionen i punkt *3* i paragrafen avses med *register* för det första ett sådant register i en annan medlemsstat där det införts uppgifter om straffdomar i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstaten. Dessutom har i definitionen förtydligats att sådana register i Finland är straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret. Paragrafen grundar sig på artikel *2.c* i rambeslutet.

3 §. Uppgifter som lämnas ut. I paragrafen fastslås de uppgifter som Rättsregistercentralen i enlighet med EU-straffregisterlagen får lämna ut ur straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret.

Enligt *1 mom.* i paragrafen får Rättsregistercentralen trots bestämmelserna om sekretess ur nämnda register lämna ut uppgifter till den del de gäller lagakraftvunna beslut av domstol om straff som begåtts av en fysisk person. Nämnda moment grundar sig på artikel *2.2* i rambeslutet.

I enlighet med rambeslutet hör till lagens tillämpningsområde alltså inte andra än beslut av domstol. För bötesregistrets del innebär detta att tillämpningsområdet omfattar sådana domar som ingår i registret av domstol som dagsböter bestämda böter, ord-

ningsbot och disciplinbot. Disciplinbot hör till rambeslutets tillämpningsområde till den del den har dömts ut med stöd av ett åtal som har behandlas i ett förfarande enligt militära rättegångslagen. Rättegångsbot som avses i 14 kap. 7 § eller vite omfattas inte av lagens tillämpningsområde, eftersom de inte är straffdomar. I enlighet med rambeslutet hör alltså inte heller till lagens tillämpningsområde domar som ingår i straffregistret eller bötesregistret och som inte ännu har vunnit laga kraft och inte heller domar som gäller juridiska personer.

I 2 mom. i paragrafen bestäms närmare vilka uppgifter som Rättsregistercentralen får lämna ut ur straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret. En förutsättning är att det är fråga om uppgifter som avses i 1 mom. Enligt punkt 1 i momentet får Rättsregistercentralen lämna ut alla uppgifter som har antecknats i straffregistret. På motsvarande sätt får Rättsregistercentralen enligt punkt 4 i momentet lämna ut alla uppgifter som har antecknats i lagringsregistret.

Enligt 2 mom. 2 punkten i momentet är det däremot för bötesregistrets del särskilt fastslaget vilka uppgifter som får lämnas ut ur registret. Detta beror på att bötesregistret huvudsakligen är ett register som betjänar verkställigheten av påföljder och som innehåller också sådana uppgifter om verkställighetsåtgärder som det inte har ansetts nödvändigt att översända till andra medlemsstater.

Eftersom bötesregistret inte innehåller alla de obligatoriska uppgifter som förutsätts i artikel 11 i rambeslutet har det dessutom i 3 punkten fastslagits att en del av de uppgifter som gäller avgöranden som har antecknats i bötesregistret översänds från registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem. Punkten syftar till att det till en annan medlemsstat i fråga om de avgöranden som antecknats i bötesregistret översänds samma uppgifter som för straffregistrets del. Därför översänds en del av uppgifterna från registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden och inte direkt ur bötesregistret.

4 §. Förhållande till andra lagar och internationella förpliktelser. Paragrafen innehåller bestämmelser om EU-straffregisterlagens

förhållande till andra lagar och internationella förpliktelser.

Enligt 1 mom. i paragrafen tillämpas på sådan internationell rättslig hjälp som avses i EU-straffregisterlagen för det första straffrättshjälpslagens bestämmelser. Så som det ovan har konstaterats gäller detta bl.a. straffrättshjälpslagens grunder för förvägrande som kan tillämpas på en enskild begäran om uppgifter ur registret. Också t.ex. bestämmelserna om begränsningar som gäller hemlighållande, tystnadsplikt samt begränsningar i användningen av uppgifter i 27 § i straffrättshjälpslagen tillämpas på rättslig hjälp som avses i EU-straffregisterlagen.

Enligt 1 mom. i paragrafen tillämpas på sådan rättslig hjälp som avses i EU-straffregisterlagen dessutom vad som bestäms om den i internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

Enligt 2 mom. i paragrafen får i fråga om samarbetet mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid förande av straffregister tillämpas trots EU-straffregisterlagen enligt vad särskilt bestäms eller föreskrivs om det. Regleringen om samarbete mellan de nordiska länderna ingår i förordningen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid förande av straffregister.

Enligt artikel 12.5 får förordningen tillämpas, om dess bestämmelser är förmånligare än rambeslutet. I motiveringen till artikel 12.5 i rambeslutet har det behandlats till vilken del förordningen i fortsättningen ska tillämpas.

Paragrafens 3 mom. innehåller en hänvisningsbestämmelse enligt vilken bestämmelser om sekretess för samt utlämnade och skydd av personuppgifter finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och bestämmelser om annan behandling av personuppgifter i personuppgiftslagen. På sådan behandling av personuppgifter som avses i EU-straffregisterlagen tillämpas också statsrådets förordning om informationssäkerheten inom statsförvaltningen (681/2010) som har utfärdats med stöd av 36 § 1 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

2 kap. **Överföring av registeruppgifter från Finland till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare**

5 §. *Överföring av uppgifter ur straffregistret och bötesregistret till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare.* I paragrafen regleras hur Rättsregistercentralen ska överföra uppgifter ur straffregistret och bötesregistret till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare.

Enligt *1 mom.* i paragrafen ska Rättsregistercentralen överföra uppgifter om ett avgörande som har meddelats i Finland gällande en person som är medborgare i en annan medlemsstat och som har antecknats i straff- eller bötesregistret till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare. Uppgifterna ska överföras utan dröjsmål. De uppgifter om avgörandet som ska överföras har fastslagits i 3 § i EU-straffregisterlagen. Om det är känt att personen är medborgare i flera medlemsstater, ska uppgifterna överföras till alla dessa medlemsstater, även om den dömda personen också är finsk medborgare.

Paragrafens *2 mom.* innehåller en förpliktelse för Rättsregistercentralen att utan dröjsmål underrätta den medlemsstat där personen är medborgare om att en anteckning i straff- eller bötesregistret har ändrats eller utplånats.

Paragrafens *3 mom.* innehåller en bestämmelse om översändande av kompletterande uppgifter till den medlemsstat där personen är medborgare. Som kompletterande uppgifter kan begäras bl.a. kopior av de avgöranden som avses i 1 och 2 mom. Avsikten är dock att dessa uppgifter inte regelmässigt ska begäras, utan endast i enskilda fall.

Paragrafens 1—3 mom. grundar sig på artikel 4.2 – 4.4 i rambeslutet.

Paragrafens *4 mom.* upprepar innehållet i 50 § 2 mom. i lagen om verkställighet av böter enligt vilket uppgifter inte får överföras när tre år har förflutit från det att en lagkraftvunnen dom eller något annat slutligt myndighetsavgörande avkunnades eller meddelades.

6 §. *Vidarebefordran av uppgifter.* I paragrafen föreskrivs om att med stöd med 5 §

vidarebefordra uppgifter som har överförts till den stat där personen är medborgare till en annan stat. Enligt paragrafen ska Rättsregistercentralen, när den överför uppgifter i enlighet med 5 §, meddela att uppgifter som har överförts får vidarebefordras till en annan stat endast för straffrättsliga förfaranden eller för att uppfylla en enskild persons begäran om att få uppgifter om sig själv.

Paragrafen grundar sig på stycke 3 i artikel 7.2 i rambeslutet. Den nämnda paragrafen gäller dock vidarebefordran av uppgifter särskilt till en annan medlemsstat. I propositionen har det dock ansetts motiverat att paragrafen ska gälla också utlämnande till andra stater än medlemsstater.

7 §. *Sättet för överföring av uppgifter.* I paragrafen föreskrivs om sättet för att överför uppgifterna som med stöd av 5 § har överförts till den stat där personen är medborgare. Enligt paragrafen överförs uppgifter ur straff- och bötesregistret i enlighet med 5 § till centralmyndigheten i en annan medlemsstat i elektronisk form.

Paragrafen grundar sig på artikel 11.3 i rambeslutet.

Om en överföring i elektronisk form vid inledningen av samarbetet av någon anledning inte är möjlig, ska uppgifterna överföras i enlighet med förfaranden enligt gällande lagstiftning. Den ikraftträdande bestämmelse som ingår i 24 § i EU-straffregisterlagen gör ett sådant förfarande möjligt.

3 kap. **Lagring av sådana uppgifter om finska medborgare som har överförts till Finland**

8 §. *Lagringsregistrets syfte.* I paragrafen föreskrivs om det i 2 § definierade lagringsregistrets syfte.

Enligt paragrafen förs lagringsregistret i syfte att lagra uppgifter så att de kan vidarebefordras till andra medlemsstater. Dessutom förs lagringsregistret i syfte att uppgifter ska kunna lämnas ut till finska myndigheter och att uppgifterna ska kunna antecknas i ett straffregisterutdrag. EU-straffregisterlagens 11 § innehåller närmare bestämmelser om hur uppgifter får utlämnas till medlemsstater eller finska myndigheter eller antecknas i ett straffregisterutdrag.

Paragrafen grundar sig på artiklarna 2.a och 5.1 i rambeslutet.

9 §. Lagringsregistrets innehåll. I paragrafen fastslås det vilka uppgifter som antecknas i lagringsregistret.

I *1 mom.* i paragrafen uppräknas i detalj de uppgifter om finska medborgare som en annan medlemsstat har överfört och som ska antecknas i lagringsregistret. Dessa uppgifter är alla de obligatoriska och fakultativa uppgifter och den ytterligare information som avses i artikel 11.1 a—c i rambeslutet. Enligt punkt 7 i momentet kan i lagringsregistret med avvikelse från ordalydelsen i rambeslutet antecknas såväl brottets namn samt vid behov dess brottsrubricering. Det har ansetts motiverat i registret får antecknas t.ex. såväl brottets namn på språket i den medlemsstat som har överfört uppgifterna som på finska brottsrubriceringen.

Enligt *2 mom.* i paragrafen antecknas uppgifterna i lagringsregistret som sådana och till den del uppgifterna har tillhandahållits av en annan medlemsstat. Artikel 11 i rambeslutet kan inte anses förplikta till att översända alla de uppgifter som har räknats upp i *1 mom.*, varför uppgifterna antecknas till den del de har fått till Finland. Dessutom översänds uppgifterna enligt ECRIS-beslutet i kodad form, varför de antecknas i lagringsregistret i denna form för översändande.

I *2 mom.* i föreskrivs dessutom att om en medlemsstat har överfört andra uppgifter än de som nämns i *1 mom.* ska de antecknas i lagringsregistret, om uppgifterna skulle kunna antecknas i straffregistret med stöd av 2 § 3 mom. i straffregisterlagen. Översändande av sådana andra uppgifter är möjligt med stöd av andra stycket i artikel 11.1 i rambeslutet.

Enligt *3 mom.* i paragrafen kan Rättsregistercentralen av den medlemsstat som har överfört uppgifterna som kompletterande uppgifter begära kopior av domarna och uppgifter om påföljande åtgärder samt andra behövliga kompletterande uppgifter. Kompletterande uppgifter kan begäras endast i enskilda fall, när de närmare uppgifterna är behövliga för att de finska myndigheterna ska kunna fullgöra sina uppgifter. Paragrafen grundar sig på artikel 4.4 i rambeslutet.

Enligt *4 mom.* i paragrafen ska, om den medlemsstat som har överfört uppgifterna har ställt villkor för användningen av uppgifter, detta antecknas i lagringsregistret. Enligt stycke 3 i artikel 7.2 i rambeslutet är det möjligt att ställa sådana villkor och Finland ska iaktta de villkor en annan medlemsstat har ställt. Där har det ansetts motiverat att det i lagringsregistret förs in en anteckning om villkoren. Enligt 10 § 2 mom. i EU-straffregisterlagen ska en motsvarande anteckning införas också i straffregistret, om uppgifter har överförts dit ur lagringsregistret. Dessutom föreskrivs det i 11 § 4 mom. i EU-straffregisterlagen om utlämnande av uppgifter ur lagringsregistret, om den medlemsstat som har överfört uppgifterna har ställt sådana villkor som hindrar utlämnande av dem.

10 §. Överföring av uppgifter till straffregistret. I paragrafen föreskrivs om till vilka delar uppgifter ur lagringsregistret antecknas i straffregistret.

Enligt *1 mom.* i paragrafen antecknar Rättsregistercentralen uppgifterna i straffregistret, om de villkor som anges i 2 § 2 mom. i straffregisterlagen uppfylls. Uppgifterna antecknas alltså alltid när det enligt straffregisterlagen är möjligt. Enligt nämnda bestämmelse i straffregisterlagen kan uppgifter antecknas, om en finsk medborgare i en annan medlemsstat har dömts till straffpåföljd som motsvarar de påföljder som nämns i 2 § 1 mom. i straffregisterlagen. Det föreslås i propositionen att det nämnda 2 § 2 mom. i straffregisterlagen ska innehålla också den bestämmelse som för närvarande ingår i 3 § i straffregisterförordningen och enligt vilken Rättsregistercentralen ska pröva om straffet motsvarar en sådan påföljd som enligt 2 § i straffregisterlagen i Finland ska antecknas i straffregistret.

Enligt *2 mom.* i paragrafen ska i straffregistret också antecknas villkor som avses i 9 § 4 mom. Med detta avses villkor genom vilka den medlemsstat som har överfört uppgifter har ställt begränsningar för användningen av uppgifter. Om den medlemsstat som har överfört uppgifterna i enlighet med stycke 3 i artikel 7.2 har ställt ett villkor om att uppgifterna inte får vidarebefordras till en annan medlemsstat, kan detta dock inte anse

som ett hinder för att anteckna uppgifterna i straffregistret. Enligt det föreslagna 2 mom. ska också ett sådant villkor antecknas i straffregistret. Antecknandet av uppgifter i straffregistret kan dock begränsas av andra villkor för användning av uppgifter som har ställts av den medlemsstat som har överfört uppgifterna.

Utplåning av uppgifter ur straffregistret bestäms enligt straffregisterlagens 10 § 3 mom., enligt vilket uppgifter om påföljder som har dömts ut i utlandet utplånas så att principerna om påföljder som har dömts ut i Finland följs i tillämpliga delar. I propositionen förslås det dessutom en ändring av nämnda moment enligt vilken uppgifter om påföljder som har dömts ut i en annan medlemsstat dock ska utplånas, om den medlemsstat som har överfört uppgiften om påföljden meddelar att uppgiften har utplånats ur det egna registret.

11 §. Utlämnande av uppgifter ur lagringsregistret. Paragrafen innehåller bestämmelser sekretess för uppgifterna i lagringsregistret samt om till vilka ändamål Rättsregistercentralen får lämna ut uppgifter ur lagringsregistret.

I 1 mom. i paragrafen föreskrivs att de uppgifter som antecknats i lagringsregistret är sekretessbelagda. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll 3 § i straffregisterlagen och 50 § i lagen om verkställighet av böter. Grunden för sekretessen är att de uppgifter som har samband med ett brott är känsliga.

Paragrafens 2 mom. innehåller en hänvisning till 14 och 15 § i EU-straffregisterlagen. I bestämmelsen föreskrivs närmare under vilka förutsättningar uppgifter ut lagringsregistret lämnas ut till centralmyndigheten eller någon annan behörig myndighet i en annan medlemsstat.

Paragrafens 3 mom. innehåller bestämmelser om i vilka andra situationer Rättsregistercentralen får lämna ut uppgifter ur lagringsregistret. Enligt momentet får lämnas ut endast uppgifter om bötesstraff och verkställigheten av sådana. Enligt 1 punkten i momentet får uppgifter lämnas ut för det första till åklagare för åtalsprövning och till förundersökningsmyndigheter för förundersökning. Förutsättningen är att nämnda myndigheter har motsvarande rätt att få uppgifter om ett bötesstraff ur bötesregistret.

När en åklagar- eller förundersökningsmyndighet begär uppgifter ur lagringsregistret kan situationen vara den att en uppgift om en person finns i lagringsregistret, fastän motsvarande uppgift om finländska böter redan har utplånats ur bötesregistret. Uppgiften i lagringsregistret får då inte lämnas ut till en åklagar- eller förundersökningsmyndighet, eftersom den i 1 punkten i momentet föreskrivna förutsättningen att myndigheten ska ha samma rätt att få motsvarande uppgift ur bötesregistret inte uppfylls. Uppgiften får dock lämnas ut till en annan medlemsstat med stöd av 14 eller 15 § eller med stöd av 3 mom. 2 punkten antecknas i ett straffregisterutdrag.

Punkt 2 i momentet innehåller en hänvisning till straffregisterlagens 6 § 3 mom., som gäller att ge ett straffregisterutdrag för att kunna arbeta med barn. I det momentet föreskrivs under vilka förutsättningar Rättsregistercentralen i det sammanhanget ur lagringsregistret får lämna ut uppgifter om en person.

Med stöd av 3 mom. i paragrafen får ur lagringsregistret lämnas ut de uppgifter i lagringsregistret som motsvarar de uppgifter som i allmänhet antecknas i ett bötesregisterutdrag. Dessa uppgifter är uppräknade i 3 § 2 mom. 2 punkten, till vilken det hänvisas i 3 mom.

Uppgifterna i lagringsregistret får lämnas ut till justitiekanslern i statsrådet och riksdagens justitieombudsman, fastän paragrafen inte innehåller en särskild bestämmelse om detta. Om justitiekanslerns och riksdagens justitieombudsmans rätt att få uppgifter föreskrivs i 111 § i grundlagen och en tilläggsreglering om detta har inte ansetts nödvändig. Med stöd av 111 § i grundlagen har justitiekanslern i statsrådet och riksdagens justitieombudsman rätt att samtliga uppgifter som har antecknats i lagringsregistret.

Paragrafens 4 mom. gäller en situation där den medlemsstat som har överfört uppgifterna har ställt villkor för användningen av uppgifter som hindrar utlämnande av dem. Uppgifter får då inte lämnas ut i enlighet med 2 och 3 mom. Enligt stycke 3 i artikel 7.2. i rambeslutet får en medlemsstat ställa ett villkor enligt vilket uppgifter inte får vidarebefordras till en annan medlemsstat. Det kan

anses att ett sådant villkor hindrar att uppgifter lämnas ut till en annan medlemsstat i enlighet med 2 mom.

12 §. Utplåning och ändring av uppgifterna i lagringsregistret. I paragrafen föreskrivs på vilken grund uppgifterna utplånas ur eller ändras i lagringsregistret. I paragrafen är principen att uppgifter ändras och utplånas i enlighet med vad den medlemsstat som har överfört uppgiften meddelar om utplåning av uppgiften ur eller ändring av den i sitt eget register. Lagstiftningen i den medlemsstat som har överfört uppgiften bestämmer alltså hur länge uppgifterna finns i lagringsregistret.

Paragrafen grundar sig på artikel 5.2 i rambeslutet.

13 §. Kontrollrätt. Det föreslås att det i paragrafen tas in en bestämmelse om vars och ens rätt att kontrollera sina egna registeruppgifter. Bestämmelsen har samma innehåll som 6 § 4 mom. i straffregisterlagen. Den innehåller dock inte reglering om juridiska personer, eftersom i lagringsregistret endast ingår uppgifter om finska medborgare. Bestämmelser om den registrerades kontrollrätt finns i 26 § i personuppgiftslagen.

4 kap. **Utlämnande av uppgifter på begäran**

14 §. Svar på en begäran om uppgifter för straffrättsliga förfaranden. I paragrafen föreskrivs om under vilka förutsättningar Rättsregistercentralen lämnar ut straffregisteruppgifter till en myndighet i en annan medlemsstat för straffrättsliga förfaranden.

Enligt 1 mom. i paragrafen är principen att när centralmyndigheten eller någon annan behörig myndighet i en annan medlemsstat begär registeruppgifter från Rättsregistercentralen, lämnar Rättsregistercentralen till nämnda myndighet ut uppgifter ur straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret. Uppgifterna lämnas ut i enlighet med begäran utan prövning enligt gällande lagstiftning. Prövningen avser om huruvida man i motsvarande situation skulle lämna ut uppgifterna till finska myndigheter. Dessutom lämnas uppgifterna ut under samma förutsättningar såväl till en centralmyndighet enligt rambeslutet som till en annan behörig

myndighet. Enligt gällande reglering är en annan behörig myndighet vara en judiciell myndighet som avses i artikel 24 i den europeiska rättshjälpskonventionen och som beroende på lagstiftningen i den anmodande medlemsstaten kan vara t.ex. en domstol eller åklagare, men också en polis- eller tullmyndighet. I det EU:s straffrättsliga samarbete, som grundar sig på principen om ömsesidigt erkännande kan den reglering som träder i kraft senare inverka på vilka myndigheter som i fortsättningen är behöriga att framställa en begäran om straffregisteruppgifter till en annan medlemsstat. Uppgifterna lämnas också ut under samma förutsättningar oberoende av vilket medborgarskap den person har som den person som är föremål för begäran. Vilka uppgifter som lämnas ut ur straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret bestäms enligt 3 § i EU-straffregisterlagen.

Paragrafens 1 mom. grundar sig på artikel 7.1 i rambeslutet. Bestämmelsen förpliktar dock Rättsregistercentralen till att lämna ut uppgifter i en vidare omfattning än vad som förutsätts i rambeslutet. Enligt rambeslutet gäller skyldigheten att lämna ut uppgifter i denna omfattning endast utlämnande till centralmyndigheter och endast utlämnande av uppgifter som rör finska medborgare. I enlighet med vad som har anförts i detaljmotiveringen till rambeslutet har en sådan lösning dock inte ansetts motiverad i denna proposition, utan man har ansett ett sådant enklare system ändamålsenligt där uppgifterna alltid lämnas ut under samma förutsättningar.

Så som det har anförts i detaljmotiveringen till rambeslutet gör hänvisningen till straffrättshjälpslagen i 4 § EU-straffregisterlagen det möjligt att tillämpa grunderna för förvägrande i lagen i fråga. Med allra största sannolikhet vore en tillämpning av en grund för förvägrande obehövlig i samarbetet mellan medlemsstaterna.

Paragrafens 2 mom. reglerar en situation där det i straffregistret finns uppgifter som har antecknats i lagringsregistret. För att den medlemsstat som har framställt begäran inte två gånger ska få uppgifter om samma dom föreskrivs det i momentet att det i en sådan situation till den medlemsstat som har framställt begäran ska överföras endast uppgifterna i lagringsregistret. Det har ansetts ända-

målsenligt att uttryckligen uppgifterna i lagringsregistret överförs, eftersom uppgifterna är i den form som den stat som har överfört uppgifterna har översänt dem till Finland.

15 §. *Svar på en begäran med anledning av en begäran från en enskild person.* I paragrafen föreskrivs om under vilka förutsättningar Rättsregistercentralen till centralmyndigheten i en annan medlemsstat på basis av en begäran av en enskild persons begäran om uppgifter om sig själv lämnar ut registeruppgifter till centralmyndigheten i en annan medlemsstat.

Enligt *1 mom.* i paragrafen lämnas uppgifterna ut endast till centralmyndigheten i en annan medlemsstat för att tillhandahållas en enskild person. Med stöd av momentet får uppgifter alltså inte lämnas ut direkt t.ex. till en arbetsgivare eller en annan myndighet. Så som för 14 §:s del lämnas uppgifterna i straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret ut i enlighet med 3 § i EU-straffregisterlagen. I motsats till vad gäller 14 § förutsätts det vid utlämnande av uppgifter att uppgifterna skulle lämnas ut också i motsvarande nationella situation. Uppgifterna lämnas på motsvarande sätt som en enskild person i en motsvarande situation skulle få uppgifter om sig själv i enlighet med 6 § 1—5 mom. i straffregisterlagen.

T.ex. i situationer som avses i 6 § 2 mom. i straffregisterlagen behövs en begäran från en annan medlemsstat inte uppfylla förutsättningen i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn, utan det är tillräckligt att det är fråga om motsvarande kontroll av bakgrunden i den anmodande medlemsstaten.

Paragrafens 1 mom. grundar sig på artiklarna 6.3 och 7.2 i rambeslutet. Dessa bestämmelser förpliktar dock inte till att lämna ut uppgifter i enlighet med vad som har föreslagits i 15 §, utan utlämnningen av uppgifter har lämnats till nationell prövning.

Paragrafens 2 mom. motsvarar till sitt innehåll det föreslagna 14 § 2 mom.

16 §. *Begärans innehåll och form samt språk.* Paragrafen innehåller bestämmelser om en sådan begärans innehåll och form samt språk som centralmyndigheten i en annan medlemsstat har framställt.

Enligt *1 mom.* i paragrafen godkänner Rättsregistercentralen en sådan begäran enligt 14 och 15 §, om den innehåller de behövliga uppgifter i enlighet med formuläret i bilagan till rambeslutet. Den medlemsstat som framställer begäran ska alltså presentera tillräckliga uppgifter så att dess begäran kan uppfyllas i enlighet med 14 och 15 §. Momentet grundar sig på artikel 6.4 i rambeslutet.

Så som det i motiveringen till artiklarna 3 och 6 i rambeslutet har konstaterats, får en enskild begäran om registeruppgifter framställas av också någon annan behörig myndighet än centralmyndigheten. Den föreslagna paragrafen är dock inte tillämplig på en sådan begäran utan endast på en begäran som centralmyndigheten har framställt. På andra begäranden som har framställts av behöriga myndigheter tillämpas bestämmelserna i straffrätthjälpslagen och den europeiska rättshjälpskonventionen.

Enligt *2 mom.* i paragrafen godkänner Rättsregistercentralen som är skriven på finska, svenska eller engelska eller om den åtföljs av en översättning till något av dessa språk. Rättsregistercentralen kan också godkänna en begäran skriven på eller en översättning till något annat språk än finska, svenska eller engelska, om det inte annars finns något hinder för att godkännandet.

Paragrafens 2 mom. grundar sig på artikel 10 i rambeslutet.

Enligt *3 mom.* i paragrafen ser Rättsregistercentralen vid behov till att begäran översätts till finska eller svenska. Justitieministeriet bistår vid behov vid översättningen av begäran.

17 §. *Svarets innehåll och form samt språk.* Paragrafen innehåller bestämmelse om innehållet i och, formen samt språket för Rättsregistercentralens svar.

Enligt *1 mom.* i paragrafen ska Rättsregistercentralen i sitt svar till centralmyndigheten eller någon annan behörig myndighet i en annan medlemsstat som har framställt begäran överföra de uppgifter som avses i 14 och 15 § i enlighet med formuläret i bilagan till rambeslutet. Paragrafens 1 mom. grundar sig på artikel 7.5 i rambeslutet.

Så som det ovan har konstaterats, får en enskild begäran om registeruppgifter framstäl-

las av också någon annan behörig myndighet än centralmyndigheten. Enligt propositionen ger Rättsregistercentralen sitt svar på en sådan begäran med samma innehåll som en begäran som har framställts av centralmyndigheten.

Enligt 2 mom. i paragrafen ska det svar som Rättsregistercentralen har överfört till en centralmyndighet anges att den medlemsstat som har framställt begäran är skyldig att iaktta de bestämmelser om användning av personuppgifter som finns i artikel 9 i rambeslutet.

Enligt 3 mom. i paragrafen ska svaret ges på finska eller svenska eller på något annat språk godtas av Rättsregistercentralen och den medlemsstat som har framställt begäran. Paragrafens 3 mom. grundar sig på artikel 10 i rambeslutet.

Enligt 4 mom. i paragrafen ska svaret ges i elektronisk form. Om det finns hinder för att svaret ges i elektronisk form, får det också ges i annan skriftlig form. Paragrafens 4 mom. grundar sig på artikel 11.3 i rambeslutet.

18 §. Tidsfrister. Paragrafen innehåller bestämmelser om inom vilka tidsfrister Rättsregistercentralen ska ge en annan medlemsstat sitt svar.

Paragrafens 1 mom. gäller svar som Rättsregistercentralen ger på en begäran för straffrättsliga förfaranden i enlighet med 14 §. Rättsregistercentralen ska utan dröjsmål och inom 10 vardagar från den dag då begäran har mottagits svara på en sådan begäran.

Paragrafens 1 mom. är tillämpligt på ett svar som ges såväl centralmyndigheten som en annan behörig myndighet i en annan medlemsstat. Paragrafen grundar sig på rambeslutets artikel 8.1 som är tillämplig endast på svar som ges centralmyndigheten. I propositionen har det ansetts motiverat att momentet är tillämpligt också på svar som ges en annan behörig myndighet i enlighet med den föreslagna 14 §.

Enligt 2 mom. i paragrafen ska svaret, om Rättsregistercentralen har begärt kompletterande uppgifter, ges inom tio vardagar från dag då den har mottagit de kompletterande uppgifterna.

Paragrafens 3 mom. gäller svar som Rättsregistercentralen i enlighet med 15 § ger med

anledning av en enskild persons begäran om uppgifter om sig själv.

Paragrafens 2 och 3 mom. grundar sig på stycke 2 i artikel 8.1 och på artikel 8.2 i rambeslutet.

På de tidsfrister som föreskrivs i paragrafen tillämpas lagen om beräkning av laga tid (150/1930).

5 kap. **Framställande av begäran till en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter**

19 §. Framställande av begäran för straffrättsliga förfaranden. I paragrafen föreskrivs det om när Rättsregistercentralen framställer en begäran för straffrättsliga förfaranden till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter. Dessutom fastslås det i paragrafen att finska myndigheter själva har rätt att framställa en begäran om utlämnande av straffregisteruppgifter direkt till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat.

Enligt 1 mom. i paragrafen får Rättsregistercentralen framställa en begäran, om den gäller straffrättsliga förfaranden som riktar sig mot en fysisk person. Rättsregistercentralen framställer en begäran, när en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottspåföljdsmyndigheten begär att en framställan görs till en annan medlemsstat.

En domstol, åklagarmyndighet och förundersökningsmyndighet är sådana myndigheter enligt 5 § i straffrättshjälplagen som har rätt att framställa en begäran om rättshjälp till en främmande stat. Enligt paragrafen kan också Brottspåföljdsmyndigheten begära att Rättsregistercentralen framställer en begäran. Detta har i propositionen ansetts motiverat eftersom rambeslutets tillämpningsområde enligt artikel 2 också omfattar verkställighet. Dessutom har det också i praktiken ansetts nödvändigt att Brottspåföljdsmyndigheten direkt ska kunna begära de registeruppgifter den behöver.

För att en begäran ska kunna framställas förutsätts det att de finska myndigheter som avses i 1 mom. enligt straffregisterlagen har rätt att få uppgifter ur straffregistret i en situation som avses i begäran.

I enlighet med ordalydelsen i artikel 6 i rambeslutet gäller en begäran utlämnande av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifter därom, eftersom en annan medlemsstat enligt artikel 11 i rambeslutet är skyldig att lämna ut också andra uppgifter än sådana som ingår i kriminalregistret.

Paragrafens 1 mom. grundar sig på rambeslutets artikel 6 där det förutsätts att det i den nationella lagstiftningen bestäms när centralmyndigheten riktar en ansökan som avses i artikeln.

Enligt 2 mom. i paragrafen kan myndigheter i enlighet med 5 § i straffrätts hjälplagen, dvs. en domstol, åklagarmyndighet och förundersökningsmyndighet framställa en begäran som avses i 1 mom. Begäran kan framställas till en behörig myndighet i en annan medlemsstat på det sätt som särskilt föreskrivs om begäran.

Genom bestämmelsen förtydligas rambeslutets princip om att en begäran om utlämnande av straffregister får göras också direkt till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 13 i den europeiska rättshjälpskonventionen. Artikel 6 i konventionen från år 2000 innehåller gällande bestämmelser om direkta kontakter mellan medlemsstaterna. Också straffrätts hjälplagen innehåller bestämmelser om framställande av en begäran.

Också i denna situation förutsätts det för att framställa en begäran att de myndigheter som avses i 2 mom. med stöd av straffregisterlagen har rätt att få uppgifter ur straffregistret i de situationer som avses i begäran.

Det samarbete som senare utförs i EU kan inverka på vilka myndigheter som i fortsättningen är behöriga att begära straffregisteruppgifter direkt hos en annan medlemsstat.

Paragrafens 2 mom. grundar sig på rambeslutets artikel 12.1, enligt vilken rambeslutet kompletterar men inte ersätter bestämmelserna i artikel 13 i den europeiska rättshjälpskonventionen.

20 §. Framställande av begäran med anledning av en begäran från en enskild person. I paragrafen bestäms det när Rättsregistercentralen framställer en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter, när en en-

skild person i Finland begär ett utdrag beträffande sig själv.

Paragrafens 1 mom. gäller en situation där en enskild person som är medborgare i en annan medlemsstat begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1—5 mom. i straffregisterlagen. Rättsregistercentralen har då en skyldighet att framställa en begäran om utlämnande av registeruppgifter till centralmyndigheten i den andra medlemsstat där personen är medborgare.

Paragrafens 1 mom. grundar sig på artikel 6.3 i rambeslutet.

Paragrafens 2 mom. gäller däremot en situation där begäran framställs av en enskild person som kan vara medborgare i vilken stat som helst. Om det för den personens vidkommande är känt att han eller hon som myndig varit bosatt i någon annan medlemsstat, och de registeruppgifter som gäller honom eller henne till dessa delar inte är tillgängliga på något annat sätt, är Rättsregistercentralen skyldig att till centralmyndigheten i den andra medlemsstat där personen har varit bosatt framställa en begäran om utlämnande av registeruppgifter.

Rättsregistercentralen svarar på en motsvarande begäran från centralmyndigheten i en annan medlemsstat i enlighet med 15 § i EU-straffregisterlagen. Svar på begäran ges oberoende av vilken stats medborgare den enskilda person är som har begärt uppgifter.

Paragrafens 2 mom. grundar sig på artikel 6.2 i rambeslutet. I 2 mom. i paragrafen har dock begränsats de situationer där man enligt artikel 6.2 i rambeslutet får framställa en begäran.

21 §. Begärans innehåll och form samt språk. Paragrafen innehåller bestämmelser om innehållet i, formen och språket för en begäran som Rättsregistercentralen framställer.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska Rättsregistercentralen framställa sin begäran som avses i 19 och 20 § i enlighet med formuläret i bilagan till rambeslutet. Momentet grundar sig på artikel 6.4 i rambeslutet.

Enligt 2 mom. i paragrafen skrivs begäran på ett språk som är officiellt språk i den medlemsstat som tar emot begäran eller på något annat språk som den staten godtar. Paragrafen grundar sig på artikel 10.1 i rambeslutet.

Enligt 3 mom. i paragrafen ska begäran framställas i elektronisk form. Om det finns hinder för att begäran framställs i elektronisk form, får den också framställas i annan skriftlig form. Paragrafen grundar sig på artikel 11.3 i rambeslutet.

22 §. Begränsningar för användningen av uppgifterna. Paragrafen innehåller bestämmelser om begränsningar för användningen av uppgifter som har överförts av den medlemsstat som har tagit emot begäran.

Paragrafens 1 mom. gäller såväl en situation där Rättsregistercentralen i enlighet med 19 § 1 mom. har framställt en begäran om registeruppgifter som en situation där begäran har framställts i enlighet med 20 §. Momentet bestämmelser är alltså tillämpliga såväl på en begäran som har framställts för straffrättsliga förfaranden som på en begäran som har framställts av en enskild person. I vardera situationen får de uppgifter som överförs av den medlemsstat som har mottagit begäran användas endast för det straffrättsliga förfarande eller det ändamål för vilket uppgifterna överfördes. Om den medlemsstat som har överfört uppgifterna har ställt andra ytterligare begränsningar, ska dessa iaktas.

Om man önskar använda de uppgifter som medlemsstaten har överfört också i något annat ärende, ska man begära tillstånd till detta av den medlemsstat som överförde uppgifterna.

Enligt 2 mom. i paragrafen får trots det som föreskrivs i 1 mom. uppgifter som har överförts av en annan medlemsstat användas för att avvärja ett övervägande och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

Om de uppgifter som en annan medlemsstat har överfört i enlighet med 1 mom. härtammar från Finland, ska enligt 3 mom. i paragrafen frågan om vad uppgifterna får användas för bedömas enligt finsk lag.

Paragrafens bestämmelser grundar sig på artikel 9 i rambeslutet.

6 kap. **Ikraftträdande**

23 §. Ikraftträdande. Paragrafen innehåller bestämmelse om ikraftträdande.

2.2 **Lagen om ändring av straffregisterlagen**

2 §. Det föreslås en ändring av 2 mom. i paragrafen så att till det fogas innehållet i 3 § i straffregisterförordningen. På detta sätt lyfts innehållet i 3 § i straffregisterförordningen upp på lagnivå och 3 § i straffregisterförordningen måste upphävas. Innehållet i 3 § i förordningen ändras i samband med överföringen endast på det sättet att till det läggs till en hänvisning till medlemsstaterna. Dessutom görs det vissa tekniska förändringar.

Det föreslås att 3 mom. i paragrafen ändras så att för det första innehållet i momentet ändras så att det motsvarar innehållet i 2 § 1 mom. i straffregisterförordningen. På detta sätt lyfts innehållet i 2 § 1 mom. i straffregisterförordningen lyfts upp på lagnivå och det nämnda 1 mom. måste upphävas.

Dessutom föreslås det att 3 mom. ändras så att det läggs till uppgifter som antecknas i straffregistret i enlighet med vad som ovan har anförts i motiveringen till artikel 11 i rambeslutet. Till 1 punkten i momentet fogas det uppgifter om tidigare namn, om födelse-tid, om det inte finns tillgång till personbe-teckning, om födelsestat och födelseort samt om kön. Till 2 punkten i momentet fogas det en uppgift om avgörandets nummer. Till 3 mom. fogas det uppgifter, som när det be-hövs ska antecknas i straffregistret, om brottsrubriceringen samt om de lagbestäm-melser som har tillämpats. Till 6 punkten i momentet fogas det en uppgift om den dag, när avgörandet vann laga kraft.

Förslaget innebär att de uppgifter som antecknas i registret i fråga om samtliga straffregisterärenden och att uppgifterna syns i alla straffregisterutdrag oberoende av för vilket ändamålen utdragen ges. Enligt den straffregisterlagen 5 § i propositionen som föreslås bli ändrad antecknas i ett straffregisterutdrag dock inte de lagbestämmelser som har tillämpats.

Till paragrafen fogas dessutom ett nytt 4 mom. som innehåller bestämmelser om sådana uppgifter om en juridisk person som antecknas i straffregistret. Momentet motsvarar till sitt innehåll i huvudsak gällande 2 § 3 mom. i straffregisterlagen och 2 § 2 mom. i straffregisterförordningen. Förteckningen

över de uppgifter som antecknas är dock uppdaterad så att den motsvarar nuvarande praxis.

4 §. Till 2 *mom.* i paragrafen fogas det en hänvisning till EU-straffregisterlagen, eftersom för medlemsstaternas del bestämmelserna om utlämning av straffregisteruppgifter på basis av en begäran i fortsättningen ingår i lagen i fråga.

4 a §. Av lagtekniska skäl föreslås det att det i paragrafen tas in de genom lag 27/2012 godkända bestämmelserna om att det enligt 1 *mom.* 5 punkten i paragrafen blir möjligt att lämna ut uppgifter ur straffregistret till finska myndigheter om en person också i ett ärende som gäller adoption. Dessutom föreslås det att det fogas ett nytt 4 *mom.* till paragrafen i vilket paragrafens tillämpningsområde utvidgas att utöver myndigheter också gälla adoptionsbyråer.

5 §. Paragrafens 1 *mom.* kompletteras så att i den preciseras att om uppgiften om avgöranden som ska antecknas i ett straffregisterutdrag har fåtts med stöd av 20 § i EU-straffregisterlagen eller ur det lagringsregister som avses i EU-straffregisterlagen, antecknas i straffregisterutdraget de uppgifter som kan införas i straffregistret. Uppgiften om avgörandena kan på detta sätt i situationer som avses i det föreslagna 6 § 3 *mom.* i straffregisterlagen fås i vidare omfattning än vad de antecknas i straffregistret. Till denna del har man i straffregisterlagens bestämmelser velat förtydliga att i ett straffregisterutdrag inte antecknas alla uppgifter som har fåtts, utan endast de som kan antecknas i straffregistret med stöd av 2 § 3 *mom.* i straffregisterlagen.

I momentet konstateras det också att i ett straffregisterutdrag dock inte antecknas uppgifter i straffregistret som gäller de lagbestämmelser som har tillämpats. Så som det i motiveringen till artikel 11 i rambeslutet har anförts skulle en anteckning av bestämmelserna i betydande grad öka de uppgifter som antecknas i straffregisterutdraget och det anses inte finnas ett behov för de finska myndigheternas verksamhet att anteckna dessa uppgifter.

Dessutom kompletteras 1 *mom.* så att i det konstateras att straffregisterutdraget inte heller antecknas uppgifter som inte kan anteck-

nas på grund av villkor som ställts av en annan medlemsstat och som avses i 9 § 4 *mom.* i EU-straffregisterlagen. En medlemsstat får när den i enlighet med artikel 4 överför uppgifter ställa ett sådant villkor enligt stycke 3 i artikel 7.2 i rambeslutet genom vilket villkor en vidarebefordran av uppgifter kan begränsas. Enligt 10 § 2 *mom.* i EU-straffregisterlagen antecknas ett sådant villkor också i straffregistret. När straffregisterutdrag ges ska sådana villkor som en annan medlemsstat har ställt beaktas och iakttas.

6 §. Paragrafens 1 *mom.* gäller ett straffregisterutdrag som en enskild person får beträffande sig själv för visum, arbetstillstånd, uppehållstillstånd eller något annat motsvarande ändamål. Enligt propositionen kompletteras 1 *mom.* så att i ett sådant utdrag också antecknas sådana uppgifter som fåtts i enlighet med 20 § i EU-straffregisterlagen om avgöranden genom vilka han eller hon i en annan medlemsstat har dömts till en påföljd som motsvarar en påföljd som nämns i 2 § 1 *mom.*

Dessutom föreslås det att det i 1 *mom.* av lagtekniska skäl tas in en genom lag 27/2012 godkänd bestämmelse om att en enskild person får ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att visas upp för en främmande stats myndighet eller något annat organ för adoption.

Paragrafens 2 *mom.* gäller ett straffregisterutdrag som en enskild person får beträffande sig själv för att kunna åta sig en uppgift som består i att arbeta med minderåriga. Det föreslås vissa språkliga ändringar i momentet.

Enligt propositionen ska i paragrafen tas in ett nytt 3 *mom.*, enligt vilket det i det utdrag som avses i 2 *mom.* för det första antecknas också de uppgifter om avgöranden som med stöd av 2 § 2 *mom.* har antecknats i straffregistret och genom vilka personen i fråga har dömts för ett brott som motsvarar ett brott som avses i paragrafens 2 *mom.* (punkt 1). Dessutom antecknas enligt det nya 3 *mom.* i ett straffregisterutdrag som avses i 2 *mom.* uppgifter om avgöranden som har antecknats i det lagringsregister som avses i EU-straffregisterlagen och genom vilka en finsk medborgare i en annan medlemsstat har dömts till ett bötesstraff för ett brott som

motsvarar ett brott som avses i 17 kap. 18, 18 a eller 19 § i strafflagen eller i 20 kap. i strafflagen (punkt 2). Enligt propositionen antecknas i nämnda utdrag också sådana uppgifter om avgöranden som fåtts med stöd av 20 § i EU-straffregisterlagen. genom avgörandena har personen i en annan medlemsstat dömts för ett brott som motsvarar ett brott som avses i paragrafens 2 mom. till en påföljd som motsvarar en påföljd som nämns i 2 § 1 mom. eller till ett bötesstraff för ett brott som motsvarar ett brott som avses i 17 kap. 18, 18 a eller 19 § eller 20 kap. i strafflagen.

I motiveringen ovan till rambeslutets artikel 6, som gäller en enskild persons ansökningar om sig själv, har det anförts motiv för ovannämnda ändringar. Ändringarna grundar sig på artikel 6.2 och 6.3 samt artikel 7.2 i rambeslutet.

Den genom lag 714/2011 godkända regleringen som gäller att vara klassificerare av bildprogram flyttas till ett nytt 4 mom. och den genom lag 955/2011 godkända regleringen som gäller uppgifter med minderåriga i samband med studier flyttas till ett nytt 5 mom. De nämnda nya 4 och 5 mom. ändras inte till sitt innehåll.

Enligt propositionen flyttas det nuvarande 4 mom. i paragrafen till ett nytt 6 mom. Det föreslås endast tekniska och smärre språkliga ändringar av momentet.

Enligt propositionen tas det i paragrafen in ännu ett nytt 7 mom. där det föreskrivs att straffregisteruppgifter lämnas ut till centralmyndigheten i en annan medlemsstat med anledning av en begäran som den person som uppgifterna gäller själv framställer. Uppgifterna lämnas ut på det sätt som det föreskrivs i 15 § i EU-straffregisterlagen.

I paragrafen ingår ännu ett 8 mom. vars innehåll motsvarar den genom lag 955/2011 godkända reglering om en persons rätt att kontrollera sina egna registeruppgifter. Det föreslås endast smärre språkliga ändringar av momentet.

8 §. Till paragrafen fogas en hänvisning till 5 § i EU-straffregisterlagen, eftersom för medlemsstaternas del bestämmelserna om översändande av straffregisteruppgifter i fortsättningen ingår i lagen i fråga.

Dessutom fogas det till paragrafen ett nytt 2 mom. vars innehåll är det samma som i gällande 12 § i straffregisterförordningen. På detta sätt lyfts innehållet i 12 § i straffregisterförordningen upp på lagnivå och 12 § förordningen måste upphävas. Innehållet i 12 § i förordningen ändras i samband med överföringen endast på det sättet att det förtydligas att den inte är tillämplig på medlemsstaterna.

10 §. Paragrafens 3 mom. kompletteras så att enligt det uppgifter om påföljder som har dömts ut i en annan medlemsstat ska dock utplånas, om den medlemsstat som har överfört uppgifterna meddelar att utplånats ur det egna registret.

Så som det ovan har anförts i motiveringen i motiveringen till artikel 5 i rambeslutet är detta ett undantag från principen enligt det gällande 3 mom. Enligt den principen utplånas uppgifter om påföljder som har dömts ut i utlandet så att principerna om domar som har meddelats i Finland följs i tillämpliga delar. Det föreslås smärre språkliga ändringar av nämnda reglering.

2.3 Lagen om upphävande av lagen om ändring av 4 a och 6 § i straffregisterlagen

1 §. Paragrafen ska innehålla en bestämmelse genom vilken upphävs lagen om ändring av 4 a och 6 § i straffregisterlagen (27/2012). Nämnda lag måste upphävas av lagtekniska skäl. Innehållet i lagen i fråga har tagits in i denna propositions förslag om ändring av straffregisterlagen

2 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse om ikraftträdandet av lagen.

2.4 Lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden.

24 §. Utlämnande av straffregisteruppgifter. Det föreslås för det första att det till 1 mom. fogas en bestämmelse enligt vilken justitieministeriet, när det lämnar ut straffregisteruppgifter som fåtts från en annan medlemsstat i Europeiska unionen till en främmande stat, ska ställa som villkor att uppgifterna får användas endast för det straffrättsliga ärende för vilket de har begärts. Förutsättningen är att inte något annat föreskrivs sepa-

rat eller annat inte följer av internationella förpliktelser som är bindande Finland. Paragrafen grundar sig på artikel 9.4 i rambeslutet.

Dessutom föreslås det att det till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. som innehåller en hänvisning till EU-straffregisterlagen. Så som det i motiveringen till rambeslutets artikel 3 har anförts har en uttrycklig hänvisningsbestämmelse ansetts nödvändig, eftersom såväl förutsättningarna för utlämnande av straffregisteruppgifter och den behöriga myndigheten avviker från det som föreskrivs i gällande 24 §.

Eftersom det enligt artikel 12.1 i rambeslutet i detsamma inte utesluts att det vid uppfyllandet av enskilda begäranden används ett förfarande i enlighet med artikel 13 i den europeiska rättshjälpskonventionen, finns det enligt paragrafens ordalydelse bestämmelser om utlämnande av straffregisteruppgifter till andra medlemsstater också i EU-straffregisterlagen.

3 De meddelanden som ska lämnas med stöd av rambeslutet

Enligt rambeslutet ska medlemsstaterna lämna rådets generalsekretariat eller kommissionen meddelanden som har samband med tillämpningen av rambeslutet. Meddelanden ska lämnas med stöd av artikel 3.2 och artikel 10.3.

Med stöd av artikel 3.2 underrättar Finland att Rättsregistercentralen är den centralmyndighet i Finland som avses i rambeslutet.

Dessutom anger Finland med stöd av artikel 10.3. att landet tar emot ansökningar eller översättningar av dem på finska svenska eller engelska. Dessutom kan Finland i enskilda falla godta en ansökan eller en översättning av den som har översänts på något annat språk än finska, svenska eller engelska, om det inte annars finns hinder för godtagandet.

Finland anger också att man till landet får översända svar eller översättningar av dem på engelska, Dessutom kan Finland i enskilda falla godta svar eller en översättning av dem som har översänts på något annat språk än engelska, om det inte annars finns hinder för godtagandet.

4 Ikraftträdande

Enligt artikel 13 i rambeslutet ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i rambeslutet senast den 27 april 2012. Enligt artikel 12 i rambeslutet ersätter rambeslutets bestämmelser bestämmelserna i artikel 22 i den europeiska rättshjälpskonventionen i förbindelserna mellan de medlemsstater som har vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att följa rambeslutet och senast med verkan från och med den 27 april 2012. Avsikten är att de föreslagna lagarna träder i kraft vid nämnda tidpunkt.

5 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 18/2003 konstaterat att ett rambeslutet enligt utskottet är en sådan internationell förpliktelse där det lagförslag som sätter i kraft den ska behandlas i den ordning grundlagens 95 § 2 mom. anger. Om förslaget inte gäller grundlagen eller ändring av rikets territorium, behandlas det i vanlig lagstiftningsordning.

I förslaget föreskrivs om behandling av personuppgifter och utlämnande av sekretessbelagda uppgifter. Förslaget är alltså av betydelse med hänsyn till 10 § 1 mom. och 12 § 2 mom. i grundlagen. Enligt 10 § i grundlagen är vars och ens privatliv, heder och hemfrid tryggade. Närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter utfärdas genom lag. Enligt 12 § 2 mom. i grundlagen är handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Var och en har rätt att ta del av offentliga handlingar och upptagningar.

Grundlagsutskottet har med hänsyn till skyddet för personuppgifter av hävd ansett som viktiga regleringsobjekt åtminstone registreringens syfte, innehållet i de personuppgifter som registreras, deras tillåtna användningsändamål inbegripet uppgifternas tillförlitlighet samt uppgifternas lagringstid i personregistret samt den registrerades rättskydd. Regleringen på lagnivå av dessa om-

ständigheter ska dessutom vara heltäckande och tillräckligt detaljerad (GrUU 14/2002 rd och GrUU 39/2009/rd). Kravet på att utfärda bestämmelser genom lag utsträcker sig också till möjligheten att lämna ut personuppgifter med hjälp av teknisk anslutning (GrUU 12/2002 rd och GrUU 39/2009 rd). I propositionen föreslås det att det med den exakthet som grundlagsutskottets avgörandepraxis kräver föreskrivs om lagringsregistrets syfte (8 §), datainnehåll (9 §), överföring av uppgifter till straffregistret (10 §), utlämnande av uppgifter (11 §), utplåning och ändring av uppgifter (12 §) och kontrollrätt (13 §). EU-straffregisterlagens 4 § innehåller en hänvisningsbestämmelse enligt vilken, om inte något annat bestäms i denna lag eller i någon annan lag tillämpas på hemlighållande, utlämnande och skydd av personuppgifter lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt på annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen.

I EU-straffregisterlagen föreslås det att de uppgifter som har antecknats i lagringsregistret är sekretessbelagda (11 § 1 mom.). Regleringen av sekretessen är av betydelse med hänsyn till 12 § 2 mom. i grundlagen. Avsikten är att det i lagringsregistret lagras sådana känsliga uppgifter som är nödvändiga för att genomföra informationsutbytet i enlighet med rambeslutet. Lagringsregistret innehåller bl.a. uppgifter om brottsliga gärningar och straff som en person har dömts

till. Sekretessen kan anses vara nödvändig för att skydda det i 10 § 1 mom. i grundlagen tryggade privatlivet eftersom lagringsregistret innehåller känsliga uppgifter. Grundlagsutskottet har ansett att behandlingen av känsliga uppgifter berör själva kärnan i skyddet för personuppgifter som utgör en del av privatlivet (GrUU 25/1998 rd och GrUU 39/2009 rd). Främjande av en sådan annan grundläggande rättighet är ett sådant tvingande skäl som ger möjlighet att separat i lag begränsa myndighetshandlingars offentlighet enligt 12 § 2 mom. i grundlagen (GrUU 2/2008 rd och GrUU 39/2009 rd).

Det föreslås i propositionen att Rättsregistercentralen ska kunna lämna ut uppgifter ur såväl straffregistret, bötesregistret som lagringsregistret (5, 11, 14 och 15 § i EU-straffregisterlagen). Enligt grundlagsutskottets praxis kan utlämnande av sekretessbelagda tillåtas i lag om mottagandet av sådana uppgifter är nödvändigt för att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter (GrUU 14/2002 rd och GrUU 39/2009 rd).

Med stöd av vad som anförts ovan anses det att lagförslagen är problemfria med hänsyn till 10 § 1 mom. och 12 § 2 mom. i grundlagen och att de kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan förläggas Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Lag**om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om överföring av uppgifter ur straffregistret och bötesregistret till den medlemsstat i Europeiska unionen där den dömda personen är medborgare (*den medlemsstat där personen är medborgare*) samt om lagring i Finland av sådana registeruppgifter om finska medborgare som har överförts till Finland från en annan medlemsstat.

I denna lag föreskrivs det dessutom om utlämnande av uppgifter som avses i 1 mom. på begäran för straffrättsliga förfaranden eller för att uppfylla en enskild persons begäran om att få uppgifter om sig själv, samt om framställande av en begäran om sådana uppgifter.

För de funktioner som avses i 1 och 2 mom. svarar Rättsregistercentralen, som är centralmyndighet enligt rådets rambeslut 2009/315/RIF om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll, nedan *rambeslutet*.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *straffrättsligt förfarande* förundersökning, åtalsprövning, rättegång och verkställigheten av en straffdom,

2) *lagringsregister* ett register där det i enlighet med denna lag antecknas uppgifter om sådana lagakraftvunna domar som gäller finska medborgare och som har meddelats av en brottmålsdomstol i en annan medlemsstat och har införts dess register,

3) *register* ett sådant register i en annan medlemsstat där det införs uppgifter om straffdomar i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstaten, samt i Finland straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret.

3 §

Uppgifter som lämnas ut

Rättsregistercentralen får trots bestämmelserna om sekretess lämna ut uppgifter om avgöranden ur straffregistret, bötesregistret eller lagringsregistret till den del uppgifterna gäller lagakraftvunna beslut i vilka en domstol dömt en fysisk person för brott, enligt vad som bestäms i denna lag.

Av de uppgifter som avses i 1 mom. får Rättsregistercentralen lämna ut

1) de uppgifter enligt 2 § 3 mom. i straffregisterlagen (770/1993) som har antecknats i straffregistret,

2) de uppgifter som har antecknats i bötesregistret om den dömdes namn, personbeteckning eller, om personbeteckningen inte är känd, födelsetid, medborgarskap, dagen för domen, domstolens namn, tillräknat brott, tiden för gärningen, uppgift om huruvida det är fråga om böter som har dömts ut som dagsböter, ordningsbot eller disciplinbot, antalet dagsböter och deras belopp samt det totala bötesbeloppet,

3) i fråga om avgöranden som har antecknats i bötesregistret får Rättsregistercentralen dessutom ur registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem lämna ut uppgifter om den dömdes födelsestätt och födelseort, kön, eventuella tidigare namn, datum då domen vann laga kraft, de lagbestämmelser som har tillämpats, påföljande beslut som ändrar verkställigheten av straffet och domens ärendenummer,

4) uppgifter som har antecknats i lagringsregistret i enlighet med 9 §.

4 §

Förhållande till andra lagar och internationella förpliktelser

På sådan internationell rättslig hjälp som avses i denna lag tillämpas, utöver vad som anges i denna lag, lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994) samt vad som föreskrivs särskilt om sådan hjälp eller vad som bestäms om den i internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

I fråga om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid förande av straffregister får, trots vad som bestäms i denna lag, tillämpas vad som bestäms eller föreskrivs särskilt.

Om inte något annat bestäms i denna lag eller i någon annan lag finns bestämmelser om sekretess för samt utlämnande och skydd av personuppgifter i lagen om offentlighet i

myndigheternas verksamhet (621/1999) och bestämmelser om annan behandling av personuppgifter i personuppgiftslagen (523/1999).

2 kap.

Överföring av registeruppgifter från Finland till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare

5 §

Överföring av uppgifter ur straffregistret och bötesregistret till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare

Rättsregistercentralen ska utan dröjsmål överföra de uppgifter som avses i 3 § om ett i Finland utfärdat avgörande som gäller en medborgare i en annan medlemsstat och som har antecknats i straffregistret eller bötesregistret till centralmyndigheten i den medlemsstat där den dömda personen är medborgare. Om det är känt att den dömda personen är medborgare i flera medlemsstater ska uppgifterna överföras till alla dessa medlemsstater, även om personen också skulle vara finsk medborgare.

Om de uppgifter i straffregistret eller bötesregistret som avses i 1 mom. ändras eller utplånas, ska Rättsregistercentralen utan dröjsmål underrätta centralmyndigheterna i de medlemsstater som avses i 1 mom. om detta.

Rättsregistercentralen ska på begäran av centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare sända kopior av de avgöranden som avses i 1 och 2 mom., uppgifter om påföljande åtgärder samt de kompletterande uppgifter som behövs, för att den medlemsstat där personen är medborgare ska kunna pröva huruvida dessa omständigheter kräver nationella åtgärder.

Uppgifter ur bötesregistret får inte överföras när tre år har förflutit från det att den lagkraftvunna domen eller det slutliga myndighetsavgörandet avkunnades eller meddelades.

6 §

Vidarebefordran av uppgifter

När Rättsregistercentralen i enlighet med 5 § överför uppgifter till den medlemsstat där personen är medborgare, ska centralen meddela att uppgifterna får vidarebefordras till andra stater endast för straffrättsliga förfaranden eller för att uppfylla en enskild persons begäran om att få uppgifter om sig själv.

7 §

Sättet för överföring av uppgifter

Uppgifterna ur straffregistret och bötesregistret ska överföras till centralmyndigheten i en annan medlemsstat i elektronisk form.

3 kap.

Lagring av sådana uppgifter om finska medborgare som har överförts till Finland

8 §

Lagringsregistrets syfte

Rättsregistercentralen ska föra ett lagringsregister. Lagringsregistret förs i syfte att lagra uppgifter så att de kan vidarebefordras till andra medlemsstater och finska myndigheter samt antecknas i straffregisterutdrag enligt vad som föreskrivs i denna lag.

9 §

Lagringsregistrets innehåll

I lagringsregistret antecknas

- 1) den dömda personens namn, födelsetid, födelsestat och födelseort, kön, medborgarskap och tidigare namn,
- 2) den dömda personens personbeteckning eller typen av och numret på personens identitetshandling,
- 3) fingeravtryck som har tagits på den dömda personen,
- 4) namnen på den dömda personens föräldrar,

5) den dömda personens eventuella pseudonym eller alias,

6) datum för domen, domstolens namn och datum när domen vann laga kraft,

7) tiden för det brott som har föranlett domen, brottets beteckning och vid behov brottsrubricering, samt hänvisning till tillämpliga lagbestämmelser,

8) straff och eventuella tilläggsåtgärder, säkerhetsåtgärder och påföljande beslut som ändrar verkställigheten av straffet,

9) domens ärendenummer,

10) platsen för brottet,

11) rättsförluster till följd av straffdomen.

De uppgifter som nämns i 1 mom. antecknas i lagringsregistret som sådana och till den del uppgifterna har tillhandahållits av en annan medlemsstat. Om medlemsstaten har överfört andra uppgifter än de som nämns i 1 mom., ska de antecknas i lagringsregistret, om uppgifterna skulle kunna antecknas i straffregistret med stöd av 2 § 3 mom. i straffregisterlagen.

Rättsregistercentralen får som kompletterande uppgifter begära kopior av domarna, uppgifter om påföljande åtgärder samt andra behövliga kompletterande uppgifter av den medlemsstat som har överfört uppgifterna.

Om den medlemsstat som har överfört uppgifterna har ställt villkor för användningen av uppgifterna, ska detta antecknas i lagringsregistret.

10 §

Överföring av uppgifter till straffregistret

Rättsregistercentralen antecknar uppgifterna ur lagringsregistret i straffregistret, om de villkor som anges i 2 § 2 mom. i straffregisterlagen uppfylls.

Villkor som avses i 9 § 4 mom. ska också antecknas i straffregistret.

11 §

Utlämnande av uppgifter ur lagringsregistret

De uppgifter som har antecknats i lagringsregistret är sekretessbelagda.

Trots sekretessbestämmelserna i 1 mom. eller i någon annan lag får Rättsregistercen-

tralen i enlighet med 14 och 15 § ur lagringsregistret lämna ut uppgifter till centralmyndigheten eller någon annan behörig myndighet i en annan medlemsstat.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. får Rättsregistercentralen ur lagringsregistret lämna ut sådana uppgifter om bötesstraff och verkställigheten av dessa som motsvarar uppgifterna i 3 § 2 mom. 2 punkten

1) till en åklagare för åtalsprövning eller till en förundersökningsmyndighet för förundersökning, om dessa myndigheter har motsvarande rätt att få en uppgift om ett bötesstraff ur bötesregistret,

2) i enlighet med 6 § 3 mom. 2 punkten i straffregisterlagen.

Uppgifter får dock inte lämnas ut i enlighet med 2 och 3 mom., om den medlemsstat som har överfört uppgifterna har ställt sådana villkor som hindrar ett utlämnande.

12 §

Utplåning och ändring av uppgifterna i lagringsregistret

En uppgift ska utplånas ur lagringsregistret eller ändras i det, när den medlemsstat som har överfört uppgiften meddelar att den har utplånat uppgiften ur eller ändrat den i sitt eget register.

13 §

Kontrollrätt

I fråga om vars och ens rätt att kontrollera sina egna registeruppgifter föreskrivs särskilt. Den som antecknats i lagringsregistret har dessutom rätt att på begäran få veta till vem och för vilket ändamål det under det senaste året har lämnats ut uppgifter om honom eller henne ur ett sådant register som förs med hjälp av automatisk databehandling.

4 kap.

Utlämnande av registeruppgifter på begäran

14 §

Svar på en begäran om uppgifter för straffrättsliga förfaranden

På begäran av centralmyndigheten eller någon annan behörig myndighet i en annan medlemsstat lämnar Rättsregistercentralen för straffrättsliga förfaranden ut sådana uppgifter som avses i 3 § ur straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret.

Om det i straffregistret finns uppgifter som har antecknats i lagringsregistret, ska endast uppgifterna i lagringsregistret överföras till den medlemsstat som har framställt begäran.

15 §

Svar på en begäran med anledning av en begäran från en enskild person

Rättsregistercentralen ska till den centralmyndighet i en annan medlemsstat som begär registeruppgifter lämna ut de i 3 § avsedda uppgifter ur straffregistret, bötesregistret och lagringsregistret som en enskild person har begärt för att tillhandahållas personen, på motsvarande sätt som en enskild person i en motsvarande situation skulle få uppgifter om sig själv i enlighet med 6 § 1—5 mom. i straffregisterlagen.

Om det i straffregistret finns uppgifter som har antecknats i lagringsregistret, ska endast uppgifterna i lagringsregistret överföras till den medlemsstat som har framställt begäran.

16 §

Begärans innehåll och form samt språk

Rättsregistercentralen ska godkänna en sådan begäran enligt 14 eller 15 § som framställts av centralmyndigheten i en annan medlemsstat, om begäran innehåller de behövliga uppgifter som avses i formuläret i bilagan till rambeslutet. Begäran ska framställas i elektronisk form eller i annan skriftlig

form, om den inte har kunnat framställas elektroniskt.

Begäran ska vara skriven på finska, svenska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk. Rättsregistercentralen kan också godkänna en begäran skriven på eller översättning till något annat språk än finska, svenska eller engelska, om det inte annars finns något hinder för godkännandet.

Rättsregistercentralen ser vid behov till att begäran översätts till finska eller svenska. Justitieministeriet bistår vid behov vid översättningen av begäran.

17 §

Svarets innehåll och form samt språk

Rättsregistercentralen ska i sitt svar till den centralmyndighet eller behöriga myndighet i en annan medlemsstat som har framställt begäran överföra de uppgifter som avses i 14 och 15 § i enlighet med formuläret i bilagan till rambeslutet.

I ett svar till en centralmyndighet ska det anges att den medlemsstat som har framställt begäran är skyldig att iakttä de bestämmelser om användning av personuppgifter som finns i artikel 9 i rambeslutet.

Svaret ska ges på finska eller svenska eller på något annat språk som godtas av Rättsregistercentralen och den medlemsstat som har framställt begäran.

Svaret ska ges i elektronisk form. Om det finns hinder för att svaret ges i elektronisk form, får det också ges i annan skriftlig form.

18 §

Tidsfrister

Rättsregistercentralen ska i sitt svar överföra sådana uppgifter som avses i 14 § till centralmyndigheten eller den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten utan dröjsmål och inom tio vardagar från den dag då begäran togs emot.

Om Rättsregistercentralen har begärt kompletterande uppgifter, ska de uppgifter som avses i 1 mom. överföras inom tio vardagar

från den dag då den mottog de kompletterande uppgifterna.

Sådana uppgifter som avses i 15 § ska Rättsregistercentralen överföra till centralmyndigheten i den andra medlemsstaten inom 20 vardagar från den dag då begäran togs emot.

5 kap.

Framställande av begäran till en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter

19 §

Framställande av begäran för straffrättsliga förfaranden

För ett straffrättsligt förfarande som gäller en fysisk person framställer Rättsregistercentralen en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter när en domstol, åklagarmyndighet, förundersökningsmyndighet eller Brottspåföljdsmyndigheten har begärt det.

En domstol, åklagarmyndighet och förundersökningsmyndighet kan också själv framställa en begäran som avses i 1 mom. direkt till en behörig myndighet i en annan medlemsstat enligt vad som särskilt föreskrivs eller bestäms om det.

20 §

Framställande av begäran med anledning av en begäran från en enskild person

När en enskild person som är medborgare i en annan medlemsstat begär ett straffregisterutdrag beträffande sig själv i enlighet med 6 § 1–5 mom. i straffregisterlagen, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter.

Om en begäran som avses i 1 mom. framställs av en enskild person för vars vidkommande det är känt att han eller hon som myndig har varit bosatt i någon annan medlemsstat och de registeruppgifter som gäller

honom eller henne till dessa delar inte är tillgängliga på något annat sätt, ska Rättsregistercentralen framställa en begäran till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen har varit bosatt om utlämnande av registeruppgifter och tillhörande uppgifter.

21 §

Begärans innehåll och form samt språk

Rättsregistercentralen ska framställa en begäran som avses i 19 § eller 20 § till centralmyndigheten i en annan medlemsstat i enlighet med formuläret i bilagan till rambeslutet.

Begäran skrivs på ett språk som är officiellt språk i den medlemsstat som tar emot begäran eller på något annat språk som den staten godtar.

Begäran ska framställas i elektronisk form. Om det finns hinder för att begäran framställs i elektronisk form, får den också framställas i annan skriftlig form.

22 §

Begränsningar för användningen av uppgifterna

Uppgifter och tillhörande uppgifter som en annan medlemsstat har överfört på grundval av en begäran i enlighet med 19 § 1 mom. eller 20 § får användas endast vid det straffrättsliga förfarande eller för det ändamål för vilket uppgifterna begärdes i enlighet med

vad den medlemsstat som överförde uppgifterna har meddelat.

Trots det som föreskrivs i 1 mom. får uppgifter som har överförts av en annan medlemsstat användas för att avvärja ett överhängande och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

Om de uppgifter som en annan medlemsstat har överfört i enlighet med 1 mom. härstammar från Finland ska, med avvikelse från bestämmelserna i 1 mom., frågan om vad uppgifterna får användas för bedömas enligt finsk lag.

6 kap.

Ikraftträdande

23 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 . På en begäran om utlämnande av straffregisteruppgifter och tillhörande uppgifter som har överförts före ikraftträdandet av lagen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

I förhållande till en sådan medlemsstat som inte senast när denna lag träder i kraft har genomfört rambeslutet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, till dess att medlemsstaten har genomfört rambeslutet.

2.

Lag**om ändring av straffregisterlagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i straffregisterlagen (770/1993) 2 § 2 och 3 mom., 4 § 2 mom., 4 a § 1 mom. 5 punkten, 5 § 1 mom., 6 och 8 § samt 10 § 3 mom.,

av dem 2 § 3 mom. och 5 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1639/1995, 4 a § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 1093/1999 samt 6 § sådan den lyder i lagarna 955/2011 och 1206/2011, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1639/1995 och 331/2011, ett nytt 4 mom. samt till 4 a §, sådan den lyder i lag 1093/1999, ett nytt 4 mom. som följer:

2 §

I straffregistret antecknas dessutom uppgifter om domstolsavgöranden genom vilka finska medborgare eller utlänningar som stadigvarande bor i Finland har dömts utomlands till någon straffpåföljd som motsvarar de som nämns i 1 mom. En uppgift om ett straff antecknas i straffregistret, om domen har meddelats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, i ett nordiskt land eller i en stat som är part i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål (FördrS 30/1981) eller om uppgiften om en dom som har meddelats någon annanstans har kommit till den som för straffregistret tjänstevägen. Rättsregistercentralen prövar huruvida det straff som har dömts ut utomlands motsvarar en sådan påföljd som i Finland skulle antecknas i straffregistret med stöd av 1 mom.

I straffregistret antecknas följande uppgifter:

1) personens namn och tidigare namn, personbeteckning eller, om personbeteckningen inte är känd, födelsetid, födelsestat och födelseort samt kön och medborgarskap,

2) domstolens namn, dagen för avgörandet och avgörandets nummer,

3) brott som har tillräknats den dömde och vid behov brottsrubriceringen samt tiden för brottet, straff och de lagbestämmelser som har tillämpats,

4) strafffrihet med stöd av 3 kap. 4 § 1 eller 2 mom. i strafflagen,

5) bestämmande av gemensamt fängelsestraff,

6) avgörandets laga kraft och den dag då avgörandet vann laga kraft,

7) förordnande om verkställighet av villkorligt fängelse,

8) beslut om verkställighet av reststraff,

9) avtjänande och förvandling av ungdomsstraff,

10) utförande av samhällstjänst och förvandling av samhällstjänst till fängelse,

11) frigivning från ett övervakningsstraff, oavtjänat reststraff, prøvotidens utgång vid villkorlig frihet och förvandling av ett övervakningsstraff till fängelse,

12) frigivning från fängelse, oavtjänat reststraff och prøvotidens utgång vid villkorlig frihet,

13) benådning.

I fråga om en juridisk person som dömts till samfundsbot antecknas i straffregistret utöver de uppgifter som avses i 3 mom. 2, 6 och 13 punkten även företagets eller samfundets namn, företags- och organisationsnummer, hemort, det brott för vilket den juridiska personen dömts till samfundsbot, tiden för brottet samt samfundsbotens belopp. Uppgifter om betalning av samfundsboten antecknas inte.

4 §

För straffrättsliga förfaranden lämnas straffregisteruppgifter ut på begäran till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i

Europeiska unionen enligt vad som föreskrivs i lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (/), nedan *EU-straffregisterlagen*, samt till myndigheter i främmande stater enligt vad som bestäms i artikel 13 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål eller enligt vad som särskilt avtalas eller föreskrivs.

4 a §

Utöver vad som bestäms i 4 §, lämnas ur straffregistret uppgifter om personer ut till finska myndigheter i ärenden som gäller

5) omhändertagande eller adoption av barn,

Vad som i denna paragraf föreskrivs om myndigheter gäller också sådana adoptionsbyråer som avses i adoptionslagen (22/2012).

5 §

Uppgifter ur straffregistret lämnas ut i form av straffregisterutdrag som innehåller de uppgifter om en person som har införts i registret eller en upplysning om att han eller hon inte har antecknats i registret. Beträffande juridiska personer lämnas ett utdrag med motsvarande innehåll. Om uppgifter om ett avgörande som har fåtts i enlighet med 20 § i EU-straffregisterlagen eller ur det lagringsregister som nämns i den lagen, antecknas det i utdraget de uppgifter som skulle kunna införas i straffregistret. I straffregisterutdraget antecknas dock inte de uppgifter ur straffregistret som gäller lagbestämmelser som har tillämpats och inte heller sådana uppgifter som inte får antecknas på grund av villkor som ställts av en annan medlemsstat och som avses i 9 § 4 mom. i EU-straffregisterlagen.

6 §

En enskild person har rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för visum, arbetstillstånd, uppehållstillstånd eller något annat motsvarande ändamål. Dessutom har en enskild person rätt att få ett straffregister-

utdrag beträffande sig själv för att visa upp det för en myndighet eller något annat organ i en främmande stat med tanke på adoption. I utdraget antecknas även uppgifter som har fåtts i enlighet med 20 § i EU-straffregisterlagen om avgöranden genom vilka han eller hon i en annan medlemsstat har dömts till en påföljd som motsvarar en påföljd som nämns i 2 § 1 mom. i denna lag.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. har en enskild person rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att kunna åta sig en uppgift som varaktigt och i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga och där ett utdrag ska visas upp för en arbetsgivare eller myndighet i enlighet med lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002). I utdraget antecknas uppgifter om avgöranden genom vilka han eller hon har dömts för en sedlighetssårande gärning enligt 17 kap. 18, 18 a eller 19 § i strafflagen, för sexualbrott enligt 20 kap., för dråp enligt 21 kap. 1 §, för mord enligt 21 kap. 2 §, för dråp under förmildrande omständigheter enligt 21 kap. 3 § eller för grov misshandel enligt 21 kap. 6 §, för grovt rån enligt 31 kap. 2 § eller för narkotikabrott enligt 50 kap. i strafflagen. I utdraget antecknas också uppgifter om avgöranden genom vilka han eller hon med stöd av bestämmelser som har gällt före ikraftträdandet av de ovan nämnda bestämmelserna har dömts för ett brott som motsvarar en gärning som nämns ovan. I utdraget antecknas dessutom uppgifter om böter som dömts ut för sådana brott enligt 17 kap. 18, 18 a eller 19 § eller 20 kap. i strafflagen som har registrerats i det bötesregister som avses i 46 § 1 mom. i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

I det utdrag som avses i 2 mom. antecknas dessutom uppgifter om

1) avgöranden som med stöd av 2 § 2 mom. har antecknats i straffregistret och genom vilka personen har dömts för ett brott som motsvarar ett brott som avses i 2 mom. i denna paragraf,

2) avgöranden som har antecknats i det lagringsregister som avses i EU-straffregisterlagen och genom vilka en finsk medborgare i en annan medlemsstat har dömts till bötesstraff för ett brott som mot-

svarar ett brott enligt 17 kap. 18, 18 a, eller 19 § eller 20 kap i strafflagen,

3) avgöranden som har fått i enlighet med 20 § i EU-straffregisterlagen och genom vilka personen i en annan medlemsstat har dömts till en påföljd som motsvarar en påföljd som nämns i 2 § 1 mom. i denna lag för ett brott som motsvarar ett brott som avses i 2 mom. i denna paragraf eller har dömts till ett bötesstraff för ett brott som motsvarar ett brott enligt 17 kap. 18, 18 a eller 19 § eller 20 kap i strafflagen.

En person får också ett i 2 mom. avsett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att kunna vara klassificerare av bildprogram enligt lagen om bildprogram (710/2011). I sådana fall ska utöver de uppgifter som nämns i 2 och 3 mom. de avgöranden antecknas genom vilka personen har dömts för spridning av våldsskildring enligt 17 kap. 17 § i strafflagen eller för olaglig visning eller spridning av bildprogram bland minderåriga enligt 17 kap. 18 b § i strafflagen.

Dessutom får en studerande ett i 2 mom. avsett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att i sina studier eller i sådan inläring i arbetet eller sådan praktik som hör till studierna kunna åta sig en uppgift som i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga och där ett utdrag på begäran ska visas upp för utbildningsanordnaren eller högskolan i enlighet med lagen om yrkesutbildning (630/1998), lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998), yrkeshögskolelagen (351/2003) eller universitetslagen (558/2009). Utdraget är avgiftsfritt.

När ett utdrag som avses i 1—5 mom. begärs ska ändamålet uppges. Ett sådant utdrag som avses i 2—5 mom. ges endast till den som utdraget gäller.

Till en centralmyndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämnas straffregisteruppgifter ut med anledning av en begäran som den som uppgifterna gäller själv framställt till centralmyndigheten i enlighet med vad som bestäms i 15 § i EU-straffregisterlagen.

I fråga om vars och ens rätt att kontrollera sina egna registeruppgifter föreskrivs sär-

skilt. Den som antecknats i straffregistret har dessutom rätt att på begäran få veta till vem och för vilket ändamål det under det senaste året har lämnats ut uppgifter om honom eller henne ur ett sådant register som förs med hjälp av automatisk databehandling. Den som har rätt att teckna en juridisk persons namn har, oberoende av det sätt på vilket registret förs, motsvarande kontrollrätt och rätt att få information för den juridiska personens räkning samt rätt att få ett straffregisterutdrag som gäller den juridiska personen.

8 §

Uppgifter ur straffregistret lämnas ut till en annan medlemsstat i Europeiska unionen i enlighet med 5 § i EU-straffregisterlagen. Till en stat som är part i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål men inte är medlemsstat i Europeiska unionen lämnas uppgifter ut i enlighet med artikel 22 i den konventionen. I fråga om utlämnande av straffregisteruppgifter till ett annat nordiskt land gäller dessutom vad som föreskrivs genom förordning.

Efter det att en anteckning om en medborgare i en stat som är part i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål men inte är medlemsstat i Europeiska unionen har gjorts i straffregistret ska Rättsregistercentralen utan dröjsmål lämna myndigheterna i denna stat uppgifter om anteckningen.

10 §

Uppgifter om påföljder som har dömts ut i utlandet utplånas med iakttagande av vad som föreskrivs i 1 mom. Uppgifter om påföljder som har dömts ut i en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska dock utplånas, om den medlemsstat som har överfört uppgiften om påföljden meddelar att uppgiften har utplånats ur det egna registret.

Denna lag träder i kraft den 20 , dock så att 4 a § 1 mom. 5 punkten och 4 a § 4 mom. träder i kraft först den 1 juli 2012.

3.**Lag****om upphävande av lagen om ändring av 4 a och 6 § i straffregisterlagen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	2 §
Genom denna lag upphävs lagen om ändring av 4 a och 6 § i straffregisterlagen (27/2012).	Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012.

4.

Lag**om ändring av 24 § i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994) 24 § som följer:

24 §

Utlämnande av straffregisteruppgifter

På begäran av en utländsk myndighet får, under samma förutsättningar som gäller för utlämnande till finska myndigheter, straffregisteruppgifter lämnas ut enligt denna lag för behandlingen av ett straffrättsligt ärende. Beslut om utlämnande av straffregisteruppgifter fattas av justitieministeriet. Om inte något annat föreskrivs separat eller följer av internationella förpliktelser som är bindande för Finland, ska justitieministeriet, när uppgifter

som fås från en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämnas ut, ställa som villkor att uppgifterna endast får användas för behandlingen av det straffrättsliga ärende för vilket de har begärts.

Bestämmelser om utlämnande av straffregisteruppgifter till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen finns också i lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 9 februari 2012

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Anna-Maja Henriksson*

2.

Lag**om ändring av straffregisterlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i straffregisterlagen (770/1993) 2 § 2 och 3 mom., 4 § 2 mom., 4 a § 1 mom. 5 punkten, 5 § 1 mom., 6 och 8 § samt 10 § 3 mom.,
 av dem 2 § 3 mom. och 5 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1639/1995, 4 a § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 1093/1999 samt 6 § sådan den lyder i lagarna 955/2011 och 1206/2011, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1639/1995 och 331/2011, ett nytt 4 mom. samt till 4 a §, sådan den lyder i lag 1093/1999, ett nytt 4 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 §

2 §

I straffregistret antecknas dessutom, *enligt vad som stadgas genom förordning*, uppgifter om domstolsutslag genom vilka finska medborgare eller utlänningar som stadigvarande bor i Finland har dömts utomlands till någon straffpåföljd som motsvarar de som nämns i 1 mom.

I straffregistret antecknas personens namn, personbeteckning och medborgarskap samt uppgifter om domstolarnas avgöranden, brott som tillräknats den dömde och straff som dömts ut, straff som avtjänats samt benådning. I straffregistret antecknas motsvarande uppgifter om en juridisk person och om samsfundsbot som ådömts denne. I stället för medborgarskap antecknas dock i registret den

I straffregistret antecknas dessutom uppgifter om domstolsavgöranden genom vilka finska medborgare eller utlänningar som stadigvarande bor i Finland har dömts utomlands till någon straffpåföljd som motsvarar de som nämns i 1 mom. *En uppgift om ett straff antecknas i straffregistret, om domen har meddelats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, i ett nordiskt land eller i en stat som är part i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål (FördrS 30/1981) eller om uppgiften om en dom som har meddelats någon annanstans har kommit till den som för straffregistret tjänstevägen. Rättsregistercentralen prövar huruvida det straff som har dömts ut utomlands motsvarar en sådan påföljd som i Finland skulle antecknas i straffregistret med stöd av 1 mom.*

I straffregistret antecknas *följande uppgifter:*

- 1) *personens namn och tidigare namn, personbeteckning eller, om personbeteckningen inte är känd, födelsetid, födelsestat och födelseort samt kön och medborgarskap,*
- 2) *domstolens namn, dagen för avgörandet och avgörandets nummer,*
- 3) *brott som har tillräknats den dömde och*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

juridiska personens hemort. Uppgifter om betalning av samfundsbot antecknas inte.

vid behov brottsrubriceringen samt tiden för brottet, straff och de lagbestämmelser som har tillämpats,

4) strafffrihet med stöd av 3 kap. 4 § 1 eller 2 mom. i strafflagen,

5) bestämmande av gemensamt fängelsestraff,

6) avgörandets laga kraft och den dag då avgörandet vann laga kraft,

7) förordnande om verkställighet av villkorligt fängelse,

8) beslut om verkställighet av reststraff,

9) avtjänande och förvandling av ungdomsstraff,

10) utförande av samhällstjänst och förvandling av samhällstjänst till fängelse,

11) frigivning från ett övervakningsstraff, oavtjänat reststraff, prövotidens utgång vid villkorlig frihet och förvandling av ett övervakningsstraff till fängelse,

12) frigivning från fängelse, oavtjänat reststraff och prövotidens utgång vid villkorlig frihet,

13) benådning.

I fråga om en juridisk person som dömts till samfundsbot antecknas i straffregistret utöver de uppgifter som avses i 3 mom. 2, 6 och 13 punkten även företagets eller samfundets namn, företags- och organisationsnummer, hemort, det brott för vilket den juridiska personen dömts till samfundsbot, tiden för brottet samt samfundsbotens belopp. Uppgifter om betalning av samfundsboten antecknas inte.

4 §

Till myndigheter i en främmande stat lämnas straffregisteruppgifter ut för behandling av brottmål enligt vad som bestäms i artikel 13 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål (FördrS 30/81) eller särskilt avtalas eller stadgas.

4 §

För straffrättsliga förfaranden lämnas straffregisteruppgifter ut på begäran till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen enligt vad som föreskrivs i lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (/), nedan EU-straffregisterlagen, samt till myndigheter i främmande stater enligt vad som bestäms i artikel 13 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål eller enligt vad som särskilt avtalas eller föreskrivs.

4 a §

Utöver vad som bestäms i 4 §, lämnas ur straffregistret uppgifter om personer ut till finska myndigheter i ärenden som gäller

5) omhändertagande av barn.

5 §

Uppgifter ur straffregistret lämnas ut i form av straffregisterutdrag som innehåller de uppgifter som införts i registret beträffande personen eller en upplysning om att personen inte har antecknats i registret. Beträffande juridiska personer utlämnas ett utdrag med motsvarande uppgifter.

6 §

En enskild person har rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för visum, arbetstillstånd, uppehållstillstånd eller något annat motsvarande ändamål.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. har en

4 a §

Utöver vad som bestäms i 4 §, lämnas ur straffregistret uppgifter om personer ut till finska myndigheter i ärenden som gäller

5) omhändertagande *eller adoption* av barn,

Vad som i denna paragraf föreskrivs om myndigheter gäller också sådana adoptionsbyråer som avses i adoptionslagen (22/2012).

5 §

Uppgifter ur straffregistret lämnas ut i form av straffregisterutdrag som innehåller de uppgifter *om en person som har införts i registret* eller en upplysning om att *han eller hon* inte har antecknats i registret. Beträffande juridiska personer lämnas ett utdrag med motsvarande *innehåll*. *Om uppgifter om ett avgörande som har fåtts i enlighet med 20 § i EU-straffregisterlagen eller ur det lagringsregister som nämns i den lagen, antecknas det i utdraget de uppgifter som skulle kunna införas i straffregistret. I straffregisterutdraget antecknas dock inte de uppgifter ur straffregistret som gäller lagbestämmelser som har tillämpats och inte heller sådana uppgifter som inte får antecknas på grund av villkor som ställts av en annan medlemsstat och som avses i 9 § 4 mom. i EU-straffregisterlagen.*

6 §

En enskild person har rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för visum, arbetstillstånd, uppehållstillstånd eller något annat motsvarande ändamål. *Dessutom har en enskild person rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att visa upp det för en myndighet eller något annat organ i en främmande stat med tanke på adoption. I utdraget antecknas även uppgifter som har fåtts i enlighet med 20 § i EU-straffregisterlagen om avgöranden genom vilka han eller hon i en annan medlemsstat har dömts till en påföljd som motsvarar en påföljd som nämns i 2 § 1 mom. i denna lag.*

Utöver vad som bestäms i 1 mom. har en

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

enskild person rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att kunna åta sig en uppgift som varaktigt och i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga och där ett utdrag ska visas upp för en arbetsgivare eller myndighet i enlighet med lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002). I utdraget antecknas uppgifter om avgöranden genom vilka personen i fråga har dömts för en sedlighetsårande gärning enligt 17 kap. 18, 18 a eller 19 § i strafflagen, för sexualbrott enligt 20 kap., för dråp enligt 21 kap. 1 §, för mord enligt 21 kap. 2 §, för dråp under förmildrande omständigheter enligt 21 kap. 3 § eller för grov misshandel enligt 21 kap. 6 §, för grovt rån enligt 31 kap. 2 § eller för narkotikabrott enligt 50 kap. i strafflagen. I utdraget antecknas också uppgifter om avgöranden genom vilka personen i fråga har dömts för motsvarande brott som de ovan nämnda med stöd av tidigare lag. I utdraget antecknas dessutom uppgifter om böter som har dömts ut för brott som avses i 17 kap. 18, 18 a eller 19 § och 20 kap. i strafflagen och som införts i det bötesregister som avses i 46 § 1 mom. i lagen om verkställighet av böter (672/2002). *En person har också rätt att få ett utdrag beträffande sig själv för att kunna vara klassificerare av bildprogram enligt lagen om bildprogram (710/2011). I sådana fall ska utöver uppgifterna ovan de avgöranden antecknas genom vilka personen har dömts för spridning av våldsskildring enligt 17 kap. 17 § i strafflagen eller för olaglig visning eller spridning av bildprogram bland minderåriga enligt 17 kap. 18 b § i strafflagen.*

enskild person rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att kunna åta sig en uppgift som varaktigt och i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga och där ett utdrag ska visas upp för en arbetsgivare eller myndighet i enlighet med lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002). I utdraget antecknas uppgifter om avgöranden genom vilka *han eller hon* har dömts för en sedlighetssårande gärning enligt 17 kap. 18, 18 a eller 19 § i strafflagen, för sexualbrott enligt 20 kap., för dråp enligt 21 kap. 1 §, för mord enligt 21 kap. 2 §, för dråp under förmildrande omständigheter enligt 21 kap. 3 § eller för grov misshandel enligt 21 kap. 6 §, för grovt rån enligt 31 kap. 2 § eller för narkotikabrott enligt 50 kap. i strafflagen. I utdraget antecknas också uppgifter om avgöranden genom vilka *han eller hon med stöd av bestämmelser som har gällt före ikraftträdandet av de ovan nämnda bestämmelserna* har dömts för ett brott som motsvarar en gärning som nämns ovan. I utdraget antecknas dessutom uppgifter om böter som dömts ut för sådana brott enligt 17 kap. 18, 18 a eller 19 § eller 20 kap. i strafflagen som har registrerats i det bötesregister som avses i 46 § 1 mom. i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

I det utdrag som avses i 2 mom. antecknas dessutom uppgifter om

1) avgöranden som med stöd av 2 § 2 mom. har antecknats i straffregistret och genom vilka personen har dömts för ett brott som motsvarar ett brott som avses i 2 mom. i denna paragraf,

2) avgöranden som har antecknats i det lagringsregister som avses i EU-straffregisterlagen och genom vilka en finsk medborgare i en annan medlemsstat har dömts till bötesstraff för ett brott som motsvarar ett brott enligt 17 kap. 18, 18 a, eller 19 § eller 20 kap i strafflagen,

3) avgöranden som har fått i enlighet med

Utöver vad som bestäms i 1 mom. har en studerande rätt att få ett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att i sina studier eller under studierelaterad inläring i arbetet eller praktik kunna åta sig en uppgift som i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga och där ett utdrag på begäran ska ges in till utbildningsanordnaren eller högskolan med stöd av lagen om yrkesutbildning (630/1998), lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998), yrkeshögskolelagen (351/2003) eller universitetslagen (558/2009). I utdraget antecknas samma uppgifter som i ett utdrag som avses i 2 mom. Utdraget är avgiftsfritt.

När uppgifter enligt 1–3 mom. begärs ska ändamålet uppges. Ett utdrag enligt 2 och 3 mom. ges bara till den som utdraget gäller.

I fråga om envars rätt att kontrollera registeruppgifter om sig själv föreskrivs särskilt. Den som har antecknats i straffregistret har dessutom rätt att på begäran få veta till vem och för vilket ändamål det under det senaste året har lämnats ut uppgifter om honom eller

20 § i EU-straffregisterlagen och genom vilka personen i en annan medlemsstat har dömts till en påföljd som motsvarar en påföljd som nämns i 2 § 1 mom. i denna lag för ett brott som motsvarar ett brott som avses i 2 mom. i denna paragraf eller har dömts till ett bötesstraff för ett brott som motsvarar ett brott enligt 17 kap. 18, 18 a eller 19 § eller 20 kap i strafflagen.

En person får också ett i 2 mom. avsett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att kunna vara klassificerare av bildprogram enligt lagen om bildprogram (710/2011). I sådana fall ska utöver de uppgifter som nämns i 2 och 3 mom. de avgöranden antecknas genom vilka personen har dömts för spridning av våldsskildring enligt 17 kap. 17 § i strafflagen eller för olaglig visning eller spridning av bildprogram bland minderåriga enligt 17 kap. 18 b § i strafflagen.

Dessutom får en studerande ett i 2 mom. avsett straffregisterutdrag beträffande sig själv för att i sina studier eller i sådan inläring i arbetet eller sådan praktik som hör till studierna kunna åta sig en uppgift som i väsentlig grad består i att arbeta med minderåriga och där ett utdrag på begäran ska visas upp för utbildningsanordnaren eller högskolan i enlighet med lagen om yrkesutbildning (630/1998), lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998), yrkeshögskolelagen (351/2003) eller universitetslagen (558/2009). Utdraget är avgiftsfritt.

När ett utdrag som avses i 1–5 mom. begärs ska ändamålet uppges. Ett sådant utdrag som avses i 2–5 mom. ges endast till den som utdraget gäller.

Till en centralmyndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämnas straffregisteruppgifter ut med anledning av en begäran som den som uppgifterna gäller själv framställt till centralmyndigheten i enlighet med vad som bestäms i 15 § i EU-straffregisterlagen.

I fråga om vars och ens rätt att kontrollera sina egna registeruppgifter föreskrivs särskilt. Den som antecknats i straffregistret har dessutom rätt att på begäran få veta till vem och för vilket ändamål det under det senaste året har lämnats ut uppgifter om honom eller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

henne ur det register som förs med hjälp av automatisk databehandling. Den som har rätt att teckna en juridisk persons namn har, oberoende av det sätt på vilket registret förs, motsvarande kontrollrätt och rätt att få information för den juridiska personens räkning samt rätt att få ett straffregisterutdrag som gäller den juridiska personen.

henne ur *ett sådant* register som förs med hjälp av automatisk databehandling. Den som har rätt att teckna en juridisk persons namn har, oberoende av det sätt på vilket registret förs, motsvarande kontrollrätt och rätt att få information för den juridiska personens räkning samt rätt att få ett straffregisterutdrag som gäller den juridiska personen.

8 §

En stat som är part i den europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål som nämns i 4 § 2 mom. får uppgifter ur straffregistret enligt artikel 22 i konventionen. Dessutom stadgas särskilt genom förordning om utlämnande av uppgifter ur straffregistret till ett annat nordiskt land.

8 §

Uppgifter ur straffregistret lämnas ut till en annan medlemsstat i Europeiska unionen i enlighet med 5 § i EU-straffregisterlagen. Till en stat som är part i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål men inte är medlemsstat i Europeiska unionen lämnas uppgifter ut i enlighet med artikel 22 i den konventionen. I fråga om utlämnande av straffregisteruppgifter till ett annat nordiskt land gäller dessutom vad som föreskrivs genom förordning.

Efter det att en anteckning om en medborgare i en stat som är part i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål men inte är medlemsstat i Europeiska unionen har gjorts i straffregistret ska Rättsregistercentralen utan dröjsmål lämna myndigheterna i denna stat uppgifter om anteckningen.

10 §

Uppgifter om påföljder som har dömts ut i utlandet utplånas så att principerna i 1 mom. följs i tillämpliga delar.

10 §

Uppgifter om påföljder som har dömts ut i utlandet utplånas med iakttagande av vad som föreskrivs i 1 mom. Uppgifter om påföljder som har dömts ut i en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska dock utplånas, om den medlemsstat som har överfört uppgiften om påföljden meddelar att uppgiften har utplånats ur det egna registret.

Denna lag träder i kraft den 20 , dock så att 4 a § 1 mom. 5 punkten och 4 a § 4 mom. träder i kraft först den 1 juli 2012.

4.

Lag**om ändring av 24 § i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994) 24 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

24 §

24 §

Utlämnande av straffregisteruppgifter

Utlämnande av straffregisteruppgifter

På begäran av en utländsk myndighet kan, under samma förutsättningar som gäller för utlämnande till finska myndigheter, straffregisteruppgifter lämnas ut enligt denna lag för behandlingen av ett straffrättsligt ärende. Beslut om utlämnande av straffregisteruppgifter fattas av justitieministeriet.

På begäran av en utländsk myndighet får, under samma förutsättningar som gäller för utlämnande till finska myndigheter, straffregisteruppgifter lämnas ut enligt denna lag för behandlingen av ett straffrättsligt ärende. Beslut om utlämnande av straffregisteruppgifter fattas av justitieministeriet. *Om inte något annat föreskrivs separat eller följer av internationella förpliktelser som är bindande för Finland, ska justitieministeriet, när uppgifter som fåtts från en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämnas ut, ställa som villkor att uppgifterna endast får användas för behandlingen av det straffrättsliga ärende för vilket de har begärts.*

Bestämmelser om utlämnande av straffregisteruppgifter till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen finns också i lagen om lagring av straffregisteruppgifter och om utlämnande av sådana uppgifter mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

*Bilaga
Förordningsutkast*

Statsrådets förordning

om ändring av 3 § i förordningen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden

I enlighet med statsrådets beslut
ändras i förordningen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (13/1994) 3 §, så-
dan den lyder i förordning 352/2006, som följer:

3 §

Begäran om utlämnande av straffregister- uppgifter

En utländsk myndighets begäran om ut-
lämnande av straffregisteruppgifter i enlighet
med 1 § 2 mom. 5 punkten och 24 § i lagen
ska framställas till justitieministeriet.

Bestämmelser om utlämnande av straffre-
gisteruppgifter till behöriga myndigheter i
andra medlemsstater i Europeiska unionen
finns även i lagen om lagring av straffregis-
teruppgifter och om utlämnande av sådana
uppgifter mellan Finland och de övriga med-
lemsstaterna i Europeiska unionen (/).

Denna förordning träder i kraft den 20

Statsrådets förordning

om upphävande av vissa bestämmelser i straffregisterförordningen

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna förordning upphävs 2, 3 och
12 § i straffregisterförordningen (772/1993).

2 §

Denna förordning träder i kraft den
20 .

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS RAMBESLUT 2009/315/RIF

av den 26 februari 2009

om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll

- EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT (4)
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 31 och 34.2 b,
- med beaktande av kommissionens förslag och Konungariket Belgiens initiativ,
- med beaktande av Europaparlamentets yttrande (1), och
- av följande skäl:
- (1) Europeiska unionen har satt upp som sitt mål att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom området frihet, säkerhet och rättvisa. En förutsättning för att uppnå detta mål är att uppgifter ur kriminalregistret utbyts mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.
- (2) Den 29 november 2000 antog rådet, i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål (2). Detta rambeslut bidrar till att uppnå målen enligt åtgärd 3 i programmet, där det föreslås att ett enhetligt utformat formulär skapas för ansökningar om utdrag ur kriminalregister, översatt till unionens alla officiella språk, motsvarande den modell som utarbetats inom Schengeninstitutionerna.
- (3) I slutrapporten om den första utvärderingen av den ömsesidiga rättsliga hjälpen i brottmål (3) uppmanas medlemsstaterna att förenkla förfarandena för överföring av handlingar mellan medlemsstaterna genom att, i förekommande fall, använda standardformulär för att underlätta ömsesidig rättslig hjälp.
- (4) Behovet av att förbättra kvaliteten på utbytet av uppgifter om domar prioriterades vid Europeiska rådets möte den 25 och 26 mars 2004 i dess uttalande om bekämpande av terrorism, och detta upprepas i Haagprogrammet (4), som antogs vid Europeiska rådets möte den 4 och 5 november 2004, i vilket Europeiska rådet efterlyser ökat utbyte av uppgifter om domar och diskvalifikation i nationella register. Dessa mål återges i den åtgärdsplan om genomförande av Haagprogrammet som antogs gemensamt av rådet och kommissionen den 2 och 3 juni 2005.
- (5) I syfte att förbättra utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter ur kriminalregistret välkomnas de projekt som utarbetats för att förverkliga detta mål, inbegripet det befintliga projektet för sammanlänkning av nationella kriminalregister. Erfarenheterna från dessa aktiviteter har uppmanat medlemsstaterna att intensifiera sina insatser och visat hur viktigt det är att fortsätta rationaliseringen av informationsutbytet om domar mellan medlemsstaterna.
- (6) Detta rambeslut är ett svar på de förväntningar som rådet gav uttryck för den 14 april 2005, efter offentliggörandet av vitboken om utbyte av uppgifter om domar och verkningarna av sådana domar i Europeiska unionen och den policydebatt som följde därpå. Det syftar särskilt till att förbättra utbytet av uppgifter om domar och, där sådana förekommer och införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister, om diskvalifikation av medborgare i unionen till följd av en dom i brottmål.
- (7) Tillämpningen av de mekanismer som fastställs genom detta rambeslut endast på utbyte av uppgifter ur kriminalregister rörande fysiska personer bör inte påverka det eventuella kommande vidgandet av tillämpningsområdet för sådan mekanismer till att gälla utbyte av uppgifter rörande juridiska personer.

(1) Yttrandet avgivet den 17 juni 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

(2) EGT C 12, 15.1.2001, s. 10.

(3) EUT C 216, 1.8.2001, s. 14.

(4) EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

- (8) Bestämmelserna om uppgifter om domar som meddelats i andra medlemsstater återfinns för närvarande i artiklarna 13 och 22 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Dessa bestämmelser är emellertid inte tillräckliga för att uppfylla de krav som det rättsliga samarbetet för närvarande ställer i ett område som Europeiska unionen.
- (9) I förbindelserna mellan medlemsstaterna bör detta rambeslut ersätta reglerna i artikel 22 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Utöver den dömande medlemsstatens skyldighet att förse den medlemsstat där den dömda personen är medborgare med sådana uppgifter om domar som avkunnats mot dess medborgare, vilka införlivas i och ytterligare definieras i rambeslutet, införs även en skyldighet för den medlemsstat där den dömda personen är medborgare att lagra uppgifter som överförs för att garantera att den till fullo kan svara på ansökningar om uppgifter som andra medlemsstater riktar till den.
- (10) Detta rambeslut bör inte påverka möjligheten för rättsliga myndigheter att direkt begära och överföra uppgifter från kriminalregistret enligt artikel 13 jämförd med artikel 15.3 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, och inte påverka artikel 6.1 i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, som infördes genom rådets akt av den 29 maj 2000 ⁽¹⁾.
- (11) Att förbättra spridningen av uppgifter om domar har begränsad nytta, om medlemsstaterna inte kan beakta de överförda uppgifterna. Den 24 juli 2008 antog rådet rambeslut 2008/675/RIF om beaktande av fallande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat ⁽²⁾.
- (12) Huvudsyftet med Konungariket Belgiens initiativ uppnås genom detta rambeslut i och med att centralmyndigheten i varje medlemsstat bör begära och ta med alla (tillhandahållna) uppgifter ur kriminalregistret i den medlemsstat där personen är medborgare i sitt utdrag ur kriminalregistret när den besvarar en ansökan från den berörda personen. Kunskap om domar och, där sådana förekommer och införs i kriminalregistret, en därav följande diskvalifikation, är en förutsättning för att de ska få verkan enligt nationell rätt i den medlemsstat där personen avser att utöva yrkesverksamhet med anknytning till tillsyn över barn. Syftet med den mekanism som fastställs i detta rambeslut är bl.a. att se till en person som dömts för sexualbrott mot barn, om en sådan dom mot denna person och, där sådana förekommer och införs i kriminalregistret, en därav följande diskvalifikation har införs i kriminalregistret i den dömande medlemsstaten, inte längre bör kunna dölja denna dom eller diskvalifikation i syfte att utöva yrkesverksamhet med anknytning till tillsyn över barn i en annan medlemsstat.
- (13) Genom detta rambeslut fastställs regler för skydd av personuppgifter som överförs mellan medlemsstaterna som ett resultat av dess tillämpning. De befintliga allmänna reglerna för skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete kompletteras genom de regler som fastställs i detta rambeslut. Vidare är Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter tillämplig på personuppgifter som behandlas på grundval av detta rambeslut. Föreliggande rambeslut införlivar dessutom reglerna i rådets beslut 2005/876/RIF av den 21 november 2005 om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret ⁽³⁾, som begränsar möjligheten för den ansökande medlemsstaten att använda uppgifter som mottagits efter en ansökan från dess sida. Genom det här rambeslutet kompletteras dessa regler med specifika regler som gäller när den medlemsstat där personen är medborgare vidarebefordrar uppgifter om domar, som överförs till den av den dömande medlemsstaten.
- (14) Detta rambeslut ändrar inte de skyldigheter och förfaranden som fastställts med avseende på tredjestater enligt den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, i den mån det instrumentet förblir tillämpligt.
- (15) Enligt Europarådets rekommendation nr R(84)10 om kriminalregister och återanpassning av personer som dömts för brott, är huvudsyftet med upprättandet av kriminalregister att informera myndigheter med ansvar för det straffrättsliga systemet om bakgrunden för en person som står inför rätta så att det beslut som ska fattas kan anpassas till den enskilda situationen. Eftersom all annan användning av kriminalregistret som kan påverka den dömdes möjligheter till återanpassning i samhället måste vara så begränsad som möjligt, kan användning av uppgifter som överförs enligt detta rambeslut i andra syften än brottmålsförfaranden begränsas i enlighet med den nationella lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten och i den ansökande medlemsstaten.

⁽¹⁾ EGT C 197, 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 220, 15.8.2008, s. 32.

⁽³⁾ EUT L 322, 9.12.2005, s. 33.

- (16) Syftet med de bestämmelser i detta rambeslut som rör överföring av uppgifter till den medlemsstat där personen är medborgare, för lagring och vidarebefordran är inte att harmonisera medlemsstaternas nationella system för kriminalregister. Detta rambeslut medför ingen skyldighet för den dömande medlemsstaten att ändra sitt interna kriminalregistersystem när det gäller användning av uppgifter för inhemska ändamål.
- (17) Att förbättra spridningen av uppgifter om domar är av begränsat värde om dessa uppgifter inte kan förstås av den mottagande medlemsstaten. En ökad ömsesidig förståelse kan uppnås genom inrättandet av ett "europeiskt standardformat" som möjliggör utbyte av uppgifter på ett enhetligt och elektroniskt sätt och som lätt kan maskinöversättas. Uppgifter om domar som överförs av den dömande medlemsstaten bör översändas på det officiella språket eller något av de officiella språken i den dömande medlemsstaten. Åtgärder bör vidtas av rådet för att inrätta det system för utbyte av uppgifter som införs genom detta rambeslut.
- (18) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns genom artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och som återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (19) Detta rambeslut respekterar subsidiaritetsprincipen som det hänvisas till i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eftersom förbättringen av systemen för överföring av uppgifter om domar mellan medlemsstaterna inte i tillräcklig utsträckning kan genomföras av medlemsstaterna var för sig och det krävs samordnade åtgärder i Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta rambeslut är att

- a) definiera på vilket sätt en medlemsstat, i vilken en dom avkunnats mot en medborgare i en annan medlemsstat (*den dömande medlemsstaten*), ska överföra uppgifter om en

sådan dom till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare (*den medlemsstat där personen är medborgare*),

- b) definiera vilka skyldigheter som åligger den medlemsstat där personen är medborgare angående lagring av uppgifter och att ange vilka metoder som ska användas för att besvara en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret, och
- c) inrätta en ram för att ett datoriserat system för utbyte av uppgifter om domar mellan medlemsstaterna ska kunna byggas upp och utvecklas på grundval av detta rambeslut och det påföljande beslut som avses i artikel 11.4.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- a) *dom*: ett lagakraftvunnet avgörande av en brottmålsdomstol mot en fysisk person med avseende på en brottslig gärning om detta avgörande införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister.
- b) *brottmålsförarande*: förundersökningsskedet, själva rättegången och verkställigheten av domen.
- c) *kriminalregister*: ett eller flera nationella register för domar som avkunnats enligt nationell lagstiftning.

Artikel 3

Centralmyndighet

1. Varje medlemsstat ska, för det ändamål som avses i detta rambeslut, utse en centralmyndighet. Medlemsstaterna får emellertid utse en eller flera centralmyndigheter för överföring av uppgifter enligt artikel 4 och för svar enligt artikel 7 på ansökningar enligt artikel 6.

2. Varje medlemsstat ska underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om vilken eller vilka centralmyndigheter som utsetts enligt punkt 1. Rådets generalsekretariat ska meddela medlemsstaterna och Eurojust dessa uppgifter.

Artikel 4

Den dömande medlemsstatens skyldigheter

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att alla domar som meddelats på dess territorium, när de tillhandahålls dess nationella kriminalregister, ska innehålla uppgifter om den dömdes medborgarskap, om det rör sig om en medborgare i en annan medlemsstat.

2. Centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten ska snarast underrätta centralmyndigheterna i de andra medlemsstaterna om alla domar som meddelats inom dess territorium mot medborgare i en sådan annan medlemsstat och som upptagits i kriminalregistret.

Om det är känt att den dömda personen är medborgare i flera medlemsstater, ska uppgifterna överföras till var och en av dessa medlemsstater, även om den dömda personen är medborgare i den medlemsstat på vars territorium domen meddelats.

3. Uppgifter om påföljande ändring eller strykning av uppgifter i kriminalregistret ska omgående överföras av centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare.

4. En medlemsstat som har tillhandahållit uppgifter enligt punkterna 2 och 3 ska förse centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare som i enskilda fall ansöker om detta, med en kopia av domarna och påföljande åtgärderna samt alla andra relevanta upplysningar för att den ska kunna avgöra om det krävs någon åtgärd på nationell nivå.

Artikel 5

Skyldigheter som åligger den medlemsstat där personen är medborgare

1. Centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare ska lagra alla uppgifter i enlighet med artikel 11.1 och 11.2 som överförts enligt artikel 4.2 och 4.3 för att kunna vidarebefordra dem enligt artikel 7.

2. Vid varje ändring eller strykning av en uppgift som överförts i enlighet med artikel 4.3 krävs en motsvarande ändring eller strykning av uppgifter som lagrats i den medlemsstat där personen är medborgare i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, för att kunna vidarebefordras i enlighet med artikel 7.

3. Den medlemsstat där personen är medborgare får endast använda sådana uppgifter som uppdaterats i enlighet med punkt 2 i denna artikel för vidarebefordran enligt artikel 7.

Artikel 6

Ansökan om uppgifter om domar

1. När, för ett brottmålsförfarande mot en person eller av andra skäl än ett brottmålsförfarande, en ansökan inkommer

om uppgifter som finns i en medlemsstats kriminalregister, får centralmyndigheten i den medlemsstaten i enlighet med dess nationella lagstiftning rikta en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret till en annan medlemsstats centralmyndighet.

2. När en person ansöker om uppgifter om sig själv i kriminalregistret, får centralmyndigheten i den medlemsstat till vilken denna ansökan riktas i enlighet med dess nationella lagstiftning rikta en ansökan om ett utdrag ur kriminalregistret och uppgifter därom till en annan medlemsstats centralmyndighet, under förutsättning att den berörda personen är eller har varit bosatt eller medborgare i den ansökande medlemsstaten eller i den anmodade medlemsstaten.

3. När en person ansöker om uppgifter om sig själv i kriminalregistret hos centralmyndigheten i en annan medlemsstat än den medlemsstat där personen är medborgare, efter det att den tidsfrist som anges i artikel 11.7 har löpt ut, ska centralmyndigheten i den medlemsstat till vilken denna ansökan riktas ansöka om uppgifter ur kriminalregistret hos centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare, för att kunna införa dessa uppgifter i det utdrag som ska tillhandahållas den berörda personen.

4. Varje ansökan från en medlemsstats centralmyndighet om uppgifter ur kriminalregistret ska lämnas in på formuläret i bilagan.

Artikel 7

Svar på en ansökan om uppgifter om domar

1. När en ansökan om utdrag ur kriminalregistret enligt artikel 6 riktas till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare för att användas vid ett brottmålsförfarande, ska den centralmyndigheten till den ansökande medlemsstatens centralmyndighet överföra uppgifter om följande:

a) Domar som meddelats i den medlemsstat där personen är medborgare och som införts i kriminalregistret.

b) Domar som meddelats av andra medlemsstater, som överförts till den efter den 27 april 2012 med tillämpning av artikel 4, och lagrats enligt artikel 5.1 och 5.2.

c) Domar som meddelats av andra medlemsstater, som överförts före den 27 april 2012 samt införts i kriminalregistret.

d) Domar som meddelats av tredjeländer och som därefter överförs och införs i kriminalregistret.

2. När en ansökan om utdrag ur kriminalregistret enligt artikel 6 rikts till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare av andra skäl än ett brottmålsförfarande, ska den centralmyndigheten när det gäller domar som meddelats i den medlemsstat där personen är medborgare och domar som meddelats av tredjeländer och som därefter överförs till denna och införs i dess kriminalregister, svara enligt sin nationella lagstiftning.

När det gäller uppgifter om sådana domar som meddelats i en annan medlemsstat och som har överförs till den medlemsstat där personen är medborgare, ska centralmyndigheten i den senare medlemsstaten, i enlighet med sin nationella lagstiftning, till den ansökande medlemsstaten överföra uppgifter som lagrats i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 och de uppgifter som har överförs till den centralmyndigheten före den 27 april 2012 och som har införs i dess kriminalregister.

När uppgifter överförs i enlighet med artikel 4, får centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten informera centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare om att uppgifter om de domar som avkunnats av den förra medlemsstaten och överförs till den senare centralmyndigheten inte får vidarebefordras för något annat ändamål än för brottmålsförfaranden. I detta fall ska centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare, när det gäller sådana domar, informera den ansökande medlemsstaten om vilken annan medlemsstat som hade överfört sådana uppgifter, så att den ansökande medlemsstaten kan rikta en ansökan direkt till den dömande medlemsstaten för att erhålla uppgifter om dessa domar.

3. När ett tredjeland riktar en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare, får den medlemsstat där personen är medborgare svara när det gäller uppgifter om domar som överförs av en annan medlemsstat endast med de begränsningar som är tillämpliga på överföring av uppgifter till andra medlemsstater i enlighet med punkterna 1 och 2.

4. När en ansökan om utdrag ur kriminalregister enligt artikel 6 rikts till centralmyndigheten i en annan medlemsstat än den medlemsstat där personen är medborgare, ska den anmodade medlemsstaten överföra uppgifter om domar som meddelats i den anmodade medlemsstaten och domar mot tredjelandsmedborgare och mot statslösa personer som finns i dess krimi-

nalregister i samma utsträckning som anges i artikel 13 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål.

5. Svaret ska ges med hjälp av formuläret i bilagan. Formuläret ska förses med en förteckning över domar i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Artikel 8

Svarsfrister

1. Svar på en ansökan enligt artikel 6.1 ska av centralmyndigheten i den anmodade medlemsstaten omgående och med användande av formuläret i bilagan överföras till centralmyndigheten i den ansökande medlemsstaten, och under alla omständigheter inom högst tio arbetsdagar från den dag då ansökan, i enlighet med nationell lagstiftning, regler eller praxis, inkommit.

Om den anmodade medlemsstaten behöver ytterligare uppgifter för att identifiera den berörda personen, ska den omgående vända sig till den ansökande medlemsstaten för att kunna lämna ett svar inom tio arbetsdagar från den dag då de kompletterande uppgifterna inkommer.

2. Svar på en ansökan som avses i artikel 6.2 ska överföras inom tjugo arbetsdagar från dagen för mottagandet av ansökan.

Artikel 9

Villkor för användning av personuppgifter

1. Personuppgifter som tillhandahållits enligt artikel 7.1 och 7.4 inom ramen för ett brottmålsförfarande får av den ansökande medlemsstaten endast användas inom ramen för det brottmålsförfarande för vilket de begärts, i enlighet med formuläret i bilagan.

2. Personuppgifter som tillhandahållits enligt artikel 7.2 och 7.4 för något annat ändamål än ett brottmålsförfarande får användas av den ansökande medlemsstaten i enlighet med dess nationella lagstiftning endast för de ändamål för vilka de begärts och med beaktande av de begränsningar som den anmodade medlemsstaten angett i formuläret i bilagan till detta rambeslut.

3. Oberoende av punkterna 1 och 2 får personuppgifter som tillhandahållits enligt artikel 7.1, 7.2 och 7.4 användas av den ansökande medlemsstaten för att avvärja ett överhängande och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att personuppgifter som erhållits från en annan medlemsstat enligt artikel 4 om de överförs till ett tredjeland enligt artikel 7.3, blir föremål för samma användningsbegränsningar som gäller i en ansökande medlemsstat enligt punkt 2 i den här artikeln. Medlemsstaterna ska ange att personuppgifter, om de överförs till ett tredjeland för att användas vid ett brottmålsförfarande, får vidareanvändas av det tredjelandet endast inom ramen för ett brottmålsförfarande.

5. Den här artikeln ska inte gälla personuppgifter som en medlemsstat erhållit enligt detta rambeslut och som ursprungligen kommer från den medlemsstaten.

Artikel 10

Språk

När en ansökan lämnas in enligt artikel 6.1 ska den ansökande medlemsstaten till den anmodade medlemsstaten överföra formuläret i bilagan på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den sistnämnda medlemsstaten.

Den anmodade medlemsstaten ska svara på ett av de officiella språken, eller på ett språk som godtas av de båda medlemsstaterna.

Varje medlemsstat får i samband med antagandet av detta rambeslut, eller senare i ett uttalande till rådets generalsekretariat, ange vilka officiella språk inom Europeiska unionen som godtas. Rådets generalsekretariat ska vidarebefordra dessa uppgifter till medlemsstaterna.

Artikel 11

Format och andra sätt att organisera och underlätta utbytet av uppgifter om domar

1. Vid överföringen av uppgifter enligt artikel 4.2 och 4.3 ska centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten överföra följande uppgifter:

a) Uppgifter som alltid ska överföras, utom när centralmyndigheten i det enskilda fallet inte känner till dessa uppgifter (obligatoriska uppgifter):

i) Uppgifter om den dömda personen (fullständigt namn, födelsedatum, födelseort (ort och stat), kön, medborgarskap och, i förekommande fall, tidigare namn).

ii) Uppgifter om domens beskaffenhet (datum för domen, domstolens namn och det datum när domen vann laga kraft).

iii) Uppgifter om det brott som domen gäller (datum för det brott som föranlett domen, brottets beteckning eller brottsrubricering samt hänvisning till tillämpliga rättsliga bestämmelser).

iv) Uppgifter om domens innehåll (särskilt (primär) påföljd samt eventuella kompletterande påföljder, säkerhetsåtgärder, och påföljande beslut som ändrar verkställigheten av påföljden).

b) Uppgifter som ska överföras om dessa har förts in i kriminalregistret (fakultativa uppgifter):

i) Namnen på den dömda personens föräldrar.

ii) Domens ärendenummer.

iii) Platsen för brottet.

iv) Diskvalifikation till följd av domen.

c) Uppgifter som ska överföras om dessa är tillgängliga för centralmyndigheten (ytterligare information):

i) Den dömda personens ID-nummer eller typen av och numret på den dömda personens ID-handling.

ii) Fingeravtryck som tagits på den personen.

iii) I förekommande fall, pseudonym och/eller alias.

Dessutom får centralmyndigheten överföra eventuella andra uppgifter om domar om de har förts in i kriminalregistret.

2. Centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare ska lagra alla uppgifter av de typer som anges i punkterna 1 a och 1 b som den har tagit emot i enlighet med artikel 5.1, för vidarebefordran i enlighet med artikel 7. I samma syfte får den lagra information av den typ som förtecknas i led c i första stycket och i andra stycket i punkt 1.

3. Intill dess att tidsfristen i punkt 7 löper ut, ska centralmyndigheter i medlemsstaterna som inte har fullföljt den anmälan som avses i punkt 6, överföra alla uppgifter i enlighet med artikel 4, ansökningar i enlighet med artikel 6, svar i enlighet med artikel 7 och andra relevanta uppgifter, på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning och på villkor som möjliggör för centralmyndigheten i den mottagande medlemsstaten att fastställa uppgifternas äkthet.

När den tidsfrist som anges i punkt 7 i denna artikel löper ut, ska medlemsstaternas centralmyndigheter på elektronisk väg överföra sådana uppgifter i ett standardiserat format.

4. Det format som avses i punkt 3 och andra sätt att organisera och underlätta utbytet av uppgifter om domar mellan medlemsstaternas centralmyndigheter, ska fastställas av rådet i enlighet med de tillämpliga förfarandena i fördraget om Europeiska unionen senast den 27 april 2012.

I sådana andra sätt ingår

a) att definiera alla sätt som kan underlätta förståelsen av de överförda uppgifterna och automatisk översättning av dessa,

b) att definiera på vilket sätt uppgifterna kan utbytas elektroniskt, särskilt i fråga om vilka tekniska specifikationer som ska tillämpas och, i förekommande fall, tillämpliga utbytesförfaranden, samt

c) eventuella ändringar i formuläret i bilagan.

5. Om överföringsmetoden i punkterna 3 och 4 inte är tillgänglig, ska första stycket i punkt 3 vara tillämpligt så länge detta förhållande råder.

6. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga tekniska åtgärder för att kunna använda sig av det standardiserade formatet och elektroniskt överföra uppgifter till övriga medlemsstater. Den ska till rådet anmäla det datum från vilket den kan börja genomföra överföringarna.

7. Medlemsstaterna ska genomföra de tekniska åtgärder som avses i punkt 6 inom tre år från och med antagandet av det standardiserade formatet och de olika sätt som krävs för att möjliggöra ett elektroniskt utbyte av uppgifter om domar.

Artikel 12

Förhållande till andra rättsliga instrument

1. I förbindelserna mellan medlemsstaterna innebär detta rambeslut en komplettering av bestämmelserna i artikel 13 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, dess tilläggsprotokoll av den 17 mars 1978 och den 8 november 2001, konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater och dess protokoll av den 16 oktober 2001⁽¹⁾.

2. För tillämpningen av detta rambeslut ska medlemsstaterna avstå från att sinsemellan göra reservationer med hänvisning till

artikel 13 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

3. Utan att det påverkar deras tillämpning i förbindelserna mellan medlemsstaterna och tredjeländer ska detta rambeslut, i förbindelserna mellan de medlemsstater som har vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att följa detta rambeslut och senast med verkan från och med den 27 april 2012, ersätta bestämmelserna i artikel 22 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, kompletterad genom artikel 4 i tilläggsprotokollet av den 17 mars 1978 till konventionen i förbindelserna mellan medlemsstaterna.

4. Härmed upphävs beslut 2005/876/RIF.

5. Detta rambeslut påverkar inte tillämpningen av mer förmånliga bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan medlemsstaterna.

Artikel 13

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut senast den 27 april 2012.

2. Medlemsstaterna ska till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning.

3. På grundval av denna information ska kommissionen senast den 27 april 2015 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta rambeslut tillsammans med lagstiftningsförslag, om så är nödvändigt.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 26 februari 2009.

På rådets vägnar

I. LANGER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 326, 21.11.2001, s. 1.

BILAGA

Formulär som avses i artiklarna 6, 7, 8, 9 och 10 i rådets rambeslut 2009/315/RIF om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll

Ansökan om uppgifter ur kriminalregistret

Medlemsstaterna ska fylla i formuläret enligt anvisningarna

a) Upplysningar om den ansökande medlemsstaten:

Medlemsstat:

Centralmyndighet/centralmyndigheter:

Kontaktperson:

Telefon (inklusive riktnummer):

Faxnummer (inklusive riktnummer):

E-postadress:

Postadress:

Ärendets referensnummer, om det är känt:

b) Uppgifter om den berörda personens identitet (*):

Fullständigt namn (förnamn och alla efternamn):

Tidigare namn:

Pseudonym och/eller alias:

Kön: M K

Medborgarskap:

Födelsedatum (med siffror: dd/mm/åååå):

Födelseort (ort och stat):

Faderns namn:

Moderns namn:

Bostadsadress eller känd adress:

Personens ID-nummer eller typ av och nummer på ID-handling:

Fingeravtryck:

Andra identitetsuppgifter om sådana finns tillgängliga:

(*) För att underlätta identifieringen av en person bör så många uppgifter som möjligt fyllas i.

c) Ansökans syfte:

Kryssa i lämplig ruta

1. Ansökan i ett brottmålsförfarande (ange vid vilken myndighet som ärendet pågår och om möjligt ärendenummer)
2. Ansökan utanför ett brottmålsförfarande (ange vid vilken myndighet som ärendet pågår och om möjligt ärendenummer samt kryssa för tillämplig ruta):
 - i) Ansökan från en rättslig myndighet
 - ii) Ansökan från en behörig administrativ myndighet
 - iii) Ansökan från den berörda personen själv om egna uppgifter i kriminalregistret

Ändamål för vilket uppgifterna begärs:

Ansökande myndighet:

- Berörd person samtycker inte till uppgifternas spridning (om den berörda personens samtycke begärts i enlighet med den ansökande medlemsstatens lagstiftning).

Kontaktperson om kompletterande uppgifter krävs:

Namn:

Telefonnummer:

E-postadress:

Övriga upplysningar (exempelvis ansökans angelägenhetsgrad osv.):

Svar på ansökan

Uppgifter om den berörda personen

Kryssa i lämplig ruta

Den undertecknande myndigheten bekräftar följande:

- Kriminalregistret innehåller inga uppgifter om domar mot den berörda personen.
- Kriminalregistret innehåller uppgifter om domar mot den berörda personen. En förteckning över domar bifogas.
- Kriminalregistret innehåller andra uppgifter om den berörda personen. Dessa uppgifter bifogas (frivilligt).
- Kriminalregistret innehåller uppgifter om domar mot den berörda personen, men den dömande medlemsstaten meddelar att uppgifterna om dessa domar inte får vidarebefordras för andra ändamål än för brottmålsförfaranden. Ansökan om ytterligare uppgifter kan sändas direkt till (ange den dömande medlemsstaten):
- I enlighet med lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten får ansökningar för andra ändamål än brottmålsförfaranden inte tas upp till behandling.

Kontaktperson om kompletterande uppgifter krävs: Namn: Telefonnummer: E-postadress: Övrig information (begränsningar av användningen av uppgifter som rör framställningar som ligger utanför brottmålsförfaranden): Antal sidor som fogats till svarsformuläret:
Utfärdat i den Underskrift och officiell stämpel (om tillämpligt): Namn och tjänstetitel/organisation:

Bifoga, i tillämpliga fall, en förteckning över domar och översänd materialet till den ansökande medlemsstaten. Formuläret och förteckningen över domar behöver inte översättas till den ansökande medlemsstatens språk.
